

Учителя Петър Дънов

ВСЕ ШО Е ПИСАНО

Неделни беседи

Варна 1998 г.

ВСЕ ЩО Е ПИСАНО

„Защото тези са дни на отмъщение, за да се изпълни все що е писано“

В този стих думата „отмъщение“ звучи странно, което показва, че не е на мястото си. Засега по-сполучлива дума, която да изрази смисъла на Христовите думи, няма, нито в българския език, нито в чуждите езици. Донякъде тази дума може да се замести с думите „отчет, равносметка, ликвидиране, равновесие“. Христос, Когото и до днес още считат за идеал по чувства, мисли, постъпки и стремеж, е казал някои горчиви думи. Колкото и да са неприятни тези думи, те действат здравословно върху човешката душа, както горчивите хапове върху организма на болния. Как би могъл човек да изправи своята изопачена мисъл, ако на пътя си не срещне противодействието на правата мисъл? Много християни и до днес още мислят, че могат да живеят, както разбират, да правят погрешки, без да си дават отчет за тях, без да носят последствията им. Те мислят, че, като се разкажат и обърнат към Бога, веднага греховете им ще се заличат. Погрешките се заличават, само когато се изправят.

Истинският идеален живот изключва всички погрешки

и престъпления. Грехът, погрешките са случаини, вметнати неща в живота. Те стават понякога несъзнателно, а понякога - съзнателно, или, според езика на съвременната юриспруденция - с умисъл, или без умисъл. Следователно, задачата на хората не се заключава в правене на погрешки и престъпления. Те са дошли на земята по необходимост на своето развитие. Те имат велика мисия и предназначение - да завладеят земята, да бъдат господари на всички животни. Какво значи, да владее човек? Кой може да владее и да бъде господар? Да владееш земята, това значи, да я обработваш, както трябва, да туриш ред и порядък навсякъде. Да бъдеш господар на животните, това значи, да ги ръководиш, така да се грижиш за тях, че и те да бъдат доволни от тебе. Само разумният, добрият и свободният човек може да владее земята и да бъде господар на по-слабите същества.

„Зашото тези са дни на отмъщение, за да се изпълни все шо е писано“. Този стих може да се разгледа в широк смисъл - по отношение на цялото човечество, и в тесен смисъл - по отношение на личния живот на човека, както и по отношение на неговото тяло. Човешкото тяло представлява неговата земя, с всички растения и животни по нея - риби, птици, млекопитаещи. Всичко това човек трябва да завладее, но, тъй като принадлежи на друг Господар, той носи отговорност за съществата, които стоят под него и на които става временно господар. Христос казва: „Господи, тези овце, които ми даде са Твои, затова аз полагам живота си за тях“. Ето защо, човек трябва да знае, че за всяка власт, която му е дадена, носи отговорности. Всеки иска да бъде силен, но придобиването на тази сила има смисъл, само когато се употребява за нещо добро и велико. Иначе, тя е безпредметна. Силата, както дарбите

и способностите на човека, се придобиват постепенно, с развитието на човека, а не изведнъж. Знаете ли, колко хиляди години е работила гъсеницата, докато придобие изкуството да преде, да се завива в пашкул и да се превърне в пеперуда. Които не са запознати с естествената история, ще кажат, че Бог е създал всичко. Бог е дал условия на всички живи същества да се развиват, но те сами трябва да правят усилия, да подобрят живота си, т.е. да минат от по-ниско на по-високо стъпало. Който иска да проследи пътя на развитието на някои същества, нека вземе едно бубено семе и го наблюдава, първо под микроскоп, после с лупа, да види, през какви процеси минава, как се диференцират клетките, докато се превърне в малко червейче, след това в буба, в какавида и най-после в пеперуда. Ще кажете, че развитието на бубеното семе е несъзнателен процес. На земята бубата живее несъзнателно, но в друг някой свят, по-висок от този на земята, бубата е съзнателно същество. Затова е казано в Писанието: „Където е сърцето ти, там ще бъдеш и ти“. С други думи казано: Където е съзнанието ти, там живееш. Ако съзнанието на бубата не присъства на земята, тя минава през нас като несъзнателно същество.

Бубата живее несъзнателно на земята, но какво ще кажем за човека, който минава през опитността на блудния син? Той се отделил от Бога, скъсал връзката си със своето висше съзнание и тръгнал по света да странства. Има ли право човек да се отделя от Бога? Щом се прекъсне връзката между Божественото и човешкото съзнание, човек има право да се отдели от Бога; има право да странства по света; има право да изяде и изпие богатството на баща си с леки, повърхностни приятели и приятелки; има право да стане свинар, да ходи окъсан и бос; най-

после, когато се пробуди съзнанието му, има право да се върне при баща си и да каже: „Приеми ме като един от твоите слуги. Не съм достоен да се нарека твой син. Сгреших пред тебе и пред Бога, прости ми“. И бащата има право да посрещне сина си с радост, да го прегърне и целуна и да заповядва в негова чест да заколят най-угоеното тело. И по-големият брат има право да се сърди, че баща му заклал най-угоеното тело за по-малкия си син, който изял и изпил всичко, и се върнал при баща си гол и бос, като последен сиромах. Такава е съдбата на всеки човек, на всяко семейство, на всяко общество и на всеки народ, които са се отклонили от Бога. Това става днес по целия свят.

Казано е в Писанието, че Син Человечески ще дойде втори път на земята. С какво ще се отзначава идването на Христа? - С пробуждане на човешкото съзнание. Когато човек осиромаше, когато изгуби всичкото си богатство и тръгне гладен, гол и бос по света, тогава ще съзнае, че е сгрешил, че е взел крив път и ще започне да очаква идването на Христа. Това означава пробуждане на човешкото съзнание. Това е процес, който се налага вече на хората. Всеки трябва да се върне при своя Баща, да съзнае погрешката си и да се разкае. Само така човек ще види последствията на своя живот, както в миналото, така и в настоящето. И блудният син си даде сметка за своя минал живот, разбра какво е придобил и какво загубил и едва тогава реши да се върне при баща си. Той разбра, че със свинарство нищо не се постига. Най-после гладът го застави да се върне при баща си, да стане негов слуга. Ще кажете, че е страшно положението на човека, когато тръгне по света гладен, гол и бос. Ако сте дошли до това положение и сте се разкаяли и върнали при баща си, радвайте се, че

вътрешните ви дрипели, т.е. вътрешните ви недостатъци са излезли навън, сами да ги видите и изправите. Радвайте се, че сте поумнели. Когато поумнее, човек е отвътре сит, облечен и обут, а отвън - гладен, окъсан и бос. Благодарете, че разумността е влязла във вас, и вие можете вече да се върнете при Баща си и да кажете: Отче, прости ме, съгреших пред Тебе, но научих великия закон, че на всеки се отдава заслуженото.

„За да се изпълни все що е писано“. Тези думи се отнасят и до всички съвременни общества, държави и народи. Европейските народи ще оголеят, ще изгубят силата си, ще настане глад на земята: кокошки, пуйки, агнета, прасета ще намалеят, почти ще изчезнат. Не само това, но и хлябът ще се намали, ще се дава дневно по 200 - 300 гр. на човек. Може да се случи да гладувате и по два, три дена. Всеки ще се пита: Защо дойдоха тези времена до главата ни? Кой е виновен за бедствията по света? - Виновникът не е един; всеки сам за себе си, е виновен за лошите последствия. Когато ти яде и пи с приятелите си, те ли са виновни за твоето пропадане? Те бяха твои гости. Ти ги покани да се повеселиш с тях; ти им даде средства да ядат и пият с тебе, да прекараши по-весело. На кого се сърдиши сега? Както си ял и пил, без да мислиш за последствията, сега ще бъдеш герой да понесеш закона за възмездие върху себе си. Ще благодариш на този закон, че ти дава възможност да се изправиш.

Религиозните хора се готвят като заминат от този свят, да отидат в друг, по-организиран и съвършен. Ако от плодните дървета падат незрели плодове, къде ще отидат? Ще ги изнесат ли на пазара? Ще ги сложат ли на трапезата на някой богат човек? Ще ги видите ли в джоба на някое дете? Незрелите плодове ще останат при дънера на

стъблото, докато изгният. За тях другият свят е затворен. Незрелите плодове ще останат дълго време на дървото - тукашният свят, докато узреят. Следователно, за неподгответните хора този и онзи свят е един и същ. Дълго време човек ще живее на земята, дето ще се учи, ще расте и ще се развива, докато свърши развитието си. Тук той ще следва първоначално училище, после прогимназия, гимназия и университет. След това ще влезе във великата житетска школа да приложи наученото. И най-после, когато завърши и последната, житетската школа, тогава ще влезе в организирания свят, наречен „небе“. На небето приемат само учени хора, които са напълно узрели. Който отиде там, веднага ще му се даде работа, която трябва да свърши добре. Там не приемат хора без работа. Който влезе неподгответен в онзи свят, ще го оставят два-три дена, като гост, след това ще му възложат някаква работа. Не може ли да я свърши, ще го изпратят отново на земята.

Една баба сънуvalа, че отишla на онзи свят. Първото нещо, което видяла там, било една голяма маса, покрита с бяло, и пред нея седяли няколко белобрadi старци, с книга в ръка. Тя разбрала, че четат нещо, занимават се. Това я смутило, понеже не знаела, какво да говори и как да се обърне към такива учени хора. Един от тях я запитал: Бабо, защо си дошла? Знаеш ли да четеш и да пишеш? - Не зная, синко, не съм учила. - Щом не знаеш да четеш и да пишеш, ще носиш вода. - Е, синко, цял живот носих вода на земята, дотегна ми вече, а вие и тук ме карате на същата работа. - Ако не искаш да носиш вода, ще се върнеш на земята да се научиш да четеш и да пишеш.

Докато е на земята, човек минава през три области на живота. Първата област е стомахът. Живее ли още в стомаха, човек се съобразява с неговите правила и закони.

Стомахът дава угощения и кани гости. Всички се нареждат пред трапезата и очакват да се сложи онова, което домакинята е приготвила. Започват да слагат едно след друго - супа, печена кокошка или пуйка, пражоли и от време на време по една-две чаши шестгодишно винце, да се развеселят сърцата на гостите. Всички ядат и благославят Господа за благата, които им е дал. Така се разбира живота от гледището на стомаха. Ако запитате човека защо яде кокошки, агънца, прасета, ще каже, че така е определено от Бога, да владее животните и да им бъде господар. Той вкарва всички животни в стомаха си и се чувства доволен. Като влязат вътре, те започват да го питат: Господарю, какво да работим тук? Всяко животно започва да се проявява по своему: свинята започва да рови, волът - да боде, кокошката - да разхвърля, каквото намери, пуйката - да се надува. Не се минава много време, стомахът на господаря се разстройва, храносмилането му се затруднява. Той страда, пъшка, вика лекар да му помогне и се чуди, какво е станало с него. Много просто: животните, които са влезли в него, не могат да се помирят. Те създават разстройство в организма. Лекарят предписва очистително, господарят повръща, пречиства стомаха си и се облекчава.

Какво значи думата „повръщане“? Според мене, думите „повръщане“ и „одумване“ са синоними. Както преяддането разстройва стомаха, така лошите и нечисти чувства разстройват сърцето. Като знаете това, не допушайте нито да влизат в сърцето ви, нито да излизат от него отрицателни чувства. Защо трябва да се одумвате един-други? Влезе ли някое отрицателно чувство във сърцето ви, веднага го повърнете назад. Някой ял развалена храна и тръгва от къща на къща да разправя, каква била храната, докато най-после повърне и се освободи. Ако не разправя

за себе си, ще говори за своите близки, че яли лоша храна. Не яжте нечиста храна, да не става нужда да разправяте на другите, каквосте яли. Не говорете нито за себе си, нито за близките си. Устата е създадена да приема чиста, здравословна храна, а не да изхвърля нечистата навън. Две врати има човек: от едната приема, а от другата изхвърля. Ако от една и съща врата приема и изхвърля нещата, той е нарушил хармонията в своя организъм. Този закон е общ и за физическата, и за духовната храна. От една врата ще приемаш, от друга ще изхвърляш. Допуснете ли нещо да излезе през устата, то трябва да бъде най-хубаво. Не е позволено на човешкия език да си служи с отрицателни и горчиви думи. Затова е казано в Писанието: „За всяка празна дума ще давате отчет“.

Същото се отнася до мислите, чувствата и постъпките на човека. Човек е свързан с разумния свят, със същества от висока култура - светии, ангели, архангели, които държат сметка за всяка негова постъпка, за всяка мисъл и чувство, които излизат от ума и сърцето му. Един ден той ще отговаря за всичко, което е допуснал в себе си. Човек дохожда на земята, ражда се, яде, облича се, учи. Изразходва се грамадно количество слънчева енергия - светлина и топлина, различни елементи - кислород, водород, азот, фосфор, желязо, сребро, злато и т.н. Всичко това струва милиони и милиарди. Ние виждаме, че човек расте, развива се, но колко струва той на природата, не знаем. Колко енергия са изразходвали разумните същества, като са работили и работят върху нещата, не знаем. Направете сметка, колко струва един човек, който е живял сто години на земята, за да разберете има ли право той да злоупотребява с онова, което му е дадено. Който злоупотребява с правата, които му са дадени, лишава се

от благоприятните условия на живота, да се ражда и преражда. Да не може човек да се преражда, това значи, да бъде завинаги затворен.

Днес няма вече условия за злото. Син Човечески дойде на земята, именно, затова: да освободи човечеството от злото, от лошите хора и животни. С други думи казано, всички обикновени човешки идеали ще изчезнат и ще се заместят с вечни. Всяка мисъл, всяко желание, които не се основават на някакъв велик идеал, сами по себе си ще изчезнат. Само една мисъл да остане в главата ви и едно желание в сърцето ви, но да са безсмъртни. Какъв смисъл има, че сте родили десет деца, които не изпълняват Божията воля? Какво дете е това, което не обича баща си? Без любов не могат да се проявят нито вярата, нито надеждата. Любовта е първият и най-сilen стимул за човека. Любовта на Бога към човечеството, към всичко живо Го заставя да дойде в света, между хората. Обикновено Бог посещава света в усили и тежки времена, когато човечеството минава през големи кризи. Днес времената са тежки, хората и народите преминават през големи изпитания, поради което Бог е най-близо до тях.

Когато се говори за прераждането мнозина не го признават, но това не е важно. Какво от това, че някой не признава известен факт? Независимо от това, фактът е налице. Хората са съществували и преди историческите времена, съществуват и днес. Те се раждали и прераждали, благодарение на което придобивали по нещо ново, усъвършенствали се. Човек се преражда, но с нови имена. Същото става и с народите. Сегашните народи, наречени германци, англичани, руснаци, французи, българи и др., съществували едно време под други имена. Колко време е живял човекът на земята, точно не се знае - различни

мнения има по този въпрос. Според Библията, човек съществува от осем хиляди години; според окултистите - от 18 miliona години. Бог иде на земята, не да съди хората, но да пречисти света. Как ще го пречисти? - Чрез огън. Затова е казано в Писанието: „Всяко дърво, което не дава плод, ще се изкорени и в огън ще се хвърли“. Дървото не може да живее на камениста почва, пръст му трябва. Следователно, всеки човек, който не дава плод, ще се изкорени и ще се хвърли в огъня. Кога човек дава плод? - Когато живее според законите на любовта. Вън от любовта няма живот, няма никакво постижение. През дългия живот, който е прекарал на земята, човек имал грижа да си създаде почва, която да разоре, обработи и посее, както прави земеделецът със своите ниви. Върху тази почва са падали голям брой нечисти мисли и желания, които са я покварили. Тя трябва да се пречисти. Как? - Като се преобърне няколко пъти с ралото и се остави известно време на слънце да се пече, докато стане плодородна.

За да помогне на човека в пречистване на неговата почва и освобождаване от греха, разумният свят, т.е. Провидението му изпраща страдания. В този смисъл, страданието е плугът, чрез който се разорава нашата почва. Тя трябва да се разоре няколко пъти и да се изложи на слънце, докато се пречисти. Така, именно, тя става годна за посяване на чисти мисли и чувства. Хиляди години наред Божията Любов трябва да въздейства върху човешката душа, за да върже най-после плодове. Докато узряват плодовете, естествено е, човек да бъде недоволен, кисел. Първоначално плодът е кисел и горчив. Колкото по-дълго време се излага на слънцето, той става по-сладък, докато узре напълно и стане сладък и ароматен. Процесът на узряването е свършен. Тъй щото, когато някой човек е

кисел и недоволен, ще знаете, че той се намира в началото на своя живот - в зародишно състояние, едва е завързал. След няколко Божествени години той ще узре и ще стане сладък - недоволството му ще се превърне в доволство. Не е лошо човек да се гневи и да е недоволен. Гневът и недоволството са на място, когато почиват на принципиална основа. Всяко нещо има смисъл, когато е на място, т.е., когато има основание.

В турско време българите са имали голям страх от ошурджийите, т.е. от бирниците, които са събириали големи данъци. Докато ошурджията не е дошъл, българинът бил спокоен. Той излизал пред пътната врата, взимал пръчка и нож в ръка и на едро дялал, като разисквал по различни въпроси. Обаче, ако дойдел някой и кажел: Ошурджията иде! - веднага българинът се стрясал, обръщал пръчката към себе си и започвал да дяла ситно и да мисли, как ще плати данъкаси. Преди това той свободно си размишлявал и се произнасял, че Бог не съществува. Щом дойде ошурджията, Бог съществува - тоягата, т.е. правдата се налага. И той обръща тоягата към себе си. Като имаш пари, княз си, бейден - бей си. Като нямаш пари, и титлата губиш.

Един млад, красив момък се радвал на свободата, която имал. Дружил с моми и момци и се чувстввал независим. Момите го харесвали, и за голямата свобода, с която се ползвал го наричали „княз на князете“. Един ден той решил да се сгоди. Момите го наричали вече само княз. След това се оженил. Сега го считали обикновен човек като всички хора. Най-после той се развел с жена си, и всички започнали да гледат на него като на посмешнище, на човек, който стои по-долу от обикновените хора.

Бог изпраща хората на земята да живеят свободни и

да се чувстват независими и да живеят като князе. Какво правят те? Намерят някой мъж или някоя жена и се обвързват. Те изгубват свободата си и падат по-долу от княз. После се оженват - стават обикновени. Най-после се развеждат - стават за посмешнице на хората. Щом са направили погрешка, ще я исправят. Мъжът дяла пръчката на ситно, жената - също, мислят, как да платят данъците си на ошурджията. Не се обвързвайте с хора, които имат да плащат на ошурджията.

„За да се изпълни все, що е писано“. С други думи казано: Съд Божи иде в света! - Кога ще дойде Божият съд? - Когато Божествената светлина влезе в умовете на хората, и те започнат да виждат ясно всичко, каквото са направили в сегашния и в миналия си живот. Те се намират вече пред нова задача, да исправят живота си, да исправят всичките си погрешки. Благодарете за светлината, която ви е дадена, и бъдете готови, като блудния син, да се обърнете към Бога и с разкаяние и смирение да кажете: Господи, бъди милостив към нас! Не изпълнихме волята Ти, но сега сме готови да станем слуги, да Ти служим с любов. Помолете се на Бога да напише имената ви в книгата на живота. Откажете се от лъжата, на която сте служили с години, и приемете истината. Ако не сте готови да служите на Бога от благодарност, вие ще се намерите в положението на един гръцки цар, който отговорил на своя добър лекар с неблагодарност.

Гръцкият цар, за когото се говори в разказа, страдал от проказа. В царството му дошъл един знатен лекар, някой си Дубан, който се заел с лекуването на царя и в скоро време го излекувал. В знак на благодарност, царят назначил лекара на една от първите служби в царството. От завист към него, неприятелите му започнали да правят различни

интриги, които достигнали до ухото на царя. Той повярвал на интригите и, за да се освободи от лекаря заповядал да го екзекутират. Преди да се изпълни заповедта на царя, лекарят се явил пред него, разказал му истинското положение, в което се намирал, и го помолил за милост. Царят не се съгласил и потвърдил присъдата. Тогава лекарят казал: Ще ви оставя една книга, в която ще намерите отговор на всички трудни въпроси, които ви вълнуват. Като прелиствате книгата, заедно с отговорите на въпросите, ще чувате и моя глас - главата му ще проговаря. Царят взел книгата и се зарадвал, че ще има възможност да прави интересни наблюдения. След екзекутирането на лекаря, обещаната от него книга, била вече на царската маса. Царят всеки ден обръщал по един лист на книгата, да чете написаното в нея. Обаче, колкото повече прелиствал книгата, толкова повече положението му се влошавало. Листата били напоени с някаква отрова. Когато отворил последният лист на книгата, царят чул, че се говори: Това е възнаграждението на всеки човек, който, за направеното добро, отговаря с неблагодарност. Така завършил живота на неблагодарния цар.

Кой е лекарят, който лекува човешката проказа? - Христос. Вместо да му благодарите, вие ще отрежете главата му, за да се освободите от Него. Тогава ще дойде при вас дяволът, чийто интриги слушате, и ще ви даде книгата, която всеки ден ще прелиствате, да четете от нея мъдрите му съвети. Листата на тази книга са пропити с отрова. Като четете мъдрите дяволски съвети, постепенно ще се отравяте, докато дойдете до последния лист. Тогава ще чуете гласа на дявола, който ще ви каже: Това е възнаграждението на всеки грешник, който, за направеното му добро, отговаря със зло. Той не заслужава

да живее.

Мнозина се оплакват от неправдите в живота и отдават всички на Бога. Щом мислят така, неправдата е в тях. Ако е даден само един живот на човека, има право да се оплаква. Но какво ще кажете, като знаете, че много пъти живеете на земята. Не мислите ли, че вие сами сте създали неправдата? Вие живеете по Божия благодат. Бог е толкова снизходителен и, въпреки това, вие пак роптаете. Нова епоха иде, нова култура, нови условия. Новата епоха се означава с това, че Бог иде в света да тури ред и порядък, да отдели смъртните от безсмъртните, грешните от праведните. Всеки сам си определя категорията, в която ще живее. Грешният, със своите изопачени и нечисти мисли и желания ще си създаде съответно тяло, със съответен мозък, дробове и стомах. Мислите и желанията на човека се въплътяват в такава форма, която отговаря на тях. Тъйщото, не се чудете, защо съществуват различни форми: мечки, вълци, тигри, лъвове, змии и др. Формите се създават според мислите, чувствата и желанията. Не се чудете защо съществуват добри и лоши хора, защо някои са здрави, бодри и енергични, а други - болни, хилави и неспособни за работа. Не се питайте защо съществуват микробите, които рушат човешкия организъм. След всичко това, лекарите се събират да обмислят този въпрос, да намерят начин, как да се справят с микробите. Има микроби, които в 24 часа могат да изпратят човека на онзи свят, в света на мъчението. Микробите са страшен бич за човека.

„Тези са дни на отмъщение, за да се изпълни все, че е писано“. Питате: Отмъщава ли Бог на хората? Чрез микробите ли трябва да им отмъщава? Не отговарям на въпроса ви, но питам: Какви ще бъдат отношенията ви

към вашия съсед, който съзнателно пушта свинете си да ровят във вашата добре наредена градина? Вашата градина не е за свинете на съседа ви. Вие сте работили в нея с любов и радост, за своите близки и приятели. Който ви обича, нека влезе в градината ви да се разходи, да се порадва на хубавите цветя и плодове.

Представете си, че бащата на едно семейство е бил в странство. Като се връща в дома си, той купува хубави подаръци на четирите си дъщери и на жена си. Едва пристигнал, двете му дъщери спират вниманието си върху подаръците и накитите, които баща им носи, разглеждат ги, любуват им се, но на баща си не обръщат никакво внимание. Че той е уморен, че трябва да се измие, да си хапне и почине, това не се отнася до тях. Обаче, другите две отправят всичкото си внимание към него: едната му носи вода да се измие, дрехи - да се преоблече; другата приготвя ядене да си хапне и почине. Те не мислят още за подаръците. Бащата е внимателен и към четирите си дъщери, но към първите две има едно отношение, а към вторите - друго. Той няма да изрази отношението си външно, но вътрешно вече има някаква разлика. Оттук вадим закона: Любовта любов ражда. Омразата не може да роди любов. От страх, може да дадеш вид, че обичаш някого, но щом се махне причината, която произвежда страх, омразата се увеличава. Любовта изключва страх, обаче, безлюбието, омразата, раждат страх. Само лошите, тъмните духове се страхуват, а не светлите и добрите. Следователно, щом влезе някой лош, тъмен дух във вас, вие веднага започвате да се страхувате. Изпъдете лония дух от себе си. Нека той стане ваш слуга, а не господар. Щом го изпъдите, вие ставате силни, смели, повдигате съзнанието си и влизате в една светла област, дето цари

любов и съгласие, светлина и мир. - Какво ще стане със света? - Не мислете за това, мислете за себе си. Друг е бил досега господарят на света, но днес той е вързан. Той трепери сега, страхува се, съжалява, че е изгубил властта си. Ще го изпратят долу, в нисния свят, да се научи да работи. Той е ял и пил, но работа се иска от него - друго спасение няма. Щом е вързан главният господар, с малките господарчета лесно ще се справите. Всеки ще върже малкото господарче в себе си и ще го тури на работа. Не се страхувайте от този господар, неговото царство е свършено. Турете Христа за глава на вашето царство и вървете по неговия път. Само така ангелите ще ви бъдат приятели, и вие ще ходите в светлина. Това иска Бог от всички. Слушайте гласа му и бъдете готови да изпълните Неговата воля. Дошло е време вече за скъсване връзките със стария господар и да възстановите връзките си с Онзи, Който ви е създал, Който ви обича и мисли за вас.

Религиозните хора се готвят, като отидат на онзи свят, да минат през всички планети и да се установят на слънцето. И това ще бъде, но не сега. Вие още не сте готови за другите планети. Има смисъл да обиколи човек всички планети и звезди, но да придобие нещо, да се измени, да стане нов човек. А тъй, да мине и замине само, да види нови неща, без да разбере смисъла им, не заслужава да се изразходва толкова енергия. Ще дойде ден, когато човек ще пътува свободно от една планета в друга, но не със сегашното си тяло. Ново тяло трябва да си създадете, което да може да се разглобява и отново създава, да го пренасяте от едно място на друго. Ще дойде ден, когато човек ще пътува по земята без тренове, без автомобили и аероплани. Той ще има ново тяло, устроено по нов начин. Сам той ще разполага с нова светлина и знания, ще познава законите на Всемира

и ще ги прилага. Тогава той няма да оре и да копае земята, както днес прави, но ще се храни по особен начин, който днес и най-учените не познават.

Христос казва: „Иди си сега и повече не грехи“. Да не грехи човек, това значи, да не престъпва Божия закон. Който реши да служи на Бога, той изпълнява неговия закон. Щом влезеш в обществото на ангелите, ти се повдигаш. Голямо благословение е за човека да има приятелството на ангелите, на светиите, на добрите хора в света. Всеки ще се надпреварва да ти даде нещо. Страшно е, обаче да попаднеш между неприятели. Всеки гледа да вземе нещо от тебе, да те ограби и погуби. Царството Божие не погубва човека. Там живеят хора в пълно обединение, в служение на любовта. Там всички живеят един за друг, а днес всеки живее за себе си. Под думата „себе си“ разбираме низшето в човека: млекопитаещи, птици, риби. Затова, именно, Христос казва: „Който не се отрече от себе си, не може да бъде мой ученик“. Като се откаже от низшето, човек има възможност по-бързо да еволюира. Той е изложен на големи страдания, за да се пробуди съзнанието му. Същият закон се отнася и до животните. Тази е причината, дето едни животни страдат повече от други. Колкото по-тежки са страданията на едно същество, толкова повече има да плаща.

Като изучавате естествена история, виждате как формите постепенно минават от една в друга и се усъвършенстват. Разбира се, това е дълъг процес, който се извършва в продължение на хиляди години. За нас не важи времето, а резултатите. Ето защо, като дойдете до животните, не гледайте на тях с пренебрежение, но знайте, че един ден и те ще се изменят, ще се повдигнат. По съзнание, по материални условия животните са по-долу

от человека, но и те един ден ще се повдигнат. Ако знае как да влезе във връзка с тях, човек може да се разговаря и с воля, и с кучето, даже и с по-нискостоящите животни. Овчарят, който живее в колиба, и царят, който живее в палат, се намират при различни физически и духовни условия, но вие можете да се разговаряте и с двамата. Има хора, които по съзнание, не стоят по-високо от животните. Има и животни, които, по съзнание, са като хората. Ето защо, не трябва да се влияете от външната форма на нещата, но да обръщате внимание на съдържанието и на смисъла им. Истината разкрива произхода на человека. Един ден, когато влезете в духовния свят, вашите мисли и чувства ще станат обективни и, като ги видите, ще се засрамите от себе си, ще разберете, че не сте готови за този свят и ще пожелаете по-скоро да слезете на земята, да работите за съграждането на своето светло бъдеще. Затова, именно, човек се преражда. Работа се иска от него. В каквото положение да ви поставят, трябва да знаете, че това е вашата съдба. Работете върху себе си, да подобрите съдбата си. Това се постига само по един начин: като служите на Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. С други думи казано: Да служим на Господа с всичките си мисли, чувства и действия. Да служим на близния си като на себе си. Кой е твой ближен? - Който ти помага и работи за тебе. Значи, волът, конят, кравата са твои близки. Бог знае езика на всички животни и се разговаря с тях, както с хората, а ти се срамуваш да разговаряш с твоя вол, който по цели дни оре на нивата ти. Понякога Бог предпочита да се разговаря с един вол, отколкото с един надут грешник, който сам си причинява страдания и обвинява Бога, че му дава толкова страдания и мъчнотии. Волът по цели дни тегли хомота на

своя господар, но никога не го обвинява, че му причинява страдания. Бог е дал на человека хиляди блага и продължава да му дава. Кой е виновен за страданията му? - Той сам. Като злоупотребява с благата и Божието благословение, страданията неизбежно го следват. Какво трябва да направи, за да се освободи от тях? - Да прегледа живота си и да го изправи.

Единствената сила, която може да изправи човешкия живот, е любовта. Приложете любовта, и животът ви сам по себе си ще се изправи. - Коя любов? - За която вие сте готови. Любовта има 350 miliona форми. Задачата на человека е да различава формите на любовта. Тъй щото, когато някой каже, че ви обича, вие трябва да знаете, каква е неговата любов: като на червея, на паяка, на комара, на кокошката, на кучето, на мечката, на вълка, на воля, на коня, или като на майката, на светията, на ангела и т.н. Не е позволено на человека да си служи с любовта на паяка, да смучи кръвта на своята възлюбена или на своя възлюблен; не е позволено да си служи и с любовта на хищника, който разкъсва своята жертва. Бог слиза на земята, не да съди хората, но да ги поучава. Той разтваря книгата на живота пред всеки човек и го заставя да чете, сам да види своите погрешки. Къде греши човек най-много? - По отношение на любовта. Като види и съзнае погрешките си, той ще каже като блудния син: Прости ме, Отче, ида при Тебе окъсан и бос, гладен и сиромах. Всичко, което ми даде, изядох и изпих, съгреших пред Тебе и небето, но готов съм да Ти стана слуга и да Ти служа. Това е съдбата на света, която днес се прилага. Бог ще приеме блудния син с любов, ще заповядва да го окъпят и облекат с нова премяна, ще го прегърне и целуне и в негова чест ще заколи най-угоеното си теле, но дяволът, т.е. по-големият

брат ще бъде недоволен. Той ще каже на Господа: Толкова години работих за тебе, но ти нищо не ми даде. Дяволът не говори истината. Всичкото богатство на света е негово. За дявола е казано: „Не дойде да помага на ангелите, а на семето Аврамово“.

И тъй, със слизането на Христос в света хората ще се повдигнат, ще чуят гласа му и ще възприемат новата мисъл. От който край на света да говори Христос, навсякъде ще чуват гласа му. Праведните едновременно ще Го чуват и виждат. Той ще бъде навсякъде. Това значи, да бъде човек ясновидец, да е развил шестото чувство в себе си. Ако Христос слезе втори път на земята в плът, хората пак ще Го разпнат. Този път Христос иде в такава форма, която нито от храна се нуждае, нито кръст я хваща. Той се нуждае от плодовете на вашето дърво. Като ви погледне, Той ще види, има ли плодове вашата душа и, като намери плод, ще каже: „Да бъде благословена тази душа!“ Казвам: Блажена е онази душа, на чието дърво има поне един узрял плод! Като дойде Христос при вас, ще му предложите своя плод, да се нахрани. Така Той ще дознае, че вие сте работили в градината си с любов, добре сте разкопавали и поливали плодните си дръвчета. Много мъже, жени и деца поливат своите градини със сълзи, които идат от дълбочината на техните сърца. Един ден, от тези сълзи ще се родят сладки, вкусни плодове. Не се плашете от сълзите си! Не казвайте, че плачете, но кажете, че поливате своята градина. Не казвайте, че сърцето ви се разкъсва от скръб и страдание, но кажете, че разоравате нивата си. Разоравайте и поливайте Божествената нива, да даде изобилно плод. Това е смисълът на живота. Затова иде Христос в света.

Какво е състоянието на сегашното човечество? То се

намира в положението на движещия се параход. Преди да тръгне, параходът се разтърска, полюлява се и, когато движението се предаде по всичките му части, той започва спокойно и плавно да се движи по повърхността на водата. Христос иде на земята да раздвижи спрелия в пътя си параход. Той ще му даде голям тласък, ще го разтърси, ще го залюле, но ще го застави да тръгне, да поеме правата посока на своето движение. Следователно, идването на Христа ще се означава с движение на човечеството в права посока. Всички хора ще започнат да мислят, да чувстват и да действат право, както параходът се движи в права посока и върви към строго определена цел. Мъчно е да си представиш как ще стане това, но когато парата разтърси твоя параход; когато мислите ти станат ясни, определени; когато съзнаеш целта на твоя живот, ти ще видиш Христа пред себе си така ясно, както машинистът вижда и знае, че трябва да тури въглища в огнището, за да тръгне параходът. Мнозина са виждали и виждат Христа весел, засмян, с ореол на главата, че отива към Ерусалим, като символ на свето място. Христос е във всички светове, а не само на земята. Които са по-чувствителни, съзнават това, възприемат го и с ума, и със сърцето си. Няма човек, който да не чувства поне най-малко раздвижване в себе си. Който чувства това раздвижване по-силно, той се страхува, безпокои се, да не стане нещо страшно с него. - Нищо страшно няма да стане. Вашият параход се движи напред, върви в определена посока, към Божественото пристанище. Аз не ви говоря за гроба. Напротив, щом параходът ви се подвижи, вие ще излезете вън от гроба и ще възкръснете. Това означава стихът, който Павел е казал: „Ние няма да умрем, но ще се изменим“.

Какво ще стане с нас? - Ще си легнете като буба и на

сутринта ще станете като какавида. Втората вечер ще си легнете като какавида и на сутринта ще бъдете пеперуда, която свободно ще кацва от цвят на цвят да събира сладкия нектар на цветята. Какво стана с нас? - Преобразихте се. Бог отне вашите стари, корави сърца и ви даде нови, меки, от фина материя, на които днес пише своя закон. Той отне изопачените ви умове и ви даде нови, светли, които да разбират Неговите мисли и да ги прилагат. Душата ви ще бъде храм Божи, а сърцето ви - Негов олтар, на който ще принасяте жертвите си. Духът ще бъде Божият служител. Това значи, да служиш на Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и сила. Това значи съдбата на света. Да съдиш, това значи, да истинският път, по който, като човек в обществото, като народ в човечеството да научиш задълженията си към Бога и да ги изпълниш.

- Тогава ще се познаваме ли? - Повече, отколкото днес се познавате. Тогава ще бъдете радостни и весели, със засмени лица и отворени сърца. Днес лицата на хората са замрежени, облаци има върху тях. Кой е виновен за това?

Едно дете видяло изгрева на слънцето, скрито под мъгли и облаци; неговият червен облик едва се прозирал.

- Защо ме гледаш така навъсено и гневно? - запитало детето. Слънцето отговорило: Вината не е в мене. Облаци ме засенчват, мъгли пречат на лъчите ми, но минат ли те, аз пак ще ти покажа моя весел и засмян образ. Сега и на вас казвам: Не питайте, защо образът на Христа е мрачен и сърдит. Облаци и мъгли го засенчват. Когато те се разсеят, вие ще видите светлия и засмян образ на Христа, от Който лъха любов и светлина, радост и веселие. Любовта на Христа отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ. Когато почувствате Неговата любов,

земният ви живот ще се осмисли. Тогава ще разберете, защо се раждате и умирате, защо сте жени и мъже, защо раждате и отглеждате деца. Не само ще разберете тези неща, но те ще се осмислят за вас.

„Тези са дни на отмъщение, за да се изпълни все що е писано“. Страшен е този стих. Който не разбира дълбокия му смисъл, ще ви прати в ада. Който го разбира и тълкува правилно, казва: Христос иде в света със своята разумност и любов. Той казва на всички хора по лицето на земята: „Мир вам!“ Чрез разумността и любовта на Христа всекиму ще се даде заслуженото. Кой за каквато работа е готов, такава ще му се даде. Има ли нещо страшно в това? Пригответе се, всеки на своето време, да посрещнете Христа. Облечете се в нови дрехи. За един Христос ще дойде още днес, за други - утре, а за трети - след години. Кой когато е готов, тогава ще Го посрещне.

Очаквайте всеки ден Христа, все ще Го видите - от вас зависи това. Кога ще Го видите, не мога точно да определя. Вие трябва да бъдете на местата си, както астрономът стои на мястото със своята тръба и наблюдава. Астрономът може да наблюдава една планета, която е много далеч от земята, но той я вижда, когато обикновените хора не подозират нищо за нейното съществуване. Когато планетата се приближи до слънцето, тогава всички хора могат да я видят. Защо да не бъдете и вие такива астрономи, да виждате Христа отдалеч, когато обикновените хора още не Го виждат. Значи, има хора, които и днес виждат Христа, други ще Го видят по-късно, когато се приближи до тях; трети и тогава няма да Го видят, те ще продължат спокойно и блажено да спят.

Желая ви да бъдете будни, да видите Христа отдалеч.

Ако не Го видите отдалеч, поне отблизо, но непременно да Го видите. Той ще ви говори и ще Го чувате така, както днес чувате мене.

*Беседа от Учителя, държана на 28 февруари 1917 г.
София*

ВСИЧКО МИ Е ПРЕДАДЕНО

*„Всичко ми е предадено от Отеца моего, и никой не познава Сина, тъкмо Отец; нито Отец познава някой, тъкмо Синът.“
Матей (11:27-30)*

„Никой не познава Сина, освен Отец; и никой не познава Отца, освен Синът“. Думата „познаване“ има отношение към човешкия ум. Ако не е подготвен да схване смисъла на великата идея „познаването“, умът не може да разбере отношението, което съществува между Сина и Отца. Тук имаме две величини: Отец и Син. Те могат да се разглеждат като числата 1:3. Какво разбирате под числото едно? - Това число е символ, който за едни хора има значение, за други няма - това зависи от състоянието на техния ум. Като кажете „един, една, едно“, можете да разберете един мъж, една жена, едно дете, но можете да разберете един кон, една крава, едно теле и т.н. Когато кажете думата „човек“, вие мислите, че знаете, какво нещо е човекът; но, ако ви накарат да дадете точно определение на човека, ще се намерите в трудно положение. Лесно е да кажете „син ми“ или „дъщеря ми“, но и тези думи са неразбрани за вас. Вие имате понятие за сина и за дъщерята

дотолкова, доколкото разбирате отношенията, които съществуват помежду ви. Обаче, истинското отношение се определя от връзката, която съществува между вашата душа и душата на онези, които наричате ваш син и ваша дъщеря. Единицата представя бащата, а тройката - детето, т.е., синът или дъщерята. Като математическо отношение, числата 1:3 представлят отношението на диаметъра на окръжността към нейната дължина, т.е. Д:П. Числото $\pi=3,14$. Значи, диаметърът се съдържа в окръжността 3,14 пъти; ние взимаме само цялото число - три. Значи, бащата показва размера на човешкия път, а синът - обиколката на този път.

И тъй, когато казваме, че никой не познава Сина, разбираме всевъзможните комбинации, през които Той минава. Когато диаметърът се върти около себе си, образува сфера или кълбо, което показва възможностите и условията, които носи Синът. Не мислете, че е лесно да познаете Сина, да Го завъртите като колело един път и да кажете, че сте разбрали Неговото движение. И като кажете „диаметър“, пак не сте разбрали дълбокия смисъл на единицата, по отношение на тройката, т.е. на дължината на окръжността, единицата е диаметър, но тя е единица и по отношение на безброй още числа. В математиката всички числа започват от единицата. Изговаряме числата едно, две и т.н. Те представлят диаметрите, прекарани в един кръг. Числото седем, представя диаметъра на вселената. Това са отвлечени, мистически неща, които човек ще разбере тогава, когато проникне в дълбокия смисъл на живота. В този смисъл, всеки трябва да разбере своето място и положението, което заема в природата. Човек може да бъде в положението на минерал, на растение, на животно и най-после - в положението на

истински човек. Докато дойде до последното положение, той изучава нещата, да ги познава и разбира. Той минава през минералите, изучава ги и, като научи свойствата им, отделя скъпоценните камъни от обикновените и започва да се украсява с тях. Като минава през растенията и животните, също така ги изучава: отглежда ги, храни ги, радва им се, докато един ден започва да ги къса и коли, употребява ги за храна. Мъжът се връща от работа недоволен и сърдит, но, като види, че жена му е сготвила кокошка или агънце, сложила на трапезата плодове, той става весел и разположен и яде с охота. Той мисли, че е разбрал жена си, но това е за няколко часа. А стомахът отново се изпразва и се явява ново брожение, ново недоволство, докато пак се нахрани. В същото положение се намират и жената, и децата. Всички се оплакват, че не се познават и разбират, правят опити да се познаят и все непознати остават.

Какво означава познаването? - Да познавате нещата, значи да ги владеете, да станат част от вас - ваша плът и кръв. Да познаваш коня, не значи, да му туриш юлар и да го водиш след себе си; да познаваш елементите, това не значи, да ги туриш в шишенца и да ги държиш затворени. Познаването подразбира съзнателна, вътрешна връзка между нещата. Такава връзка е възможна само при любовта. Значи, имате ли любов, ще познавате нещата; нямате ли любов, нищо не можете да познаете. Някой казва, че умира от любов. Той може да умре, без да разбере любовта. С умиране любовта не се намира. Когато момата не може да постигне своя идеал, т.е. не може да се омъжи за онзи, когото обича, тя казва, че ще умре. Това подразбира, че тя иска да влезе в любовта, но любовта не се постига със смърт. Когато се говори за дом, за майка, за

бща, за деца, разбираме известни отношения на души, които са свързани чрез любовта. Когато говорим за църквата, също така разбираме отношения на души към нещо, което представя Божието присъствие, или присъствие на любовта. Някой казва, че вън от църквата няма спасение. Аз превеждам този израз: Вън от любовта няма спасение. Без любов нещата са мъртви, безсъзнателни, механически.

Христос казва: „Никой не познава Отца, тъкмо Синът“. Значи, който няма любов, не познава Отца; който има любов, той може да Го познае. Казано е: „Бог е Любов“. Следователно, само любовта познава себе си. Ти можеш да познаеш един предмет, ако имаш неговите качества; ти можеш да познаеш приятеля си, който е знаменит философ, само ако имаш философски ум, да разбираш неговите идеи. Двама души, от които единият има сърце и душа, а другият - не ги е проявил още, не могат да се разберат. - Защо? - Защото нямат еднакви качества. Някоя жена се оплаква, че мъжът ѝ не я разбира. - Той още Бога не е познал, а тя иска нея да познае. Докато не познае Бога, човек не може да познае никого. Който не познава Сина, не може да познае мислещите същества, не може да познае и Бога. Приемете тази мисъл в ума и в сърцето си и я приложете в своя живот.

Христос казва: „Дойдете при мене всички отрудени и обременени, аз ще ви успокоя. Вземете моето иго на себе си и се научете от мене. Моето иго е благо, и моето бреме е леко“. Христос призовава при себе си всички обременени, да ги научи на изкуството да носят леко своето бреме. „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го привлече“. Синът е обект, към който всяка душа се стреми, а Отец е силата, която привлича душите към този обект.

Когато момъкът се привлича от някоя мома, тя е обект на привличането, а силата, която го привлича е любовта, т.е. Отец, за Когото Христос говори. Човек трябва да изучава любовта, Бога. Как ще я научи? - Чрез Сина. Значи, Синът, т.е. вътрешната интелигентност в человека, трябва да го научи да познава Отца си, за да разбира отношенията си, както към себе си, така и към своите близки.

Съвременните хора се занимават с много въпроси, но 99 от тях са маловажни и несъществени. Само един от стоте въпроси е съществен. Около него, именно се движат всички останали, затова те представлят храна за този съществен и централен въпрос. Ако разгледате внимателно едно яйце, ще видите, че в него има съществена и важна клетка - зародишната, около която се върят всички останали клетки. Те представляват условия и среда за нейното развитие. От нея ще излезе животът. На същото основание, казвам: Много неща са необходими за познаване на Сина, но едно е същественото - да вземете Неговото иго. Итогът подразбира отношение към вътрешните и външните условия на живота. Следователно, вие можете да познаете Бога само тогава, когато вземете Неговото иго и сте готови да му служите. Да служите на Бога, това означава готовност да изучавате с любов всички предмети. Външният или обективният свят, с всички свои прояви, представлява предметно учение за онзи, който е готов да служи на Бога. Не е ли същото в училищата на земята? В каквото училище да влезете - първоначално, гимназия или университет, учителите и професорите ви дават уроци и задачи, които трябва да решавате. Те са предметно учение за вас. Който е готов да служи на учителите си с любов, той ще учи всичко, което му преподават. Бог е създад свeta за нас, а не за себе си. Следователно, всички

одушевени и неодушевени предмети, които ви обикалят, имат своето дълбоко предназначение. Че е така, виждате по нашите удове. Ние имаме две очи, две уши, нос, брада, ръце и крака с по пет пръста - всичко това има своето велико предназначение. Ще кажете, че ушите са дадени на человека, за да чува и възприема звуковете, очите - за да вижда и различава нещата. Освен това външно предназначение, очите и ушите имат и вътрешно, психическо значение. И наистина, срещаме хора, които виждат и чуват, но не разбират нито това, което чуват, нито което виждат.

„Никой не познава Сина, тъкмо Отец“. Под думата „син“ се разбира разумното начало в человека. Малко бащи разбират днес синовете си. Някой баща се радва, че му се е родил син, за да му работи. Това показва, че той гледа на сина си като на слуга. Много бащи имат криво разбиране за синовете си. Те мислят, че синовете им са длъжни да понасят всичко, каквото бащите правят. Даже да правят дългове и да пропият имането си, те казват: Синовете ще останат след мен да плащат. Такива бащи нямат правилни отношения към синовете си, но и синовете нямат правилни отношения към тях. Правилни отношения са тия, които почиват на закона на любовта. Синът не трябва да разчита на богатството на баща си, но и бащата не трябва да злоупотребява с любовта на сина си, да очаква от него. Обаче, и двамата трябва да са готови да се жертват един за друг. Щом има любов между тях, естествено е, че и двамата ще работят заедно и взаимно ще си помагат. Това са правилни отношения между син и баща.

Желая, в бъдеще, когато момък и мома се женят, да не се питат обичат ли се, или не. Това са въпроси, които любовта не търпи. Често момъкът и момата се женят без да

се обичат, а казват, че се обичат. Това не се позволява. Любовта изключва всякаква лъжа и лицемерие. Не питайте, обичате ли се, но питайте онзи, за когото се жените, готов ли е да се жертва за вас. Ако каже, че иска да си живее, той не е за вас. Вътрешният смисъл на живота се заключава в жертвата, в самопожертването. Тъй щото, вътрешното познаване на Сина, подразбира закон на жертва. Само онзи може да се жертва, който познава Сина. Когато се жертва, човек става силен. Като турите вода в котел и я нагреете, като пара, тя става по-силна, отколкото е била първоначално, като вода. Самопожертването подразбира закон, чрез който може да се измени едно състояние в друго, една отрицателна мисъл в положителна и едно отрицателно чувство в положително. Ако твърдото тяло се превръща в течно и течното - във въздухообразно, тук участва законът на жертвата; ако можеш да превърнеш отрицателната мисъл и отрицателното чувство в положителни, тук същият закон взима участие. Ако не се самопожертваш, как би превърнал омразата в любов? Ще кажете, че мразите някого. Щом го мразите, вие сте лед. Не остава нищо друго, освен да се пожертвате, т.е. да се подложите на огън, който ще превърне леда във вода, а водата в пари. Докато има вода в природата и живот ще има: растенията, животните и хората ще се ползват от нея.

„Никой не познава Сина, тъкмо Отец“. Какво се разбира под думата „никой“? - Никой е всеки, който не е готов да се самопожертва. Значи, който не може да се жертва, той не познава Сина. Синът е закон за самопожертване. По отношение на този закон, кокошката стои по-високо от онзи човек, който не е готов на никаква жертва. Този човек е мъртъв. Кокошката, която се жертва за человека,

има голяма цена пред Божието лице. Казано е в Писанието: „нито една птичка не пада на земята без Божията воля.“ Бог взима участие в живота на всички същества - от най-малките, до най-големите. Ако пред лицето на Бога вие сте една птичка, която е готова да се жертва за другите, трябва ли да се плашите от живота. Бог се грижи за вас. Ако мислите само за себе си, как по-добре да наредите своя живот, Бог няма да се грижи за вас. Да мислиш за Бога, това значи, да живееш за най-великото нещо в света. Да мислиш за себе си, това значи, да живееш в ограничения. Няма по-тежко нещо за човека от затвора и ограниченията. В самопожертванието се крие познаването на Сина. Който познава Сина, той е свободен. Христос е говорил за жертвата, като велик процес, който се извършва в човешкото съзнание. Докато не стане този процес в човека, не може да се говори за познаване на Сина. Който познава Сина, той е свободен. Христос е говорил за жертвата, като велик процес, който се извършва в човешкото съзнание. Докато не стане този процес в човека, не може да се говори за познаване на Христа. Какво познание е това, ако не разбиращ дълбокия смисъл на Христовите думи? Христос казва: „Аз съм истинската лоза.“ Кой знае историята на лозата? Всяка година лозата се жертва, но малцина признават нейните жертви. Христос казва още: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето.“ Колцина разбираят смисъла на този хляб?

Въпросът за хляба е социален; той се разрешава от всички общества и народи. Всички хора ценят хляба и съзнават, че без него няма живот. Един млад човек разправя своя опитност, от която разбрали истинската цена на хляба. Така се случило в живота му, че трябало да гладува четири-пет дена. Той огладнял толкова много, че търсел

случай да намери от някъде хапка хляб да задоволи глада, който страшно го мъчел. Като вървял по пътя, видял едно куче носи парче хляб в устата си. Без да мисли много, той се навел, взел един камък и ударил кучето. Изненадано от удара, кучето почнало да бяга и в страха си изпуснало хляба. Момъкът веднага се спуснал към хляба, взел го и радостно започнал да яде. В заключение той казва: Трябаше да гладувам няколко дена, за да разбера и оценя хляба.

Христос казва: „Аз съм вратата, аз съм добрият пастир, аз съм Син Човечески, аз съм Учител и Наставник“. Това са отношения на Сина към своя близък, на Божественото към човешката душа. Като говоря за Бога, не разбирам никакво далечно, отвлечено понятие, но имам предвид Онзи, Който е създад съзнателния живот и Когото всякога можем да опитаме. Достатъчно е да се помолим искрено на Бога за оздравяването на някой болен, за да чуе молитвата и да ни отговори. Помощта иде много бързо, ако ние служим на закона на жертвата. Молете се на Бога, без да Го изкушавате. Кога изкушава човек Бога? - Когато мислите му са в разрез с Божиите, когато води порочен живот и т.н. Който не мисли за бъдещето, той не иска да знае добър живот ли води, или лош. Докато е на земята, това не го интересува, но един ден ще се яви пред Онзи, Който го е създал, да даде отчет за живота си. Какво ще отговаря тогава? Божията светлина е толкова голяма, че всичките ви мисли, желания и постырки, ще се осветят, ще станат обективни, ще тръгнат след вас, както малкото дете върви след майка си. Как ще се справите с това положение? Тогава ще разберете, че няма нищо скрито-покрито. Докато сте били на земята, много неща сте скривали даже и от себе си, но пред голямата светлина

нищо не може да се скрие. Тогава ще разберете, че не е безразлично дали сте живели добре, или зле.

„Никой не познава Сина, тъкмо Отец.“ Кой е този никой? - Който живее за себе си и не познава закона за жертвата. Пръв Бог се пожертва. Той даде Сина си в жертвата, за да не погине всеки, който вярва в Него. Чрез Сина, Той изяви своята любов към човечеството, а Синът се пожертва, за да изяви Отца си. Това са взаимни отношения на любов и жертвата, които трябва да се разберат. Когато разберем отношенията на Бога към нас, като наш Отец, и нашите отношения към Бога като негови Синове, тогава животът ни ще се осмисли напълно. Обаче, не можем да бъдем Синове на Бога, докато не се пожертваме.

Вложете в ума си мисълта, че вън от любовта живот не съществува; вън от любовта никаква църква не съществува; вън от любовта никакви семейства, общества и народи не съществуват. Единствената църква, която може да обедини човечеството, това е Божията Любов, това е любовта, самопожертването. В нея влизат всички идейни хора, т.е. хора на безкористието.

Какво представлят користолюбието и безкористието? Те могат да се уподобят на богатия и на бедния, които се явили пред Господа да изкажат желанията си. Пръв се явил богатият, който почнал да нарежда: Господи, искам голяма къща - палат, добре мебелирана и наредена, десетина слуги, да ми работят и всеки ден да слагат на трапезата ми вкусни, богати яденета, плодове и доброкачествени ястия: да ям и да пия, за нищо да не мисля. - Да бъде според волята ти! - отговорил му Бог. След това се явил сиромахът и казал: Господи, имам само едно желание - всяка година да гледам Твоето лице. - Да бъде според волята ти!

И двамата, доволни от това, което им било обещано, слезли на земята, и всеки заживял по свой начин. Богатият живял в палат, обиколен от грижите на слугите си; ял, пил, разхождал се, чувстввал се доволен и щастлив. Така изминали дни и години, докато един ден, той почувстввал, че започва да се задушава. Дошло му на ум да се помоли на Господа: Господи, задушавам се, дотегна ми това положение. Научи ме, какво трябва да правя. Веднага дошъл един ангел при него, отворил едно малко прозорче на неговия палат и му казал: Погледни навън! Богатият погледнал през прозорчето и видял една висока стълба, на върха на която стоял бедният и гледал някъде към необятния простор. - Какво прави този там? - запитал богатият. - Той пожела всяка година да гледа Божието лице - отговорил ангелът. - Години наред той гледа Божието лице, диша свободно, радва се на Божия свят и още не се е наситил.

Две перспективи се представят на човека: да бъде в положението на богатия и да се задушава от богатството си, или в положението на бедния, всяка година да съзерцава лицето на Бога и да не се насити да Го гледа. Да стоиш на върха на стълбата, от дето да гледаш Божието лице без насищане, това значи, да познаваш Бога. Време е вече да познаем Христа, за Когото от две хиляди години вече се проповядва. Мнозина минават за християни, но и те още не са познали Христа. Какво християнство е това, когато брат брата изнудва, ограбва и изнасилва? Любов ли е това? В любовта няма насилие, няма страх, няма огорчения. Страхливият не познава любовта. Някои се страхуват от смъртта. Какво страшно име в смъртта? Любещият не се страхува нито от смъртта, нито от злото. Само един Бог съществува в света, от Когото всичко излиза. От какво ще

се страхуваме тогава? Който се страхува, той не познава Любовта, не познава Бога. Бог е Любов. Щом е така, не се страхувайте нито от смъртта, нито от злото. Бог е Живот. Ако живееш в Бога, смърт не съществува. Благодарете за злото, защото Бог го е турил на работа, да подтиква човека към дейност, да преработи инертната материя в него. Злото създава в човека противоречия, съмнения, за да се произведе в него търкане, което образува огън. Огънят стопява твърдите тела, прави ги активни. Когато две твърди тела се съприкосновяват, между тях става търкане и се произвежда огън. Радвайте се, когато се сблъсквате с твърдата, инертна материя в себе си, за да се получи светлина и пламък.

Какво представя огънят и светлината в човека? Огънят е резултат на неговите страсти и желания, а светлината - на неговите мисли. Без огън и светлина няма живот. На огъня се топят мъчнотопимите метали; огънят изгаря нечистите неща и ги превръща в пепел. На светлината зреят плодовете; при светлина се придобиват знания. Който разбира нещата така, животът му се осмисля. Радвайте се и благодарете за всичко, което любовта носи. Докато тя е с вас, вие сте блажени. Напусне ли ви, и радостта ви напушта. За да не ви напусне, мислете върху отношението ви към Бога, по сърце и по дух. Христос казва: „Само чистите по сърце ще видят Бога.“ Виждането подразбира познаване; познаването подразбира вътрешна връзка с любовта.

„Дойдете при мене всички, които се трудите и сте обременени, аз ще ви успокоя“. Христос показва как може обремененият човек да се успокои. Преди години, един американски мисионер пътувал из Америка да събира пари за благотворителни цели. Като събрал значителна

сума, решил да се върне назад, да предаде парите, дето трябва. За да съкрати пътя си, той се качил на един кон и минал през една планинска местност. Като чул, че мисионерът носи голяма сума в себе си, един прочут разбойник се притаил в една гъста гора, откъдето трябало да мине мисионерът, с намерение да го убие и да вземе парите. Мисионерът наблизил до мястото, дето бил скрит разбойникът, и почувствал някаква тежест в гърдите си, като че нещо го задушава. Той си обясnil това притеснение като лошо предчувствие и веднага слязъл от коня, помолил се на Бога и продължил спокойно пътя си. Едва изминал няколко метра, той видял в гората един човек, добре въоръжен, но спокойно го отминал. След няколко години същият мисионер бил повикан да изповядва един умиращ. Последният го погледнал внимателно и после го запитал: Познаваш ли ме? - Не те познавам. - отговорил мисионерът. - Аз пък те познавам, и ще ти разкажа, при какъв случай те срещнах. Това беше преди няколко години. Аз реших да те причакам в гората, когато ти носех голяма сума пари в себе си. Исках да те убия и ограбя, но не се реших, защото, заедно с тебе, яздеше на бял кон още един човек, добре въоръжен. Аз се разтреперах и не посмях да посегна върху тебе. Значи, в случая разбойникът бил ясновидец. Той видял това, което и мисионерът не могъл да види. Човекът, който яздел бял кон, бил от невидимия свят, изпратен да пази мисионера.

Съвременните хора не признават съществуването на духове. Въпреки това, те четат Свещеното Писание, дето се казва: „И ангелите Божии слизат и възлизат.“ Както ангелите слизат и се качват, така и дяволите слизат и се качват. И едните и другите вършат Божията воля и се подчиняват на Божествените закони. Няма сила в света,

нито същество, което да не се подчинява на Бога. Разумният човек се ползва и от добрите, и от лошите духове. Той знае законът за превръщането и го прилага.

Христос казва: „Вземете моето иго на себе си и се научете от мене, защото съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите спокойствие в душите си“. Мнозина мислят, че владеят света, че имат голяма власт, но, като се намерят пред изпитания, тогава виждат, докъде са достигнали, каква власт притежават и какво могат да направят с нея. Съвременният човек не е още напълно оформлен; той не трябва да се заблуждава от временните си успехи. Един ден, когато очите му се отворят, той ще види, че всичко около него е живо; тогава ще разбере, защо съществува омразата и любовта, злото и доброто, лъжата и истината. Това означава познаване на Бога и Христа. Христос казва: „Ако думите ми пребъдват във вас, а вие - в мене, каквото просите в мое име, ще ви се даде.“ Значи, ако разбирате разумното Слово, ако разбирате, какви трябва да бъдат отношенията ви към Бога, животът ви ще бъде благо, както за вас, така и за вашите близки.

Отец и Син, това са числата, едно и три. Като извадите единицата от тройката, получавате числото две - Божията Любов - майката на нещата. Това наричат в християнството Дух свети, т.е. вътрешната сила в човека, която пречиства ума и сърцето му. Едно се иска от всички хора - да се свържат с Христа. Свържете ли се веднъж с Него, Той ще бъде с вас до скончанието на века, на вашите радости и скърби, в живота и в смъртта. Той е вратата, която води човека от преходното към непреходното, от видимото към невидимото, от омразата към любовта. Христос е живият хляб, носител на живота. Христос е Учителят, Който ни учи на Божествените закони. Като разбере правилно

Христовото учение, човек се чувства силен да изпълни задълженията си към Първата Причина, към своя близък и към себе си.

„Дойдете при мене всички, що се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя.“ Само онзи може да отиде при Бога, който е свързан с Него. Връзката се основава на любовта и на разумността. Не може да има връзка между двама души, които не се обичат; не може да има връзка и между онези, които не се разбират. Само онзи може да отиде при Христа, който прилага закона на самопожертвуването. Изобщо, връзка съществува само там, дето има нещо общо. Например, външно диамантът и въгленът не си приличат; диамантът е твърд и кристален, въгленът е черен и не кристализира. Но вътрешно те имат нещо общо: двата са едно и също вещества, именно, въглерод. Въгленът може да се превърне в диамант. На същото основание, и човешката душа може да се превърне от въглен в диамант, т.е. да мине в най-високото си положение - в свръхсъзнателен живот. Когато двама души се повдигнат до това състояние, до свръхсъзнателето си, те всяко ще се познават и разбират. Като се срешнат, те няма да се питат, познаваш ли ме, какво мислиш за мене и т.н. Това са въпроси, които съществуват само между хорас обикновено съзнание. Когато не се познават, хората са готови да се съмняват едни в други. Всеки търси в близния си задни мисли. Как познаваме, кой човек е обърнат с лице към Бога, и кой стои далеч от Него? Направете опит първо със себе си, да знаете, с лице към Бога ли сте, или стоите далеч от Него. Това се познава по сянката ви. Когато сянката ви пада зад вас, вие сте близо до Бога, с лице към Него. Когато сянката ви пада пред вас, вие сте далеч от Бога. Не е въпрос да нямате сенки, но те

трябва да бъдат зад вас. Всеки трябва да проверява къде е сянката на неговия ум, на неговото сърце - зад него, или пред него, и да си дава отчет за положението, в което се намира. Изобщо, сянката трябва да пада зад вас, за да изпъква сърцето ви. Когато човек греши, сянката му пада отпред, щом изправи погрешката си, тя веднага отива назад. Който обича, който говори истината, сянката му е отзад; който мрази и не говори истината, сянката му е отпред.

Казано е в Писанието: „Делата им ходят пред тях“. От този стих вадим заключение, че делата на някои хора вървят след тях. Как познавате, кога сенките ви са пред вас, и кога - зад вас? Ако дойде в ума ви една лоша мисъл, или в сърцето ви - едно лошо желание, и веднага ги превърнете в благородни, сянката ви е зад вас. И обратно, ако светла мисъл и благородно чувство превърнете в неблагородни, сянката ви е пред вас. Желая ви да се обичате и познавате. Това значи, сенките ви да бъдат зад вас, а не пред лицето ви. Прилагайте любовта в живота си, като велик, основен закон на Битието. Това иска Бог от всички хора и от всички народи на земята.

„Никой не познава Сина, освен Отец“ - Защо? - Защото Синът се пожертва за Отца си. И Синът познава Онзи, за Когото се е жертввал. Който познава закона на жертвата, познава Отца си. Който е готов да се самопожертва, ще намери пътя. С други думи казано: Без самопожертване вратата на познанието е затворена. Дето хлопа човек - на вратата на науката, на изкуството, на музиката, навсякъде ще удари на камък. Без вътрешно познаване на Отца и Сина, всичко се превръща в прах и пепел; всичко се руши и гние, както гният корените на дърветата. Кое дърво може да вирее без корен? Приложете закона на

самопожертването, за да се домогнете да Божествения живот.

Като се говори за закона на жертвата, мнозина се страхуват да не осиромашеят, да не изгубят богатството. Нима е щастлив онзи, който има милиони в банките? Той носи голям товар в ума си. Гърбът му е натоварен извън силите му, и всеки момент може да се пречупи. За предпочтитане е да носиш половин килограм в стомаха си, отколкото сто килограма на гърба си. За предпочтитане е да бъдеш беден, но доволен и щастлив от положението си, отколкото да си богат и постоянно да носиш в ума си мисълта, че ще те ограбят и убият. Вътрешният мир е за предпочтитане пред най-голямото външно богатство. Обаче, когато срещате богати, учени, красиви хора, радвайте се, че има такива хора. Ако срещате лоши, невежи хора, пак се радвайте. Какъв щеше да бъде светът, ако нямаше добри и лоши хора, учени и невежи, красиви и грозни? Щом Бог търпи и лошите, и грозните, и невежите, и ние трябва да ги търпим. Като прилагате закона на самопожертването, ще разберете, защо някои хора са лоши.

Преци години, в един кантон, в Америка, един бивол се разлудял толкова много, че никой не могъл да излезе срещу него. Той бягал, ритал, изпоплашил всички хора около себе си. Най-после, дошло едно момче, което могло да чете мислите на животните и да се разговаря с тях. То турило ръката си на главата на бивола, помилвало го няколко пъти и започнало да се разговаря с него: Какво ти стана, че започна да лудееш? - В задния ми крак е влязло нещо, което ме мъчи страшно. Момчето веднага се навело, повдигнало задния крак на бивола и видяло, че вътре има забит голям, дебел трън. То извадило тръна, измило крака

на бивола, привързало го и го оставило на спокойствие. Биволът престанал да лудува.

Чувате да казват, че някой мъж или жена полудели. Не са полудели, но трън е влязъл в ума или в сърцето им. Приближете се към тях, турете ръката си на главата им и бързо изтеглете тръна навън. Щом извадите тръна, те ще дойдат в първото си състояние. Какво правят повечето хора днес? Те носят чук и гвоздей в ръката си и, когото срешнат, забиват по един-два гвоздея в него. Защо забиват гвоздеи в близните си? Ще кажете, че искате да опитате, доколко могат да търпят. На Христа забиха четири гвоздея, и умря. Той беше велик, силен дух и не издържа на човешките гвоздеи. Как мислите, обикновените хора повече ли ще издържат? Не забивайте гвоздеи в тялото на своя ближен. Не си създавайте излишни страдания. Не е лесно да турите человека на кръста, да заковете ума, сърцето, душата и духа му с гвоздеи, и да искате след това той да живее. Това е невъзможно! Вместо да забивате гвоздеи в человека - своя ближен, вадете гвоздеите, които други са забивали. Видиш ли, че близния ти лежи болен, помогни му. - Но той бил голям грешник. - Това не е твоя работа, ти си длъжен да му помогнеш, да му дадеш по-чаша вода. Да помагате на близните си, в това се заключава учението на Христа, Който дойде на земята и се пожертва за цялото човечество.

Идат времена на изпитания, тежки и усилни, за които се говори в Писанието. Казано е там: „Гневът Божи иде в света“. Всички ще чуят гласа на Бога и ще разберат, съществува ли Правда в света, или не; съществува ли добро, или не; съществува ли любов, или не. Това не трябва да ви плаши, но знайте, че Божественото колело постоянно се върти, следва своя път и за никого няма да

спре. Всички трябва да бъдете готови, навреме да се качите на колелото. Затова, именно, сте дошли на земята, като на велико училище. Като свършите училището, ще се върнете при Бога, да издържите изпитите си. Там ще проверят, дали сте научили законите на доброто и на злото, на любовта и на омразата, на истината и на лъжата. Който е научил уроците си, ще остане там да учи и работи; който не ги е научил, ще го върнат отново на земята, да свърши добре училището и да се усъвършенства. Това значи, да държи човек матура. Който издържи отлично изпитите, ще възкръсне и ще бъде назначен на велика служба. Да издържиш матурата си отлично, това значи да си научил, разbral и приложил петте велики добродетели.

От хиляди години се говори и проповядва за възкресението. Желая ви да издържите матурата, да възкръснете, защото светът се нуждае от възкръснали хора. Ако българският народ издържи матурата си, ще възкръсне и ще заеме високо положение; ако не издържи, нищо няма да придобие. Това ще опита всеки човек, всяко общество, всеки народ. Бог казва: „Призовете ме в ден скръбен и аз ще ви помогна.“ Молете се за себе си, за близните си, обичайте и враговете си. Така е казал Христос. Защо трябва да обичаме врага си? - За да не станете подобни на него, да не слезете до неговия уровень. Отнасяйте се към всички с любов, а не с омраза. Който отговаря на злото със зло, той следва пътя на падналите духове. Който мрази, той е в съгласие с онези, които вървят в широкия път. Любещият възлиза нагоре, по тясната пътека; който мрази, слиза надолу, по широкия път.

„Всичко ми е предадено от Отца моего; и никой не познава Сина, тъкмо Отец“. Синът е зародиша на

Божественото, което всеки трябва да полива; да обработва, за да израсте и да даде плод. От Божествения зародиш излиза новият човек, готов за нова работа и нов живот. Този зародиш живее във всяка душа, но се нуждае от условия и простор за своето развитие. Колкото повече вярвате във своите вътрешни сили и възможности, толкова по-скоро ще се развиете. Каквите мъчнотии и препятствия да срещнете на пътя си, всякога казвайте в себе си: Мога да бъда справедлив, любящ, кротък, смирен, добър, ученолюбив - всичко мога да преодолея и да постигна с Божественото в себе си. Когато хората започнат да спрягат глагола „мога“ в сегашно време, светът ще се оправи. Не се занимавайте нито със своите грехове и погрешки, нито с чуждите. Те са тор за Божествената нива. Ако брат ти е сгрешил, не го съди, не го отблъсквай от себе си, но помогни му да се очисти, да се облече в нова премяна. Ако брат отблъсне брата си, мъжът - жена си, жената - мъжа си, те вървят в разрез с Христовото учение. Обичайте се един други заради Господа. Някой казва, че иска да обича, но не може. Защо не може? - Защото не е дал място на Бога в себе си. Само Бог люби, затова е казано, че Бог е Любов. Мъж и жена, които в Името Божие са живели един за друг, умират с радост, както мъчениците умират за Господа. Тяхното име не се забравя. За да бъдеш щастлив, достатъчно е само един човек да те носи в паметта си, като жив паметник, достоен за подражаване.

Христос иде вече в света, възседнал на бял кон, да проповядва Божието Слово. Гласът му ще се чува навсякъде, по целия свят и, като огнен меч, ще прониква в умовете и сърцата на хората. Който не може да издържи Неговата светлина, ще ослепее. И злото не може да издържи на тази светлина - то ще се стопи и изчезне. Иде краят на

злото в света. Божествената светлина ще произведе обратни резултати: на земята ще настане голям мрак и тъмнина, а в душите на хората ще внесе голяма светлина. Не става ли същото и със земното кълбо? Когато едното полукулбо се осветява от слънцето, другото е в мрак.

Това не трябва да ви смущава, но помнете: Когато се изпречват противоречия на пътя ви, Божественото слънце е изгряло вече. Има дни на сенки, които временно закриват неговата светлина. Бъдете готови да използвате благата, които Бог носи за своите избраници. Кои са Божиите избраници? - Тези, които имат светли мисли и благородни чувства и желания.

Днес проповядвам за живия Христос, Който ще проговори чрез хиляди уста. Много проповедници, свещеници, учени, философи, музиканти ще призовават хората към работа, която ще им донесе великото вътрешно освобождаване. Всички заедно ще запеем химн на Божията Любов. Само така ще разберем, какво представлява любовта, която ще ни заведе при Сина и при Отца. Само любовта е в състояние да прероди человека. Ще кажете, че не трябва да си въобразявате неща, които не могат да станат. Важно е, какво си въобразява човек. Има въображение, което води человека нагоре, към Бога. Има въображение, което сваля надолу и отдалечава от Бога. Астрономът, със своята тръба вижда и най-отдалечените звезди, когато обикновеният човек и с телескоп даже нищо не вижда. Той се чуди, как може астрономът да вижда толкова неща, и в края на краишата, казва: Всичко е въображение. Насочете и вие своя телескоп нагоре да видите Бога и величието, с което е обиколен. Стремете се да го видите и познаете, за да станете граждани на Царството Божие. Стремете се да намерите мястото си като уд в божествения

организъм. Щом намерите мястото си, не се борете да заемете първото място. Който изпълнява службата си, както трябва, той е на първо място. - Къде ще бъде нашето място? Като българи, вие ще бъдете поставени в дупката, която евреите направиха в ребрата на Христа, която от две хиляди години още зее.

Христос е близо вече до земята. Той носи своето учение, с което е решил да обърне земята с главата надолу, но да изпъди дявола. Той носи нова таблица, на която е написано: „Царството Божие иде на земята.“ Каквото и да стане в света, Царството Божие ще се възвели на земята. Това е решението на Бога, на ангелите, на всички възвишени същества. Който не вярва, нека се моли да доживее това време, да види Царството Божие реализирано на земята. Като види, ще повярва на думите ми. Който вижда нещата, не се нуждае от доказателства; той вярва на очите си.

Как ще постъпят съвременните религиозни хора с Христа, ако се въплъти на земята? Щом Го видят, веднага ще искат да прегледат проповедите му, да знайт какво ще говори. Христовата проповед не може да се ревизира. Тя не търпи човешки преценки и ревизии. Това се отнася не само до Христа, но до всеки който следва Неговия път. Който говори в името на Христа, думите му се приемат безрезервно. Койтоговори в Негово име, нозлоупотребява с името му, той е лъжец и измамник. Лъжата може да царува най-много сто години. След това, тя се хваща и от нея нищо не остава. Думите, които ви казвам са истинни и верни не само за днес, но и за бъдещите векове.

Днес ви давам семена, които трябва да посеете във вашиите градини. Семената не са мои, но на Онзи, Който ви е създал и пратил на земята да учите. Христос иде вече на

земята, да донесе Божията Любов за всички хора. Когато те си подават ръка за взаимна любов, за братство и равенство, Христос ще влезе в своята неръкотворна църква, да научи хората на закона на самопожертването по любов, а не с насилие. Бог ще повдигне всяка душа и ще я тури на мястото ѝ. Това значи, да разбере човек вътрешния смисъл на живота.

Желая ви да познаете Сина и Отца, не както хората ви учат, но според вашата вътрешна опитност. Можете ли да кажете, че хлябът е доброкачествен, ако не сте го опитали? Опитайте го сами и тогава се произнасяйте. И в Писанието даже е казано: „Всичко опитвайте, доброто дръжте.“

В заключение ще ви дам следното правило: Ако искате да знаете, дали сте близо до Бога, или далеч от Него, вижте къде е сянката ви. Ако е зад гърба ви, вие сте близо до Бога; ако е пред лицето ви, тогава сте далече от Него.

Стремете се да познаете Христа като лоза, като жив хляб, като врата, като пастир, като Син Человечески, като Учител и наставник.

*Беседа от Учителя, държана на 18 февруари 1917 г.
София*

СПАСЕНИЕТО

Културните хора на 20-ти век, светски и религиозни имат съмнено схващане, както за Мойсеевия закон, така и за Христовия. От две хиляди години насам, християните разчленват учението на Христа и така са го охлузили, че, ако погледнете на него с окото на ясновидец, ще си го представите като дърво с олющена кора. Всички критици и писатели, всички проповедници говорят за спасението чрез добри дела, чрез изпълнение на Божиите заповеди, но спасението произтича от един основен закон в природата, който съществува не само от времето на Христа, но много по-рано - от началото на Битието. Следователно, това, което става днес в човешката душа, в обществата, в народите, в цялото човечество, произтича от самото Битие, от първичния източник на живота.

Думата „спасение“ има много значения. Паднал някой във вода и, като се давел, някой го извадил навън. Всички се радват и казват: Спасен е този човек. Някой боледувал от тежка болест и оздравял, казват: Спасен е. Някой се отклонил от правия път, но след време изправил живота си и заживял добре. И за него казват: Спасен е. В обикновен смисъл, думата „спасение“ подразбира връщане на човека от лошия в добрия живот, или излизане от мъките и негодите на живота и влизане в по-добри условия на

живота. В широк смисъл на думата, спасението подразбира влизане на човека във вечния живот. Всеки търси условията на вечния живот. Много естествено! Не е достатъчно за човека да бъде спасен от удавяне, а след време да умре от глад; не е достатъчно да се освободи от една тежка болест, а след време да заболее от друга. Това значи, да се спаси от едно зло и да налети на друго. Човек се нуждае от истинско спасение, да възстанови връзката си с Първата Причина на нещата. Докато не възстанови тази връзка, той не може да бъде спасен. Вън от това, никакво спасение не съществува. Така се разбира спасението днес, така го е разбирал Христос, така го разбират всички светии, праведни и добри хора на земята.

Христос казва: „Ако искаш съвършен да бъдеш, иди, продай имането си, и дай го на сиромаси; дойди, та ме последвай.“ Който не разбира спасението така, той сам се заблуждава: той ще греши, ще пада и става, ще се обезверява и т.н. Законът за спасението е постоянно действащ закон. Някои мислят, че човек се спасява само веднъж. Спасен един път, повече не трябва да мисли за спасението. Човек трябва да се спасява всеки момент. Значи, спасението е многократен, вечен процес. Ние не вярваме в еднократните процеси. Както яде, пие вода и диша постоянно, така човек трябва постоянно да се спасява. Между човешката душа и Бога съществува постоянно връзка, наречена „връзка на спасение“. Често хората се запитват: Спасен ли съм? - Днес може да си спасен, но утре ще те хване някой за врата; днес може да си сит, но утре ще бъдеш гладен; днес имаш добра мисъл, но утре ще те нападне някоя лоша мисъл. За да не бъдете днес в едно положение, утре - в друго, пазете връзката си с Бога.

Христос дойде на земята да създаде здрава, постоянна

връзка, от една страна между хората и ангелите, от друга - между хората и Бога. На въпроса на младия човек, какво да прави, за да наследи вечния живот, Христос казва: „Не убивай!“ Значи, убийството е в състояние да скъса връзките на човека с Бога, с ангелите, с неговите напреднали братя. По-нататък Христос продължи: „Не прелюбодействай, не кради, не свидетелствай на лъжа; почитай баща си и майка си и люби близкия си, като себе си“. Това са законите на Духа, които имат отношение към сегашната епоха. Казва момъкът на Христа: „Всичко това опазих от младостта си; що не ми достига?“ Рече му Исус: „Ако искаш съвършен да бъдеш, иди, продай имането си и дай го на сиромаси; дойди та ме последвай!“ Спървите няколко заповеди Христос обяснява причините, които могат да скъсят връзката на човека с възвищения разумен свят. С вторите заповеди Той обяснява причините, които възстановяват скъсаната връзка.

„Не убивай!“ Думата „убийство“ има широк смисъл и значение. Като слушате тази заповед, ще си кажете: Слава Богу, че досега никого не съм убил. Аз пък казвам: Няма човек в света, който да не е убивал. Да убиваш, това не значи, само да отнемеш живот. Съзнателно, или несъзнателно, човек всеки ден убива една своя добра мисъл, добро чувство или желание. Също така човек убива добрите мисли, желания и постъпки на близките си. Например, срещате човек, който вярва в Бога, но вие успявате да го разубедите във вярата му. Това не е ли убийство? Вие убивате едно свещено чувство в него. Отде знаете, че Бог не съществува? Който отрича Бога, той иска да вземе Неговото място. Следователно, кажете ли за някого, че не е богат, добър, красив, учен, това значи, че вие задържате тези качества за себе си. Отричането на

доброто, на красивото, на великото отдалечава човека от Бога. С тези неща вие късате връзката си с Него и сами се излагате на смърт. Ще кажете, че хората ви обичат. Това нищо не значи. Хората могат да ви обичат и пак да страдате, да се мъчите - зависи, каква е тяхната любов. Любовта на повечето хора е любов на орли и гарги. Това не трябва да ви обижда, но знайте, че любов, която не гради, е животинска. Заповедта „не убивай“ има отношение, именно към тази любов. Ще кажете, че любовта се възпява. Коя любов трябва да се възпява: която руши, или която съгражда? Колко моми и момци са посягали на живота си след женитбата си! Защо се разочарова момата? - Защото не намира в своя възлюблен онези елементи, необходими за нейното развитие. И момъкът се разочарова от своята възлюбена по същата причина. Не става ли същото и с религиозните убеждения на човека? Срещате някой религиозен, радостен, вдъхновен, но вие го разубеждавате в неговата вяра, доказвате му, че животът е само на земята, и той се разочарова, изгубва разположението си. Ще дойде ден, когато съзнанието на хората ще се пробуди, и те ще влязат от един живот в друг. Те ще разберат, че няма смърт, че животът е вечен и неприiven.

Сегашните хора имат различни вярвания и разбирания за този и за онзи свят, но всичко не са изпитали и проверили. Някои подържат мисълта, че животът е само на земята. Човек умира, изчезва - нищо не остава от него. Те отричат възкресението. Кой от тях е ходил на онзи свят, да знае, какво има там? Само онзи може да отрича или подържа една идея, който я опитал. Само мъртвият може да говори за смъртта; живият говори само за живота. В това отношение, има мъртви хора, които са живи и продължават да живеят. Има живи хора, които са мъртви

и се движат между живите, но не признават живота. Те са хора, които се движат механически, без мисъл и чувства. Хиляди години трябва да минат, за да възкръснат. Те гледат, но не виждат; чуват, но не слушат - спящи хора са те. Обаче, има хора и на този, и на онзи свят, които виждат, слушат, разбират законите на живота и ги прилагат. Те са живи и се радват на живота, проявен във всички светове.

„Не убивай!“ Това значи, не разрушавай нито една добра мисъл, нито едно добро желание, които Бог е вложил в тебе или в твоя близък. Вместо да руши и да обезсмисля живота си, човек трябва да гради. Смисълът на човешкия живот се заключава в отстраняване на лошите качества в себе си и в култивиране на добрите, които го повдигат и му създават условие за спасение и единение с Бога. Как може да се освободи човек от лошите качества? Като премахне от пътя си всички условия, които прекъсват връзката му с Божествения свят. Да скъса човек тази връзка, това значи, да спре развитието си на земята. Човек трябва да мине първо през Мойсеевия закон, който казва: „Почитай баща си и майка си и люби ближния си, както себе си.“ Като изпълни този закон, той е готов да изпълни и Христовия.

Христос казва: „Аз съм истинната лоза, и Отец ми е земеделецът. Всяка пръчка в мене, която не принася плод, отрязва я; и всяка, що дава плод, очиства я, за да даде много плод.“ Това значи: всяка пръчка в Христа, която не се е отказала от желанието си да убива, не принася плод. Отец я отрязва и хвърля настрани. Какви са признаците, по които познаваме кой човек убива? - Вкисването, т.e. недоволството. Започне ли човек да се вкисва, да се дразни, да бъде недоволен, той е готов да убива. Христос казва

още: „Не кради!“ какво да не крадем? - Добрите мисли и желания на хората. Готов съм да дам всичкото си богатство, но в никой случай да не ми се открадне, или да не открадна нещо от ума и от сърцето на човека. Както не трябва да убиваш добрите мисли и желания на своя близък, така не трябва и да крадеш.

Христос казва: „Не свидетелствай на лъжа!“ В отношенията си на взимане и даване, човек трябва да бъде абсолютно честен, да не допуска никаква лъжа. Ако получи една добра мисъл или едно добро желание, трябва да отговори със същото. Даде ли срещу една добра мисъл една лоша, той си служи с лъжата. Ако на доброто отговаряте със зло и мислите, че сте приложили доброто, вие покварявате първо себе си, а след това семейството си и обществото. Не е позволено на човека да убива, да краде и да лъже. Жена или мъж, които си позволяват да крадат ума и сърцето на другия, са на крив път. Няма да мине много време и те ще видят лъжата, в която са живели. Дето е лъжата, там е и убийството, и кражбата. Освободете се от навиците и пороците на миналото си, за да обикните баща си и майка си, да обикните и своя близък. Как трябва да обикните своя близък? - Като себе си. Кой сте вие, коя е вашата майка, и кой е вашият баща? Тялото ви, това сте вие; душата ви - вашата майка, а духът - вашият баща. Човек е чадо на своята душа. Значи, тялото е дете на душата. Тя полага майчини грижи за него, да го отгледа и възпита. Някой питат, дали в сегашното си тяло ще живеят и на онзи свят. Това значи: има ли връзка тялото с душата и с духа, т.e. с майка си и с баща си? Синът трябва да бъде порядъчен, да радва майка си и баща си. Той трябва да ги почита и уважава. Майката и бащата са в самия човек, а не вън от него. В който ден престъпите Божия закон и

престанете да почитате майка си и баща си, да любите близкия си, вие сте вън от условията на живота. Прилагайте Христовото учение всеки момент в живота си за да видите, че то е учение на живот и на сила. Ако сте неразположени, обърнете внимание на живота си, да видите, коя от трите заповеди сте нарушили. Достатъчно е да бъдете искрени към себе си, за да разберете, коя заповед, именно, сте пристъпили: не убивай, не кради или не лъжесвидетелствай!

Христос казва: „Ако искаш съвършен да бъдеш, иди, продай имането си и дай го на сиромаси; дойди, та ме последвай“. На кого ще раздадеш имането си? - На твоите мисли и желания. Кого ще последваш? - Великия Учител на живота. Когато четат този стих, хората започват да разискват върху него. Те се страхуват, че, ако раздадат имането си, ако се откажат от къщата и от парите си, ще осиромашеят, ще се лишат от условията на развитие. Бог не иска вашите имоти. Той не се нуждае от вашите къщи и пари. Под думата „имане“ се разбира друго нещо. Само онзи може да раздаде имането си, който е готов да прояви доброто, което е вложено в него. Доброто в человека е неговото имане. Доброто е свързано със закона на любовта. Когато милосърдието и любовта действат в человека, той е готов вече да прояви доброто, да прави добри дела. Вън от милосърдието и любовта, доброто не съществува, т.е. не може да се прояви. Няма човек на света, който може да прави добро без добра мисъл и добро желание в себе си. Казано е: „Почитай майка си и баща си“. Майката и бащата представлят обекта на твоята любов, а близкият ти, е стимул, който те кара да проявиш любовта. Майката и бащата представлят обекта на твоята любов, а близкият ти е стимулът, който те кара да проявиш любовта. Майката

и бащата са символ на силното, а близкият - символ на слабото. Човек може да люби само нежното, слабото, милото, което се нуждае от помощ. Силния можеш да почиташ и уважаваш, а слабия - да любиш.

Казано е в Писанието: „Бог е Любов“. Кой познава Бога като любов? - Слабият, грешният, немощният. Следователно, ако сте слаб, радвайте се, защото имате възможност да познаете любовта и силен да станете; ако сте грешен, радвайте се, защото имате възможност да познаете любовта и праведен да станете. Казано е в Евангелието, че когото Бог обича, него наказва. В този смисъл, може да се каже: Когото Бог обича, прощава греховете му. Това е закон, който съществува и в природата. Наблюдавайте животните, да видите, че и те са внимателни, нежни към слабите същества. Този закон действа и между хората. Радвайте се, ако попаднете в ръцете на силен, но благороден и добър човек. Той ще ви помага и повдига. Тежко на онзи, който попадне в ръцете на груб, неблагороден и жесток човек. Той е подобен на октопод: забива смукалата си в слабия, изсмуква соковете му и го изхвърля навън. Така постъпват някои религиозни и светски хора. Като намерят някой слаб, добър човек, забиват смукалата си в него, обърнат кесията му и после го напушват, като казват: Обърнахме го към Господа, или въведохме го в живота, дадохме му знания. Това не е никакво обръщане към Бога; това не е никаква наука. Той няма да помисли втори път за вашия Бог, нито за вашето знание. Ако искате да помогнете на человека, никога не обръщайте кесията му; никога не обръщайте неговото сърце и ум към Бога. Оставете го той сам да потърси Бога и да се обърне към Него. Ако искате да помогнете на человека, намерете ключа на неговата врата и му кажете:

Вземи ключа, който някога си изгубил, отвори вратата на къщата си, изчисти я, отвори всички прозорци, да влезе слънцето в нея, да я освети. Естествена длъжност на человека е всеки сам да изчисти къщата си, да не оставя слугите си да я чистят. Вашата къща е храм Божи, съграден само за вас. Какво ще стане, ако всички храмове се съберат на едно място? Това значи, да се произведе смущение в целия свят. За този храм, именно, Христос казва: „Влез в тайната си стаичка и се помоли на Бога, Който вижда в тайно“. Тайната стаичка е храм на човешката душа.

Да влезе човек в храма на човешката душа, това значи, да отхвърли от себе си всякакъв гняв и недоволство, всякаква омраза и завист. Гневът и недоволството водят към убийство, убийството - към кражба, а двете заедно - към лъжа - най-големият порок в човешкия живот. Първите четири заповеди: „Не убивай, не кради, не прелюбодействай, не свидетелствай на лъжа“, показват на человека, какво не трябва да прави. Вторите три заповеди - „почитай баща си и майка си и люби близния си като себе си“, показват, какво трябва да прави. Значи, човек трябва да почита баща си и майка си и да люби близния си. Близните на человека са неговите добри мисли и желания. Чрез тях, той може да изкорени лошите мисли и желания, да ги постави при добри условия, т.е. да ги възпитава и облагородява. Да обичате близните си, това значи, да посадите в градината си най-добри плодове, чрез тях да превръщате лошите мисли и желания в добри. С тези заповеди Христос искал да обърне внимание на евреите към смисъла на живота, да се възлюбят едни други, да се откажат от убийството. Според техните закони те се убивали за нищо и никакво. Тази е причината, дето те нямали дълготрайно царство. Всички хора, всички народи,

които и до днес още прилагат старите еврейски закони, постоянно убиват, крадат и лъжат. Проследете историята на европейските народи, да видите, колко войни са водили, колко кръстоносни походи са предприемали, с цел да освободят Ерусалим. Ерусалим ще бъде свободен, когато хората престанат да убиват, да крадат, да прелюбодействат, да свидетелстват на лъжа.

Нека всеки от вас проследи живота си от начало докрай и си каже: От днес турям кръст на всякаква лъжа, кражба, убийство и прелюбодеяние. След това, обърнете се към Христа и Го запитайте, какво не ви достига, зада наследите вечния живот. Той ще ви отговори: „Иди, продай имането си и дай го на сиромаси; дойди, та ме последвай“. - Кои са сиромасите? - Вашите близки. Ставате сутрин весели, разположени, доволни от живота. Коя е причината за разположението ви? Това се дължи на близните ви, които живеят във вас. Следователно, ако искате да поддържате разположението си, трябва да обичате близните си. Благородното, светлото, което носите в ума и сърцето си, представляват за вас велик свят - вашето щастие. Ако търсите Христа, ще Го намерите във вашите добри мисли, чувства и желания. Те представляват истински връзки на вашия живот. От тях можете да оплетете въжето, по което да стигнете до небето. Казано е в Писанието: „Привлякох ви с любовта си“. Значи, любовта е сбор от връзки на доброто, на разумността, на правдата, които водят човека във възвищения свят. Само любовта е в състояние да въведе човека в Царството Божие. Приложете любовта в живота си, ако искате да бъдете щастливи. Така ще опитате силата на Христовото учение.

Сегашните хора се оплакват от страдания и нещастия, търсят начин да се освободят от тях. Те могат да постигнат

това, само ако изменят мисълта си. Старите мисли трябва да се заместят с нови. Като мисли право, по нов начин, човек разбира, че това, което вчера му е причинявало страдание, днес може да му причини радост. Че изгубил имането си, или общественото си положение, това не го плаши. Богатството му, достойнството му зависят от него. Той носи в себе си условия да бъде богат, силен, здрав. Даже и майка си и баща си да изгуби, той знае, че не са изгубени, те са в него. Външният баща и майка са отражение на вътрешните, които живеят в самия човек. Всичко е скрито във вас. Достатъчно е да държите добри мисли и чувства в ума и сърцето си, за да разполагате с богатството на целия свят. И тогава няма да бъдете сиромаси, но ще давате от себе си, както изворът непрестанно дава. Отворете съкровищницата на своя живот - душата си, и щедро давайте. Тя е пълна с блага и с добри семена, които трябва да сеете на Божествената нива. Не мислете, че щастието се крие в материалното богатство. Разумност се иска от човека. Разумният използва правилно благата, които са му дадени, затова минава за богат. Нещастието на човека не се дължи на липсата на блага, но на това, че той спира добрите мисли и чувства в себе си, не ги проявява навън. С други думи казано: той не дава възможност на Бога в себе си да се прояви. Бог тихо ви нашепва: направи едно добро дело. - Не искам. - Остави тогава аз да го направя. - Не позволявам. - Може ли при това положение да бъдете щастливи и да намерите Бога? - Къде е Господ? - Във вас. Отворете сърцето си, и той ще се прояви. Като не съзнава богатствата и благата, които носи в себе си, човек плаче, страда, обезсърчава се. Това подразбира българската пословица: „Вода гази, жаден ходи“. Ако възлюбите Господа, ще

придобиете всичко, каквото желаете. Без Бога човек не може да запази нито богатството, нито силата си.

В една народна приказка се разказва, как Бог и свети Петър обикаляли света, слизали между хората, да видят, как живеят. Като обикаляли градове и села, те попаднали в един краен квартал и влезли в една бедна къща да пренощуват. Домакините, прости и сърдечни хора, ги приели добре, сложили им да вечерят и след това ги поканили да си починат. Доволен от приема на добрите домакини, на излизане от техния дом, св. Петър се обърнал към Бога със думите: Господи, защо не помогнеш на тези хора, да се освободят от сиромашията си? - Да бъде според желанието ти! - казал Бог. Веднага, малката бедна къщичка се превърнала в голяма къща, добре наредена, а домакините - богати господари, добре облечени и обиколени с много слуги. Домакинът потънал в богатство и разкош, се предал на лек живот, на ядене и пие. Ял, пил и нищо не работил. Бог и св. Петър продължили обиколката си по света. След няколко години те попаднали в същия град, дето някога посетили бедното семейство, св. Петър пожелал да отидат при тях, да видят, как живеят сега, като богати. Почукали на вратата на богатата къща, и скоро се показала добрата домакиня. Тя ги приела любезно, нагостила ги и ги оставила да пренощуват в дома ѝ, като странници, дошли от далечен път. Лицето ѝ било посърнало, тъжно, като на човек, който страда и се мъчи. Като им посочила стаята за нощуване, побързала да ги предупреди, че ако чуят сред нощ някой да вика, да тропа и да буйства, да не се стреснат. - Това е мъжът ми, добавила тя скръбно: той пие, връща се пиян и не може да се въздържа - прави големи пакости. Като легнали да спят, Бог казал на св. Петър, легни ти на края на кревата, аз ще легна навътре. Едва

заспали, те чули тропане, викове, буйство - мъжът пристигнал от гуляй. Той отварял вратите на всички стаи, удрял, блъскал, сам не знаел, какво иска. Най-после, той влязъл в стаята, дето били гостите. Като видял, че чужд човек спи в леглото, той взел една тояга и го набил добре: Ще ти дам да разбереш, как се спи в чужд дом, без мое знание. Като поутихнал малко, св. Петър казал на Господа: Хайде да сменим местата си, да не дойде втори път, пак да ме набие. Сменили местата си. Обаче, домакинът не се успокоил окончателно. Той пак се върнал в същата стая и си къздал: Чакай да му ударя още няколко тояги, да ме помни. Като вдигнал тоягата си, св. Петър мръднал малко и се издал. Домакинът се взроял, и макар, че било тъмно забелязал още един човек в леглото - А, сега иде твоя ред. Преди малко набих единия, сега ще набия тебе, който си навътре. И в този случай набил пак св. Петър. На разсъмване, св. Петър казал на Господа: Да си вървим, Господи, да не дойде и трети път да ме набие. Набърже се облекли, измили очите си - били готови за път. В това време Бог махнал един път с кърпата си във въздуха, къщата се запалила и изгоряла. Така св. Петър се освободил, да не бъде бит и трети път.

Кога човек живее само за ядене и пиене? - Когато даде предимство на плътта си, т.е. на низшите чувства в себе си. тогава, ако св. Петър се моли за вас, ще бъде бит по няколко пъти на ден. Следователно, не се молете за придобиване на материални блага, преди да се свързати с Бога. Колкото и да храните вълка, все вълк ще си остане; колкото и да се грижите за змията, за комара, за въшката, няма да измените тяхното естество; каквито и грижи да полагате за грешника, няма да го исправите. Единствените неща, които могат да исправят грешника, това са гладът и

страданието. Когато дойде до крайния предел на страданието, той съзнава положението си, започва да се разказива, да се моли. Видите ли, че някой много роптае против страданията и изпитанията си, ще знаете, че той е още в началото на мъчнотиите си. Той трябва много да страда, да се смекчи характерът му, да се разкае и след това да започне смиряването му.

Задачата на човека е да работи върху себе си, да бъде здрав, силен и разумен. Добрите мисли и желания дават възможност на човека да придобие здраве, сила, да прояви своята разумност. Това се иска от всички хора - мъже, жени и деца. При това положение, обществата ще се преустроят магически. Когато частите са в изправност, и цялото е в изправност. За обикновените хора нещата стават бавно, а за мъдреци - изведенъж. Те знаят законите и не злоупотребяват с тях. Ако обикновеният човек работи с великите закони на Битието, в един ден ще разруши света. Бог не дава великото знание на обикновените хора, защото те прилагат още Мойсевия закон: убиват, крадат, лъжесвидетелстват и т.н. Какво трябва да направи човек за да излезе от обикновения живот? - Да се свърже с Бога, Който работи сега в света. Работете и вие с Него, да имате дял в Царството Божие. Да работи човек заедно с Бога, това значи, да прилага любовта - Божествената майка, за която Христос казва, че трябва да се почита. Който люби, само той може да почита майка си и баща си. Той е добър, праведен, благороден човек.

Някой се оплаква, че хората не го обичат. Как ще обичате човек, който не почита баща си и майка си? Горко на онази мома, която се омъжи за момък, който не почита майка си и баща си! Мома и момък, които почитат майка си и баща си, и Бог ги почита и благославя. Който иска

любовта на близния си, трябва да почита майка си и баща си. Това е закон, който действа в Битието. Вън от този закон любовта не се проявява. Почитайте душата и духа си, почитайте душата и духа на близния си, за да бъдете любими чада на Бога. Когото Бог обича, и хората го обичат. Който не почита баща си и майка си, той е нещастен човек. Който не люби близния си, също е нещастен. Той е грешен човек, осъден на страдания. Това искал да каже Христос в стиха: „Ако искаш съвършен да бъдеш, почитай баща си и майка си, т.е. духа и душата си; люби близния си, като себе си; раздай имането си; дойди, та ме последвай.“ Кого трябва да последва човек? - Този, от Когото излиза всичко - Първичният Източник на живота. Да следваш Бога, това значи, да осмислиш живота си, да превърнеш страданията в музика, глада и сиромашията - в приятна задача. При това положение, човек не се страхува от глад и лишения. Той не се беспокои, дали ще има хляб, или няма да има. Той знае, че Бог го осигурил. Отде и как ще дойде хлябът, това не го смущава. Как прекараха евреите 40 години в пустинята? Който ги освободи от робството, той имаше грижа за тях, да ги нахрани и напои. Източникът, от който човек черпи храната си, не е един. Раздай имането си и не мисли, отде ще дойде другото. Докато не излееш вмирисаната вода от шишето, не можеш да го напълниш с чиста. Изпразнете кесиите си, зада ги напълните отново. Изпразнете шишетата и кесиите си, за да ги напълни Бог с чиста вода и чиста храна. Изпразнете сърцата си от старите чувства, да внесе Бог нови чувства, нова топлина, която да ги преустрои. Това означава стихът: „Ще отнема каменните им сърца и ще им дам нови.“

Съвременните хора се страхуват от условията на живота, искат да знаят, какво ще стане с тях. Българите

искат да знаят, какво ще стане с България. - Нищо лошо няма да стане. България ще продължава своето съществуване. Бог казва днес: Ако хората ме слушат, само една дума ще кажа, и войната ще престане. Понеже не слушат, ще ги оставя да се бият, докато се вразумят. Много хора, които не почитат баща си и майка си, не любят близния си, те още живият според законите на Мойсей. И до днес още има между хората паразити. Ние не се нуждаем от паразити. Светът има нужда от добри хора, от красиви цветя, които надалеч разнасят своето благоухание. Светът се нуждае от благородни души и сърца, от разумни майки, бахи и деца. Това иска Бог. Това е проповядвал Христос преди две хиляди години.

Днес хората се делят на религиозни и светски: първите вярват в Бога, а вторите Го отричат. Иде време, когато ще им се даде още едно доказателство, че Бог съществува. Тогава и слепите ще прогледнат, но, ако не са готови да приемат новата светлина, ще станат по-нещастни, отколкото са били по-рано. Тази е причината, дето очите на някои слепи не се отварят. Разумният свят ги щади, оставя ги слепи, за да не страдат повече. Затова, именно, всички хора не могат да бъдат богати. Не давайте пари на онези, които не знаят, как да ги използват. Ако заботате преждевременно, те ще причинят големи пакости, както на себе си, така и на своите близни. Ето защо, през каквито изпитания и мъчнотии да минавате, знайте, че всичко е за ваше добро. Вие се нуждаете от жива, непоколебима вяра, с която да преодолявате всичко. Работете върху себе си, работете и върху света, да го облагородите. Едно време хората бягаха от света; те отиваха в горите и пустините, там да се подвизават в служение на Бога. Днес на всички се казва, да влязат в света, там да

работят. Едно време хората бягаха от ада, страхуваха се от него. Днес те живеят в ада и работят за повдигане на онези души, които са паднали и са се отклонили от правия път. Време е вече да се откажете от старите си убеждения, да съборите старите си къщи. Старото се събаря, ново вече се гради. Сцената трябва постоянно да се подновява; не може една и съща драма да се играе. Бог не обича еднообразието. Докато живее в Мойсеевия закон, човек служи още на злото, в което се прилага убийството, лъжата, кражбата, прелюбодейството и т.н. Докато служи на злото, човек живее в закона на раждането и прераждането. Откаже ли се от този закон, той служи на доброто и влиза вече в закона на вселяването. Този закон подразбира прилагане на следните заповеди: „Почитай баща си и майка си, люби близния си и раздай всичкото си имане на сиромасите“. Който спазва седемте заповеди, той живее в безсмъртието; той почива вече, защото е придобил спасението на своята душа. Това подразбира връзка на човешката душа с Бога, като източник на всички блага в живота.

Сегашните хора се страхуват от нищо и никакво, затова мислят само за осигуряване. Търговецът купува приста стока, продава я за доброкачествена и печели повече, отколкото трябва, с единствена цел да се осигури. Защо не каже истината, че платът, който продава не е чиста вълна, но смес от памук и вълна? Ако всяка казва истината, търговията му ще върви по-добре, отколкото ако си служи с лъжата. Каквато служба и да изпълнявате, вие трябва да бъдете честни и истинолюбиви. Ако искате да бъдете свободни, всяка говорете истината. Не насиливайте човека, да прави това, което душата му не

желае. Не насиливайте и своята душа. Някой момък не иска да се жени, но близките му го залъгват по някакъв начин и го заставят да се ожени. След това, той съжалява, че се е потдал на чужди съвети. Не насиливайте другите, за да не насиливат и вас. Не лъжете другите, за да не лъжат и вие. Бъдете верни на своята душа и на своя дух. Бъдете верни на своя Учител. Бъдете верни на Онзи, Който ви е дал всичко. Той ще влезе във вашия храм, ще измие ръцете и краката си и ще ви поднесе подаръци. - елей, ливан и смирна, и ще каже: Дойде часът на вашето спасение! Изчистете своя храм, за да приемете Спасителя в него. Искате ли да изчистите храма си, вие трябва да гледате с добро око на своя ближен. Мислете за него само добро. Лошото, което виждате, има отношение към неговия минал живот. Днес той се стреми към доброто и ще стане добър. Лошите хора ще станат по-добри от тия, които днес минават за добри. Аз съм си поставил за задача да помогна на всички хроми, слепи, сакати, да оздравеят и да се радват на живота. Всички пустини трябва да се превърнат в оазиси на живота, дето умореният пътник да си почине и утложи жаждата си. Всички празни пространства трябва да се насадят с плодни дръвчета, че който мине край тях, да му се даде нещо. Странникът да спре пред тях и да си хапне от сладките и вкусни плодове.

Освободете мисълта си от всички отрицателни прояви - съмнение, колебание, подозрение. Във всички може да се съмнявате, но в Бога - никога. Той е благ и неизменен. При всички условия на живота ви, при всички ваши отношения и постъпки, Той остава един и същ. Ако сте готови да го слушате, Той всяка ще ви помага. Не Го ли слушате, ще ви остави да понесете последствията на своя живот и на

своите погрешки, да опитате какво значи, да живее човек без Бога.

Няма по-голямо страдание за човешката душа, от това, да се отдалечи от Бога. - Как може да се върне човек в правия път? - Вижте какво прави детето, когато огорчи майка си. Като разбере, че я огорчило, то само отива при нея и започва да плаче. Плачът е неговата молитва. То плаче, моли се на майка си, отново да го приеме в прегръдките си. Сега и на вас казвам: Идете сами при Бога, както детето отива при майка си. Той е ваш Баща и Ваша Майка. Ако искате вашите синове и дъщери да ви почитат, направете връзка с Бога. Ще видите, че няма да се мине една година даже, и животът ви ще се подобри. Щом направите опита, нови мисли ще дойдат в главата ви, и вие ще прогледнете. Тогава ще имате не две очи, а сто: отпред на главата и отзад, отляво и отдясно, отгоре и отдолу и т.н. Някой се оплаква, че много работи, а още не е прогледнал. - Не е прогледнал, защото няма онази жива вяра, която отваря очите на слепия. Аз вярвам във вашата душа, вярвам във възможностите, които се крият във вас, и знам че един ден ще прогледате. И да направите нещо лошо, да сгрешите, да направите някаква пакост, душата ви няма да се измени. Аз обичам грешните хора, които се разкайват, затова подавам ръката си за помощ към всички слаби, невежи, грешници. Това може да е слабост, но и Христос имаше слабост към грешниците. Той дойде в света за тях, да им помогне, да ги повдигне и освободи. Той издържа изпита си, оставил се да Го ругаят, да се подиграват с Него, да Го разпнат, но на третия ден възкръсна.

Желая ви и вие ще имате същата слабост, да обичате каещите се грешници и да им помагате.

„Дойди, та ме последвай!“ - казва Христос. В какво? - В това, което говоря.

Беседа от Учителя, държана на 25 февруари 1917 г.

София

ЯКОВ И ИСАВ

*„И видя сън: и ето стълба, поставена на земята, на която върхът стигаше до небето; ето, ангелите Божии възлизаха и слизаха по нея.“
(Битие 28:12)*

„Яков и Исав“ - интересен пример за разискване. Който е чел Библията, познава тези два характера. Яков и Исав са двама братя. Яков е по-малкият, Исав - по-големият. Разликата във възрастта им е малка, няколко часа. От рассказа за двамата братя могат да се извадят седем характера. За Яков и Исава било предсказано, че от тях ще произлязат два народа, от които по-големият ще слугува на по-малкият. Още в утробата на майка си те се борили, с което ѝ причинили големи смущения. Казва се, че пръв се родил Исав, а втори - Яков, който държал петата на брата си. Външно те се различавали много: Исав бил космат, а Яков - гладък. С други думи казано: Исав бил мъжествен, а Яков - женствен. От физиологическо гледище, Исав е човек на природата, откровен, чистосърден, импултивен, живее от ден за ден, не цени живота. Той представя низшата култура. Много хора приличат на Исава. Като се нахранят добре, те казват:

Благодарим Ти, Господи, че ни нахрани. Утре пак ще се погрижиш за нас. Те изказват благодарността си само по отношение на яденето. Яков е женствен, но смел; има някои отрицателни черти в характера си: хитрост и лукавство. Яков прилича на сафите, които всяко го печелят. Каквато работа предприеме, той иска непременно да спечели. Според еврейския закон, Исав, като първороден, трябвало пръв да получи благословението на баща си. Обаче, в Якова се явило желание да вземе първенството на брата си. Той търсил случай да реализира желанието си. Такъв скоро му се представил. Един ден, Исав се връщал от нивата много изморен и гладен и видял, че брат му яде леща. Той поискал от брата си една чиния леща, да се нахрани. - Ще ти дам, - отговорил Яков, ако ми отстъпиш първодството си. - Ще ти го дам, заклевам се, дай ми само да ям. Какво струва моето първодство пред глада ми?

Тук се явяват още два характера - майката и бащата. Майката обичала повече Якова, който приличал на нея по ум и по стремежите на сърцето си. Бащата обичал повече Исава, естествен човек, с обикновено съзнание. Майката представя ума на човека, а бащата - разума, който в човешкото лице е достигнал най-високото си развитие. Майката имала същото желание каквото и Яков, да вземе първодството на брата си. Но бащата, който обичал повече Исава, считал, че е законно, като първороден, той да получи благословението. Понеже бил вече стар и сляп, бащата казал на Исава: „Ето, аз вече остарях, не зная дена на смъртта си. Вземи сега оръжието си, излез на полето и улови ми лов. Сготви ми вкусно ястие, каквото обичам, и донеси ми да ям, за да те благослови душата ми преди да умра“. И отиде Исав на полето да улови лов и да го донесе.

Ревека чу, какво говореше Исак на сина си Исауа. Тогава тя рече на Якова: „Чух разговора на баща ти с Исау, затова послушай съвета ми. Иди в стадото и донеси оттам две добри ярета от козите, да направя вкусно ястие за отца ти, както той обича; и ще ги занесеш на отца си да яде, за да те благослови преди смъртта си“. И рече Яков на майка си: „Исау е мъж космат, а аз съм мъж гладък. Може да ме попипа баща ми и ще се явя пред него като прелъстник и ще навлека на себе си проклятие, а не благословение.“ - Нека бъде проклятието на мене, ти само ме послушай, отговорила майката. Яков взе яретата, занесе ги на майка си, да сготви вкусно ястие, както обичаше бащата. Ревека пък взе дрехите на Исау и облече с тях Якова. С кожите на яретата покри ръцете му и гладкото на шията му. Така Яков получи благословението на баща си вместо Исау, за което понесе последствията на своята постыпка. Няма мисъл, чувство или постылка, добри или лоши, които да не принесат своите плодове. Това е закон, който всеки човек може да провери.

Хората на 20-ти век не признават този закон и живеят както намерят за добре - ядат и пият и не мислят за последствията на своя живот. Мъжът и жената не са в съгласие помежду си, но не мислят за това, те очакват добри деца. Ако децата им не излязат добри, те се чудят, на кого приличат. Те не подозират, че причината се крие в тях. Божествения закон гласи: За да бъдат децата добри, бащата и майката трябва да са в пълна хармония помежду си. Това не значи, че те трябва да бъдат съвършено еднакви, но да имат допирни точки помежду си, да се обичат и разбират. Има тънкости, които различават мъжа и жената, но мъчно се схваща различието. Видни философи, учени, писатели са правили опити да опишат разликата между

мъжа и жената, но, в края на краищата не са успяли. Отчасти могат да направят разлика, но не напълно. Обикновено в жената преобладават кръгли линии, а в мъжа - прави и счупени. Кръглите линии внасят в характера мекота, а правите - твърдост и острота. В мъжа преобладават повече хроматическите гами.

В разказа за Якова и Исау виждаме, какъв съвет дава майката на сина си. За да вземе Яков благословението на баща си, тя го заставила да изльже. Щом дава такъв съвет, това показва, че тя и друг път си е служила с лъжата. Някой казва: Днес изльгах. Значи, ти си лъгал и друг път. Лъжата не съществува само от днес. Тя носи началото си от далечното минало, от незапомнени времена. Кой е първоизточникът на лъжата : човекът или животното? Кога е влязла лъжата в човешкия живот: при възлизането му или при неговото слизане? Когато изльгал брата си, Яков бил на 32 години, периодът, през който човешкият характер се оформя. Значи, Яков бил на такава възраст, когато съзнателно откраднал благословението, което се падало на Исау. По съвета на майка си, трябвало Яков да отиде при чично си Лаван, да се скрие от Исау, да не се стовари върху него гневът на брат му. Яков напуснал бащения си дом и тръгнал на път. Още първия ден, след залязване на слънцето, той сънувал сън: „Видял стълба, поставена на земята, а върхът ѝ стигал до небето; и ето, ангелите Божии слизали и възлизали по нея.“

Бог видял постыпката на Якова и му отдал заслуженото. Това показва, че Той вижда всички мисли и желания на човека, всичко отбелязва и всяко нещо възнаграждава или наказва. Яков отиде в дома на чично си Лаван, човек хитър и практичен, който му стана учител. В този дом изпъкват още три характера: Лаван и двете му дъщери -

Лия - по-голямата и Рахил - по-малката. Преди да стигне додома на чичо си, Яков срещнал при кладенеца Рахил, на която помогнал да начерпи вода, целунал я и казал, че са роднини. От този момент той се влюбил в Рахил. Като практичен човек, Лаван запитал Якова, каква заплата иска за времето, през което ще остане в дома му да работи. Яков отговорил, че обича Рахил и иска да я вземе за своя жена - това е неговата заплата. Името „Рахил“ е съдържателно, то представя идеалното и възвишено в човека. Лаван обещал да даде Рахила на Якова, но с условие, да му работи седем години за нея. Яков се съгласил. След изтичането на седемте години, вместо Рахил, Лаван дал Лия, по-старата си дъщеря, за жена на Якова. Едва сутринта той разбрал, че бил излъган и запитал чично си: Защо ме излъга, та не ми даде Рахил, според обещанието си? Лаван отговорил: Според нашите закони, първо се жени по-старата сестра, а после младата. Работи ми онце седем години, за да ти дам Рахил.

Тук виждаме закона за възмездство. Яков изляга баща си и брата си, затова и Лаван го изляга. За двете лъжи той трябаше да слугува 14 години: седем години, дето изляга баща си, и седем години - за лъжата към брат си.

Мнозина мислят, че са свободни от грешките на Якова, че никога не лъжат. Докато е на земята, човек все ще играе някаква роля: или ролята на Исак и Ревека, или на Яков и на Исава, или на Лия и на Рахил, или на Лаван. Това са седем различни характера със специфични роли. Често хората продават своите мисли и желания, както Лаван продаде двете си дъщери, зададе обогати. Светът представя стълба, по която хората слизат и се качват, лъжат се, преследват се, гонят се, обичат се и се мразят. Които се

обичат, не могат да се оженят. Вместо по любов, те се женят за пари. Лия представя жена, която е взета за парите ѝ, а не по любов. За да вземе Рахил, Яков е трябало първо да се ожени за Лия. Същото става и в живота на сегашните хора. Някой млад момък обича една мома, но не може да се ожени за нея, и двамата са бедни. Като не може да постигне желанието си, той среща една богата мома, която го подържа в странство да учи. Той и обещава, че ще се ожени за нея. Тя е Лия, за която след време се оженва, а първата оставя, като ѝ казва: Хубава, добра и благородна си, но в този свят само с красота и благородство не се живее.

Ливан бил хитър човек, но Яков владеел изкуството да забогатява. След като слугувал при чично си 14 години за двете му дъщери, той останал да му работи още седем години, да придобие богатство за себе си. Така той придобил голямо богатство - овце, кози, камили. Когато силните овце и кози зачевали, Яков турял в поилата им пръчки с бели резки, та катоги гледали, раждали агнета на пръчки и капчици; след това той отделял своите овце и кози от Лавановите. Така забогатял Яков и придобил много стада, роби и робини, камили и осли. Най-после, след като прекарал 21 години при Лавана, Яков се върнал при брата си.

Мнозина искат да бъдат богати, но за това е нужно изкуство. Който иска да бъде богат, трябва да притежава смелостта на Якова. Яков имал и лоши черти в характера си, но Бог го поставил на големи изпитания и страдания, докато се облагороди. Колкото горко е оплаквал съдбата си! Макар и възрастен, той трябало да пасе стадата на чично си и, за всяко загубено яре да отговаря пред него. Чрез страдания и изпитания, Яков придоби способността

да съзерцава. Той се свърза с Бога, молеше си и разговаряше с Него, докато един ден, реши да вземе жените си, синовете и дъщерите си, всички си имот, да напусне дома на Лавана и да се върне в бащиния си дом, при брата си Исау. Той избяга от Лавана и тръгна на път. Когато наближи дома на отца си, Яков изпрати посланици до брата си, и цяла нощ прекара в молитва. В това време дойде при него човек, с когото се бори цяла нощ, до зазоряване. Като видял, че не може да го надвие, човекът се докоснал до става на бедрото му и го изместил, като му казал: „Остави ме да си отида, защото се зазори вече“. Яков отговорил: „Няма да те пусна, докато не ме благословиш.“ - Кой си ти? Как ти е името? - Яков. - Отсега нататък няма да бъдеш Яков, но Израил, защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил. Човекът, с когото Яков се борил цяла нощ, бил ангел.

Какво означава името Яков? - Запинател. Той се опъвал т.е. противопоставял и на Бога, и на човеци. Понеже характерът му се изменил, трябало да се промени и неговото име. Ако името на човека не се изменя, и в характера му не става никаква промяна. За да се измени лицето му, трябва да се измени и характерът, а оттам и неговото име. В онзи свят формата и името на човека са две еднакви неща. От колко букви е името на човека, в какъв ред са поставени гласните и съгласните, това оказва влияние върху характера и силата му, както и върху качествата на неговата душа. Например, името Ревека, майката на Якова и Исау, има две противоположни значения, в зависимост от двата народа, които излязоха от нея. Тогавашните народи са вървели по пътя на инволюцията, а сегашните - по пътя на еволюцията. Обаче, и днес още има две култури: култура на интуицията и

култура на чистия разум. За да се примирят тези култури, трябва да се примирят и теченията, които ги предизвикват. Много естествено. Когато искате да определите известно растение, към кой клас се отнася, вие трябва да го изучите, какъв е коренът му, какво стъбло има, какви са листата му и т.н.

Като изучавате човека, виждате ясно двете течения в него, т.е. двете различни прояви - проявите на Якова и на Исау. Исау представя грубата човешка природа; той не ценя първородството си и за нищо и никакво продава своето благословение. Той казва: Защо ми е благословението? Животът е на земята, тук е всичко. Важен е днешният ден, няма защо да пригответя условия за утрешния. Исау не подозирал, че между миналия и сегашния живот има връзка. Сегашният живот е резултат от миналия, а бъдещият се разглежда като последствие на сегашния.

Помните: Човек не иде за пръв път на земята. Ако сте за пръв път на земята, как ще си обясните противоречията във вашия характер? Ако за пръв път излизате от Бога, трябва да бъдете чисти, да Го познавате. Така ли е всъщност? Повечето хора не познават Бога, защото са се отклонили от правия път. Значи, човек не е излязъл сега от Бога, но преди хиляди години. Турят някого в затвор и след време го пушкат на свобода. Всички казват: Този човек излезе от затвора и влиза вече в живота. За пръв път ли влиза той в живота? Преди да влезе в затвора, той е бил пак в живота. Много пъти човек влиза в затвора и излиза от него, докато научи нещо и облагороди характера си. Като четете „Клетниците“, виждате, че Жан Вължан прекарва известно време в затвора, но придоби нещо ценно, облагороди характера си.

Всеки човек влиза в живота, след като е прекарал няколко години в затвора - в долните сфери на астралния свят. За да бъде в затвор, това показва, че е трябвало да мине известна школа, да се облагороди, да стане по-добър. И като излезе от затвора, човек трябва още много да работи върху себе си, да изгради своя характер. Наблюдавайте, с какви характерни черти се раждат децата, които току що идат от затвора. В първо време те са egoисти, мислят само за себе си. Дайте на едно три годишно дете ябълка и вижте, какво ще направи. То ще скрие ябълката, ще я задържи за себе си. Дълго време трябва да се възпитава детето, за да придобие нещо мяко и благородно в характера си. Някои деца не се потдават на възпитание, остават си все така груби и egoисти. Ще кажете, че детето носи тези качества от родителите си. Ами те отде ги носят? Това не е никаква наука, нито философия. Лошите прояви и желания на человека се дължат на неразбиране на нещата.

Исак и Яков искаха да постигнат едни и същи неща, но се различаваха в методите си. Яков приложи насилие, но да разбере, че методът му не беше прав, трябваше да мине през големи страдания. Значи, някои хора постигат желанията си чрез страдания, които ги облагородяват. Други пък не се нуждаят от страдания. Те постигат желанията си по друг път и пак се облагородяват. За да извае една статуя, скулптурът чука дълго време върху нея. Обаче, природата вae своите статуи и по друг начин, не с чук. И чукането е култура, но низка, груба. За предпочтение е културата, с която си служи природата. Зреенето на плодовете е също така култура, но тук природата не работи с чук. Прилагайте и вие този метод. Само така можете да постигнете своите желания. И по

друг начин можете да ги постигнете, но с големи разходи и мъчнотии. Дайте условия на добрите подтици в себе си и не се беспокойте, дали ще се реализират или не. Оставете ги на грижите на природата, тя има всичко предвид. Ако скулптурът работи върху вас, ще му дадете чук, да удря, както знае; ако природата работи върху вас, оставете свободно да се прояви. Като се изучавате ще видите, че един ден Бог работи върху вас, на другия ден - вие - така постоянно става смяна. Осем часа ще работите вие, а останалото време - Бог. В смяната на работата, именно, човек получава красиви подтици и се проявява като велик и способен.

Когато човек спи, Бог работи усилено върху него. Затова, като се пригответя да сън, човек трябва да остави настрана всичките си раници, да се успокои, за да може Духът свободно да работи върху него. Като се събуди, може да вземе раниците си и да продължи работата си. Сънищата действат възпитателно върху человека. Ако сънува някой лош сън, той може да изправи някоя своя погрешка. Съзнанието му се пробужда, и той вижда, че се отклонил някъде. Колкото по-добре спи човек, толкова по-здрав става. Направете опит, в продължение на един месец да спите спокойно, без никакви смущения в мислите и чувствата си и ще видите, че състоянието ви се е подобрило. Ако страдате от неврастения, ще се излекувате. Ако искате да бъдете здрави, пазете се от лоши мисли и желания. Хората сами си създават страдания и мъчнотии. Като видят, че някой техен познат се издигнал, заел висок пост, те ще търсят начин да го очернят, да го свалят от поста му. Смисълът на живота не се заключава в търсене на погрешките на хората, нито в свалянето им от високия пост, но в работата, която вършите. Ако сте скулптор,

вършете добре работата, за която сте определени; ако спите, оставете природата да върши свободно работата си. Този сън е Божествен. При него човек се успокоява и получава Божието благословение. Божествен беше и сънят на Якова, който заспа и се пробуди с мисълта за Рахил. Яков работеше за пари; щом започна да мисли за нея, той беше готов да работи без пари. Тъй щото, ако хората питат, кога ще се оправи светът, казвам: Светът ще се оправи, когато всички хора - учители, свещеници, проповедници, майки и бащи започнат да работят без пари. Всеки трябва да работи даром, от любов. Който не служи на Бога, не може да се облагороди. Така и Яков разбра, какво значи, да служи човек на Бога, т.е. на любовта. - Къде ще намерим Бога? - В Рахил, която представя любовта. Човешкият характер се изпитва чрез Рахил, т.е. чрез любовта.

Един французин живял дълго време в Африка, дето спечелил голямо богатство. Най-после решил да се върне във Франция, там да прекара до края на живота си. Той имал двама братовчеди, при които мислил да живее, защото нямал намерение да се жени. За да разбере, при кого трябва да остане, той намислил начин да ги изпита, да види, кой от двамата е по-добър и безкористен. Той извикал двамата си братовчеди и казал: Бях богат, спечелих много пари в Африка, но всичко изгубих и се връщам в Париж, да умра в родния си град. Кой от двамата ще ме вземе при себе си? Единият от тях казал: Ела при мене за известно време. Обаче, още на първата седмица той му казал: Търси си друго място, не можеш да останеш при мене за повече време. Той отишъл при втория си братовчед, който му казал: Братко, остани при мене колкото време искаш. Моят дом е и твой; разполагай с всичко, като със

свое. Като минали няколко месеци, той решил да открие истинското си положение и казал на братовчеда си: Аз исках да ви изпитам, да разбера кой от двамата е истински човек, за да остана при него да живея. Ти прояви безкористие и любов към мен. Аз съм богат, нищо не съм изгубил от спечеленото и ще го оставя на тебе. Като научил истината, първият братовчед отишъл при роднината си, когото изпъдил от дома си, извинил се и го поканил да отиде при него и да остане, колкото време желае. - Късно е вече, отговорил богатият роднина.

Ще дойде ден, когато Бог ще се появи на всички хора във вид на бедна вдовица, беден момък, някоя страдаща душа и ще ви изпита, доколко сте готови да го приемете с любов и безкористие. Той ще ви изпита доколко сте верни на вашия идеал. Само така и вие ще разберете дълбокия смисъл на живота, както Яков разбра значението на високата стълба, по която слизаха и възлизаха ангелите Божии. Днес тя е по-голяма и по-разклонена. Бих желал всеки от вас да види тази стълба и, когато дойде до първото ѝ стъпало, да разбере смисъла на земния живот и на страданията, които му се дават. Страданията не са нищо друго, освен обвивка, в която са скрити благата на живота. Както семето е обвито в своята черупка, за да не се загубят хранителните сокове на зародиша, така и страданията обвиват благата, за да се дадат на човека тогава, когато той може да се ползва от тях. Ето защо, който търси щастие и блаженство в света, първо трябва да мине през страданията.

Христос казва: „Който има уши да слуша, нека слуша“. Аз пък казвам: Който не вярва в думите ми, ще ги опита. Като мине през изпитания и страдания, ще разбере, че в тях се крият благата на живота. За една лъжа, Яков

трябваше да слугува на Лавана 21 години, а Мойсей, за едно убийство, трябваше да слугува на еврейския народ цели 40 години. Всяка погрешка, всяко престъпление се изкупуват чрез страдания. Като знаете това, нека жената не се запитва, защо мъжът ѝ се отнася лошо с нея. Някога, в миналото, тя се отнасяла лошо с него. И слугинята нека не се запитва, защо господарката ѝ се отнася толкова лошо с нея. В миналото тя е постъпвала зле със своята господарка. Такъв е законът на кармата. Проследете историята на човечеството, на народите, на обществата, на семействата и ще видите, че този закон действа навсякъде планомерно и безпощадно. Ако в бъдеще искате да бъдете добри синове и дъщери, приложете закона на любовта. Кармата се разрешава само чрез любовта. Яков имаше 12 сина, но само Йосиф беше роден по закона на любовта. Яков работи седем години за него, след което се ожени за Рахил, която роди само един син - Йосиф. Който може да слугува седем години с любов, той ще роди Йосифа. Който се ожени по обикновен начин, без любов, той ще вземе Лия, която не обича, и от нея ще му се родят много синове.

Законът на прераждането е закон за изкупване и освобождаване на човека от погрешките на миналото. По същия закон човешкият ум и човешкото сърце се раждат и прераждат. Един американски писател описва деня, в който умът му се прояснил. Голямо тържество било за него това прояснение. Това не е нищо друго освен момент на новоражддане. Радостта на този човек била толкова голяма, колкото радостта на майката, която е родила син или дъщеря. Както детето извиква, когато се роди, така всеки човек извиква, когато се пробудят умът и сърцето му. Велик е моментът, когато човешкият ум вземе

ормилото в ръцете си и направлява съдбата на собствения си живот.

Това, което Яков видя преди няколко хиляди години на сън, се отнася до сегашните хора, т.е. до хората на 20-ти век. Днес вече слизат и възлизат Божиите ангели; нова култура се ражда, ново сближение става между хората и народите. Страданията, през които съвременните хора минават, показват, че те се намират в положението на жена, която ражда. Щом роди тя, ангелите един след друг започват да се въплътяват в човешките умове и сърца. Бог, който изпраща своите ангели, следи за последствията. На всеки човек ще се даде възможност да чуе какво Бог говори. Излезте рано сутринта през пролетта, когато природата се събужда, да чуете тихия говор на Бога. Ако слухът ви е развит, ще чуете тиха, едва уловима музика, която внася мир, спокойствие и радост в душата. Ако отидете в гората, ще чуете тихото шумолене на листата, което се излива в нежна, приятна мелодия. Колкото по-развит е слухът на човека, толкова по-голяма възможност се открива пред него, да чуе тихият глас на Бога. Той не говори много: една дума ще каже, но тя остава паметна на вековете. Ако младата мома и младият момък не могат да забравят думите, които си пишат или казват, колко повече остават паметни думите на Бога. Коя мома и кой момък са забравили двете думи „обичам те“, които някога са си казали?

Един млад човек разправял своята опитност. По известни причини той дошъл до голямо отчаяние в живота си и решил да се самоубие. В този момент, в съседната стая се чул тихият глас на неговият приятел. Той се вслушал в песента, която долитала до ушите му, и ясно разбрал смисъла на следните думи: „Аз за тебе само мисля и никога

не ще те забравя.“ Те произвели преврат в него, и той се отказал от решението си да се самоубие, като си казал: Има Един, Който мисли за мене. Това е в състояние да ме застави да живея и да се радвам на всичко, което ми е дадено.

Като знаете, че има някой да мисли за вас, не се обезсърчавайте. Ако само една мисъл може да ви застави да обикните живота, колко повече трябва да го обичате, като знаете, какви грижи, усилия и труд се полагат за вас, не само от едно, но от много същества. Вслушвайте се в думите на всеки човек, да проникнете в смисъла им, да разберете зова на човешката душа, която вика за освобождение. Чувате ли някой да се оплаква от живота и желае да умре, ще знаете, че той иска да умре като цвят на дървото. Но той трябва да завърже, и плодът му след време да узре. В този смисъл, смъртта е символ, преминаване от един живот в друг. Когато умира, човек се ражда наново; когато се ражда, той наново умира. Следователно, който иска да живее, да бъде свободен, трябва да се откаже от всекидневните грижи на живота. Това не значи, че не трябва да мислите. Мислете, без да се тревожите. Всеки трябва да определи програмата на живота си; да се стреми към реализирането ѝ, без да се беспокои. Ако имате баща, като Якова, и майка, като Ревека, кажете им: Моля ви се, не ме учете на лъжа; не се нуждая от такъв урок. Ако имате чично като Ливана, кажете му да не злоупотребява с любовта на близните си. Много моми и момци са станали нещастни по единствената причина, че родителите им се противопоставяли на техния избор. Оставете всеки сам да си избере мома или момък, които да отговарят на сърцето му. Ако направяват някаква погрешка, те ще страдат, и сами ще изправят погрешката си - поне ще

страдат от любов. Няма човек в света, който да е бил свободен от страдания. Идейните страдания имат смисъл, те повдигат човека. За предпочитане е човек да страда за някаква идея, отколкото да няма идея. Когато жената ражда, и децата ѝ живеят дълго време, мъките и страданията ѝ са оправдани. Обаче, ако умират, страданията ѝ не са на място. Мислите и желанията на човека също така се раждат, живеят известно време и умират. Ако те умират веднага след раждането си, такъв живот е безсмислен. Дайте възможност на добриите мисли и желания във вас да живеят дълго време, да дадат плодове, на които да се радвате и вие, и близните ви.

Човек има душа, която иска да люби; човек има ум и сърце които искат да се развиват правилно. Какво ще стане със вас, ако убияте живота на ума, на сърцето и на душата си?

Какъв живот е този, в който умът, сърцето и душата не взимат участие? Проявете се свободно, без лъжа, кражба и убийство, защото всеки получава заслуженото. Всяка изопачена, крива мисъл, родена от човека, ще го следва през целия му живот - и на земята, и на небето. Работете правилно и разумно, както за себе си, така и за своите близки, и за своя народ. Като работите по този начин, вие пак ще дойдете на земята, но при по-добри условия. Какво ще стане с един или с друг народ, това да не ви смущава. Душата е по-важна от народа. Един човек, който носи мир, благоденствие на хората, струва повече отколкото цял народ, който носи скръб, страдания и разрушение за човечеството. Къде е великата Римска империя? Тя се разпадна, но римлянинът не изчезна. В това време живееше един истински човек на света, Когото разпнаха наред с разбойниците, но Неговите идеи и до днес още съществуват

и владеят света. Той струва повече от цялата Римска империя. Този велик човек беше Христос.

Днес всички българи искат да знаят, какво ще стане с България. - Ако следва Божиите пътища, нищо лошо няма да ѝ се случи. Всеки трябва да се грижи за своето индивидуално развитие, да дава ход на добрите си мисли и желания, като постепенно се освобождава от страхът. Колкото по-добри ставате, толкова и страхът ви ще се намалява. Ако имате характера на Якова, непременно ще пострадате. Ревека, Лаван и всички останали типове жънат своите плодове. Днес повечето хора са взели ключовете на материалния свят в ръцете си и, дето и да отидете, ще ви кажат: Платете си разносните. Ако някой проповядва, също иска да му се плати. Трябва да съществува поне едно звание, за което хората да работят без пари. Няма посвещено звание за човека от това, да служи на Бога с любов. Който служи на Бога, всяко говори истината. От такива хора се нуждае светът. Те произлизат от Рахил. Това се иска и от съвременните жени.

Можете ли да играете ролята на Рахил, да пасете овцете си като нея? Можете ли да живеете между овчари и да бъдете почтени? Колко мъже трябва да има една жена и колко жени един мъж? - Един мъж и една жена. С други думи казано: Човек трябва да има един ум и едно сърце. Два ума, две сърца раздвояват човека, а всяко раздвояване причинява зло. Един ум, едно сърце и една воля водят към доброто. Когато жената разлюби мъжа си, крилата ѝ падат. Когато мъжът разлюби жена си и пожелае друга някоя, той прелюбодейства. Любовта трябва да бъде чиста и безкористна. И Лаван обичаше Якова, но го използва. Жената трябва да се стреми да бъде като Рахил, да роди Йосифа. Ако мъжете и жените раждат синове като Йосифа,

те ще бъдат избрани мъже и жени, ще образуват избран народ.

„Божиите ангели слизат и възлизат по нея“. Те питат българските моми: Готови ли сте да раждате синове като Йосифа? Те питат и българските момчи: Готови ли сте да раждате синове като Йосифа? Готови ли сте да живеете добре? Ако сте готови, ние ще дойдем в България. Йосиф дойде в Египет и спаси жителите му от погибел - от гладна смърт. - Кога ще дойдат ангелите в света? - От вас зависи. Те могат да дойдат след един час, но могат да дойдат и след години. Когато дадете място на душата ѝ духът си да се проявят, Ангел Господен ще слезе при вас. Той ще ви познае, и вие ще го познаете. - Грешни сме. - Не мислете за греховете си. Ние не се занимаваме с минали неща; не се занимаваме и с настоящето. Миналото и настоящето са важни като условия на бъдещето. Пред вас се открива велико бъдеще, за него работете. Ако ми донесеш една нечиста риза, аз не питам, защо се е изцапала, но я турям в коритото, заливам я с чиста вода и я пера, докато стане чиста. Ако ризата ви е чиста, пазете я, да не изгуби чистотата си. Стремете се към любовта, която чисти и повдига човешкото сърце.

Кой очисти и повдигна Якова? - Неговата възлюбена Рахил. Бог му каза: Давам ти Рахил, нея люби и за други жени да не мислиш. Яков, който днес се нарича Израил, живее по нов начин, не както е живял по-рано. Тази е причината, дето той минава между избраниците, между висококултурните и учени хора, които носят светлина на света. Те са се пожертввали за човечеството.

Днес всички хора стоят пред стълбата и гледат към върха, отдето Бог ги пита: Като слизате и възлизате по тази стълба, как мислите да живеете? Ще лъжете ли още

братята и сестрите си, бащите, майките и близните си? Ще търсите ли други мъже и жени, или ще любите само онези, които Бог ви дава, като условие за вашето растене. После се обръща към майките и бащите и ги питат: Ще продавате ли още синовете и дъщерите си? - Много се измъчихме, Господи. Бог не жали хората, когато се мъчат. Той се радва, защото знае, че ще родят. Бог казва: Както се радвам на цъфналите цветя в градините, така се радвам на вашите деца, които играят, скачат и се веселят, които се радват на Божия свят. Велико нещо е да живее човек за любовта, да се радва на света. Тогава животът на всички хора - мъже, жени и деца ще се превърне в песен и молитва. Светът ще се превърне в райска градина. Това ще стане, но едно се иска от човека - да слизат и да възлизат по стълбата, на която върхът стига до небето. Който стои при стълбата, той се ползва от благата на живота. Той се намира в положението на онези дървета, които растат покрай реки. Те се ползват от водата на реките и се развиват добре. Тези, които са далеч от реките, са изложени на загиване. Божествените блага - любов, мъдрост, истина, правда слизат по Божествената стълба. Бъдете будни да ги използвате. Прекарайте в градините си по една вадичка, за да приемете по една струя от голямото изобилие. Само така ще измените живота си и ще влезете в новото, което идва вече в света.

Новата прилича на месец май. Всичко се е събудило, излязло е от зимния сън, от своя пашкул. И хората излизат вече от гробовете си, за да възкръснат. Казано е в Писанието: „Излезте, вие, мъртвите, да влезем, ние, живите.“ Какво означава този стих? Това значи: Излезте, вие, мъртвите, които сте живи, за да влезем, ние, живите, които сме мъртви и да се осолим. Дали сте живи - мъртви

или мъртви - живи, не се страхувайте, и за едните, и за другите е добре. Който излиза от гроба, той е чист вече, който влиза, ще се очисти и отново ще дойде, но вече чист и обновен. Радвайте се на живота и благодарете, че живеете.

В разказа за Яков и Исав изнесоха седем характера, от които единствена Рахил заслужава подражание. Бих желал всички жени да бъдат като нея, да внасят красиви и велики идеали във всички мъже, жени и деца. Бих желал и мъжете да бъдат като Рахил. Стремете се към новото учение, което Христос носи чрез жената. То ще изтриве сълзите на страдащите. За коя жена говоря? - За тази, която има характера на Рахил. Тя ще цъфти, ще завързва и плодовете ѝ ще зреят. Обаче, който има характера на Лия, дълго време още ще се пресажда. Жените трябва да спасят света и ще го спасят. Само майките могат да спасят света. Който мисли, че светът може да се спаси и подобри вън от майката, той се самозалъгва, той е на крив път. Всички свещеници, проповедници, учители, управници трябва да се обединят около майката. Най-възвишената, най-силната дума в света е „майка“. Думите „Бог“, „Господ“ подразбират Божествената майка.

Всички хора говорят за любовта, но не я познават. Ние имаме предвид любовта на Рахил, която изисква от човека готовност към самопожертване. Без тази любов природата става скрита за човека. Както човек се отваря за онзи, когото люби, така и природата отваря своите тайни скривалища за онези, които я любят и които тя люби. Който носи в себе си ключа на любовта, той може да прониква във великите тайни на Битието.

В заключение на всичко, казвам: В сегашния свят работят шест сили - Ревека, Исак, Яков, Исав, Лаван и

Лия. Те създават мъчнотите и страданията на човечеството и го обезсоляват. Нова сила иде в света - Рахил, която носи светлина за човешките умове. Отвсякъде се чува зов: Да излязат жените на фронта! Когато мъжете останат в тила, а жените излязат на фронта, светът ще се поправи. Бог, ангелите, светиите имат голяма вяра в жените. И аз имам голяма вяра в тях. Следователно, светът ще се оправи, когато мъжете станат любими синове и братя на жените.

Беседа от Учителя, държана на 8 април 1917 г.

София

РАДВАЙТЕ СЕ

Исус ги среши на ирче: „Радвайте се!“ Матея (28:9)

„Радвайте се!“ Това е една обикновена дума, но съдържателна. Идеята, която се крие в думата „радост“ има Божествен произход. Радостта не е качество на животните. Тя подразбира пробуждане на висшето съзнание в човека или вътрешна връзка с естествените отношения на истинския живот, който се отличава с непривърдност в своите прояви. Жivotът има отношение към трите свята: към физическия, в който живеят хората; към духовния, в който живеят ангелите, и към Божествения, в който живеят съвършените същества. Радостта принадлежи към Божествения свят, или тъй наречения номинален, а не феноменален свят.

Ако разгледаме буквите, от които е съставена думата „радост“ на български език, виждаме на първо място буквата „Р“, която е образувана от единица и един малък кръг горе. Кръгът означава Божествена идея. Значи, буквата „Р“ подразбира човек, обременен с Една Божествена идея. За такъв човек казват, че държи нещо здраво в ръката си. Когато не разбира законите на живота, той обръща буквата надолу, и тя се изменя в буквата „б“.

И тогава, вместо да бъде бременен с Божествена идея, човек се обременява от стомаха си и постепенно слиза в материалния свят. Когато стане бременен на физическия свят, човек затъсява. Ако не може сам да се освободи от забременяване, т.е. от затъсяване, той търси лекар. За такъв човек казваме, че е пометнал. Щом не може да носи тежестта си, той непременно ще пометне. Обаче, радостта няма нищо общо със затъсяването, нито с помятането. Тя се отнася към друг свят.

Втората буква на думата „радост“ е „А“. Тя означава двойна бременност - на духа и на ума. Тя е съставена от един ъгъл, обърнат с върха на горе - човешкият нос, който символизира човешката интелигентност. В Битието е казано, че Бог вдъхна в ноздрите на човека, и той стана живадуша. Значи, вдъхва се на човека през носа, а не през устата; също така той вдишва през носа, а не през устата.

Буквата „Д“ е образувана от един триъгълник, т.е. от три сили, които не са хармонизирани напълно, защото триъгълникът не е равностранен. Те са силите на ума, на сърцето и на волята. Затова именно, сегашният човек минава през един преходен свят, в който силите постоянно се организират.

Буквата „О“ представя условията, при които известна идея се развива.

Буквата „С“ означава закон на промени, чрез които идеите се усъвършенстват.

Буквата „Т“ изразява кръста, т.е. принципите на мъжете и на жените, според които те живеят на земята.

„Радвайте се“, казва Христос, защото духовният свят се открива пред вас. Така именно се отваря път за минаване от физическия в духовния свят. Какво по-голямо благо очаква човек, ако може да минава свободно от един свят

в друг? Това предизвиква небивала радост в неговата душа. Без радост човек не може да се нарече истински човек, нито може да се развива правилно. Няма сила в света, която може да помрачи истинската радост. Защо? - Защото радостта върви заедно с любовта. Те са като брат и сестра, като мъж и жена. Аз не говоря за онези жени, които по цели дни готвят в кухните и мислят как да задоволят мъжете си; не говоря и за тези мъже, които по цели дни стоят затворени в дюкяните си и гледат да спечелят повече, за да задоволят нуждите на семейството си.

„Радвайте се“, казва Христос. Кой човек може да се радва истински? - Свободният. Само свободният по ум, по дух и по сърце може да се радва. Сегашните жени, заробени в кухните си, и сегашните мъже, заробени в дюкяните си, не могат истински да се радват. Ще кажете, че човек не може да живее без кухня и дюкян. Нима кухните и дюкяните са необходими за щастието? Къде са кухните и дюкяните на птиците? И те се хранят, и те живеят, но нямат нужда от кухни и дюкяни. Съвременните културни хора поставят като девиз на своя живот мисълта: Не може без кухни и без дюкяни. Отгоре на този девиз аз пиша: И без радост не може.

Едно от условията за придобиване на щастието е разбирането на любовта. Човек трябва да разбира и прилага любовта, но не както сегашните хора: половин ден да любиш и половин ден да мразиш. Това не е любов, но робство. Любовта е непреривна. Христос е говорил на учениците си и на слушателите си да се радват. И аз говоря на съвременните християни да се радват, но въпреки това, те не могат още да се радват, както трябва. Те минават за християни, чели са Евангелието, но, в края на

краищата, не могат да се радват. Това не значи, че радостта е неприложима в сегашния живот, но тя се нуждае от подходяща почва, за да се прояви. Духовният елемент в човека е почва, условие за проява на радостта. Един ден когато хората разберат законите на живота, ще си създадат естествена, модерна кухня, като тази на ангелите. - Какви е кухнята на ангелите? Какви са техните дюкянни? - За да разберете, какви са кухните и дюкяните на ангелите трябва да изпратите една комисия при тях, да донесе образец оттам. Като изучавате културата на другите народи, вие мислите, че тя представя нещо особено. Колкото и да е висока тази култура, все пак е човешка. Ако искате да знаете, какво нещо е култура, идете при ангелите, там ще научите много неща. Обаче, мъчнотията се заключава в това, как ще отидете при тях.

Културата на сегашните хора се отличава с голяма критика и съмнение. Те казват, че, за да бъде философ човек трябва да бъде критик, да подлага всяко нещо на опит. Някои проверяват нещата и вярват в тях, но какво ще кажат онези, които проверяват и не вярват? Те пипат нещата и пак не признават, че са реални. В Евангелието си говори за неверни Тома, че, след като видял възкресението на Христа, пак не повярвал. Трябвало, да си тури ръката между ребрата на Христа, да напипа отворената дупка и тогава да повярва. Като не разбира Божествените закони, човек всякога може да бъде излъган. Лъжата е сянка на истината. Както сянката е признак за съществуването на даден предмет, така и лъжата е признак за съществуването на истината. Съмнението, пък е признак за съществуването на някаква реалност. Съмнение без причина не може да съществува. Отричането на Бога показва, че Той съществува. Не можеш да отричаш нещо,

което не съществува. Следователно, човек отрича само това, което съществува. На какво се дължи отричането? - На недостатъчната светлина. През деня човек вижда дърветата, камъните, изворите, но вечер не ги вижда. При това положение човек може да ги отрича, може и да признава съществуването им. Обаче, това не показва, че те не съществуват. Тъй щото, когато някой поддръжа мисълта, че Бог не съществува, това показва, че неговото съънце е залязло. След 12 часа слънцето ще изгрее, и вие ще измените убежденията си. Преди 12 часа сте отричали всичко, а след 12 часа казвате, че Бог съществува, душа съществува, задгробен живот съществува и т.н.

Един български учител, голям безверник, участвал във войната с гърците. При едно голямо сражение, една рота от нашите войски отстъпила и се разпръснала на разни страни. Като се видял сам, той потърси място да се скрие. Намерил една пещера и там останал цели три дена, гладен, жаден, без да подаде главата си навън - страшен огън се развивал около него. В това положение, изоставен от всички, най-после той се обърнал към Бога със следните думи: Господи, досега не Те признавах, но понеже съм чувал за Тебе, моля Те да ми помогнеш, да ми дадеш доказателство за Твоето съществуване. Не се минало и половин час, той видял, че една костенурка се приближава към пещерата, в устата си носи парче хляб. Тя се спряла пред пещерата, оставила парчето хляб пред входа и се върнala назад. Учителят се навел, взел хляба, задоволил глада си и благодарил на Бога за милостта, която проявил към него. Като се върнал в града, дето бил учител, казал на учениците си: Деца, ще знаете, че Бог съществува, даде ми се доказателство за това. От този момент той проповядвал Бога пред всички свои близки, като им разказвал своята

опитност. Отде той знаел, че Бог съществува? Костенурката го убедила.

Когато човек изпадне в положението на този учител и прекара в пещерата три дена гладен и жаден, сам ще се убеди, че Бог съществува. Щом Бог съществува има и душа, и задгробен живот. Всеки сам може да опита тези неща и да се убеди в тяхното съществуване. Това са неща които съм проверявал хиляди пъти. По-скоро ще се усъмниш в съществуването на хората, които ме окръжават отколкото в съществуването на Бога и на онзи свят. А живея едновременно и в този, и в онзи свят. Разговарям съм едновременно и с хора, и с духове. Като говоря за себе си имам пред вид всички хора. Човек живее едновременно в двата свята - физическия и духовния, само че не всякога съзнава това. Някои се страхуват от духовете, не искат да ги виждат. Не са страшни духовете. Те са интелигентни, разумни същества, с голяма култура. Те представяха училище за хората. Една от причините за смъртта на хората се дължи на факта, че духовете ги привличат; и отиват при тях да изучават културата им, да придобият нещо ново. - Къде е духовният свят? Да се задава такъв въпрос, това е все едно някое малко животно да пита, къде живее човек. Дето е животното, там е и човекът, но понеже разбиранията му са много ограничени, по съзнатие то се намира далеч от хората. Светът, в който живеят всички същества е грандиозен; той не се заключава само в това което виждаме. Някоя мома мисли, че животът няма смисъл и се обезсърчава, но щом срещне един красив момък, веднага животът ѝ се осмисля, не иска вече да умира. Същото преживява и момъкът. Коя е причината, че животът им се осмисли? - Техните сърца и умове. Сърцето им се изпълня с топлина, а умът със светлина, и

те започват да виждат нещата по особен начин. Те казват, че сърцата им туптят, животът им придобил смисъл. Животът не се заключава в туптене на сърцето. Туптенето е само средство за предаване на мислите и чувствата в духовния свят.

Христос казва: „Радвайте се.“ Защо трябва да се радват хората? - Защото нова култура иде за тях. Христос казва на учениците си: Идете и проповядвайте на хората новото учение, да устроят домовете си по нов начин, без кухни и дюкяни. Представете си, че цялата земя се превърне в овощна градина, пълна с доброкачествени плодни дървета. Ще има ли нужда от кухни и дюкяни? При това положение, трябва ли човек да прекарва с часове и дни затворен в своите кухни и дюкяни? Днес хората се нуждаят от различни стоки, храни, осветление, отопление и т.н. В бъдеще, когато той придобие права, положителна мисъл, няма да се нуждае от нищо. Чрез мисълта си, той сам ще си създаде светлина, а чрез чувствата си - топлина. Човек ще има собствена електрическа енергия, няма да очаква на общината, или на електрическите дружества, те да му я доставят. С мисълта си той ще се движи от едно място на друго, няма да се нуждае от превозни средства.

Христос казва: „Радвайте се.“ Защо трябва да се радват хората? - Защото иде новото знание, което ще ги освободи от робството и заблужденията. Днес хората се нуждаят от грандиозните американски здания, по десетки етажи, с големи сводове. Всички казват, че това е последната дума на културата. Това не е истинска култура. Преди всичко, тези здания не са хигиенични, в тях слънцето не прониква, благодарение на което, повечето американци са нервни. Големите и високи здания говорят за грандиозната идея на американците да направят нещо особено, но липсва

нещо в тази идея - насока. Те трябва да насочат ума и сърцето си в друго направление - към нещо възвишено и велико. Когато една Божествена идея не може да се разбере добре и вземе крива насока, това показва, че културата на тези хора е отживяла своя век. В бъдеще, когато жените зачеват, трябва да внушават на детето си мисълта, че човек не живее само за кухни и дюкяни. Под думата „кухня“ в широк смисъл, разбирам чрезмерно задоволяване нуждите на стомаха. Сегашните хора живеят повече за стомаха, как да го задоволят и, когато заболее, как да го лекуват. Наистина, когато заболее стомахът, трябва да се лекува, защото той е свързан с главата. Когато стомахът страда, и главата страда, и обратно: ако главата боледува, и стомахът боледува. Но за да не се разстройва стомахът, човек не трябва да го претоваря. Сегашният човек яде по три пъти, а някога по четири пъти на ден. Ще кажете, че Бог е наредил така. Аз оспорвам това твърдение. Стомахът има и друго предназначение, не само да приема храна и да я обработва.

Съвременният ред в света е изопачен от хората. Той представя карикатура на Божествения свят. Едно време, когато Бог създал света, всичко било в пълен ред и порядък: и растенията и животните, и хората живеели добре - всичко било хармонично. Днес не е така. Пияницата пие, разпилява богатството си, продава жена и деца, и казва, че едновременно Бог е създал и человека, и лозата. Следователно, човек има право да пие вино, да се ползва от соковете на лозата. Едно е вярно: човек има право да пие никаква течност, да утложва жаждата си; тази течност е водата. Дето и да отидете в природата, навсякъде ще намерите вода, но вино - никъде.

Като казвам да съборите кухните си, това не значи, че

трябва да ги разрушите, преди да сте направили новите си къщи. Направете първо новите къщи и тогава развалийте старите. Иначе, ще развалите старите и ще останете без нищо. Първо направете опит, да видите как ще живеете без старите кухни и, ако видите, че можете да живеете по нов начин, развалете кухните си, радвайте си и веселете се. Радвайте се, че сте придобили нещо ново, че можете да задоволите нуждите на стомаха си по нов начин. Радостта е резултат на вътрешен, Божествен подтик в човека. Тя вдъхновява човека, дава импулс на ума, на сърцето и на волята. Истинската радост разширява човека, дава импулс за работа, за проява на творческите сили в него. Като знаете това, радвайте се на всички, които се радват. Умът на човека трябва да е пълен със светли мисли, сърцето - с благородни чувства, за да бъде лицето му всяко светещо и отворено. Външно лицето му може да бъде прашно, почерняло от слънцето, но отвътре да свети, да отразява живота на душата. Защо да не се радва човек? Има ли причини за това?

Ето, днес Христос ви среща на пътя и казва: „Радвайте се.“ Веднага се отправят към Христа въпроси: Как да се радваме, когато нашите синове, братя и мъже умират на бойните полета? Как да се радваме когато животът е тежък, няма достатъчно хляб, дрехи и обуща? Как да се радваме когато направихме големи дългове? Ти можеш ли да превърнеш камъните на хляб? Христос отговаря: „Човек живее не само с хляб, но и с всяко живо и благо слово, което излиза от устата на Господа, както и от устата на всеки добър и праведен човек.“ Сегашните учени търсят начина да създадат хапчета, които да задоволяват глада на човека. Те мислят, че по този начин ще разрешат важните икономически въпроси. Не е този пътят, по който

трябва да върви науката. Преди всичко, човек трябва да се домогне до живия хляб, който се крие в Словото Божие. Щом намери този хляб, той ще разреши въпроса и за хляба от камъни. Словото Божие е висша духовна материя, от която могат да се извадят екстракти за подържане на човешкия живот. Затова, именно, Христос казва, че човек се храни не само с хляб, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога. Той взе пет хляба и пет риби и нахрани пет хиляди души, с което доказва силата на Божието Слово. Възможно ли е това? - Възможно е. Нима от едно житно зърнце не излиза цял клас? От една ябълкова семка израства голямо дърво, което след две-три години дава стотици и хиляди килограма ябълки. Ще кажете, че всичко излиза от земята. - Не само от земята, но и от слънцето.

Сама по себе си, земята е резервоар, в който се складират нещата и, ако слънцето не ги привлече нагоре, те ще останат дълго време в земята и ще изгният. Един ден, когато хората се научат да умножават хляба, както Христос направи, всички икономически въпроси ще се разрешат. Казват, че и без това знание има много милионери в света. - Те са книжни милионери. Какво може да направи човек с книжното си богатство? Ще кажете, че богатството е нужно на земята. Какво ще правите с това богатство, когато смъртта дойде при вас? Тя ще ви хване за врата и ще каже: Върви след мене! Ти ще ѝ даваш от своите милиони, но тя не признава книжните пари. Колкото и да си богат, тя ще те вземе със себе си. Ако срещнеш на пътя си Христос, Той ще те пита, защо си толкова окъсан. За оправдание, ще кажеш, че си живял и работил с единствената цел да се осигуриш на земята, да направиш живота си по-лек и радостен. Христос ще ти каже: Криво си разбрали моето учение, криво си разбрали радостта.

Радостта се основава на великите добродетели, а не на парите. Само добродетелният човек може да се радва. Задачата на човека не се заключава в печелене на пари, но в прилагане на истината, правдата и добродетелта. Ако човек не говори истината, не постъпва справедливо и не прилага доброто, ще дава отчет за делата си. Той не се е родил да живее и да работи само за пари.

Сега се обръщам към жената, виновница за събуждане в мъжа на стремеж към придобиване на богатство. Всяко богатство, придобито по неправилен начин, не се благославя. Всеки човек и всеки народ, който придобива богатството си по неправилен начин, ще изчезне, спомен няма да остане от него. Всеки, който носи с търпение своя кръст и не ламти за забогатяване, той се благославя. Христос казва: „Събирайте съкровища не за земята, но за небето, дето нито ръжда ги разяжда, нито молец ги разваля.“

„Радвайте се.“ - Можем ли да се радваме? - „Който изтърпи докрай, той ще бъде спасен.“ Само спасеният може да се радва. Затова, имайте търпението на гръцкия философ Епиктет, който, чрез търпение, от роб станал философ. Епиктет се отличавал с голямо постоянство и издръжливост. Той бил роб при римски патриций, който изтезавал много робите, между които и Епиктет. Последният понасял всичко с голямо търпение, без никакъв протест и негодуване. Като виждал това, господарят му често го биел, измъчвал, да го предизвика, но не могъл. Един ден, той натиснал крака му силно, да види, няма ли поне този път да протестира, но Епиктет равнодушно го погледнал и казал: Господарю, не натискай толкова силно крака ми, защото ще се счупи и не ще мога да ти служа, както трябва. Господарят продължавал да натиска докато

счупил крака му. - Видя ли, Господарю, че счупи крака ми? Сега и да искаш, не можа да работя както по-рано. За харектера и доблестта му, римският патриций го освободил, като му казал: Ти заслужаваш да бъдеш свободен! Епиктет отишъл в отечеството си - Гърция, дето, в скоро време се прочул като виден философ. Едно счупване на крака му станало причина да се освободи, да стане свободен гражданин и прочут философ в Гърция. Как постъпва обикновеният човек, ако някой натисне крака му и го счупи? Нека се осмели някой да натисне и счупи съзнателно крака на един обикновен! Той ще разбере, с кого е имал работа.

Христос казва: „Радвайте се.“ Защо? - Защото отсега нататък господарите ви няма вече да чупят краката ви. Радвайте се, защото отсега нататък няма да имате нужда от неправилно придобити богатства. Да се радват добрите и праведните хора, защото небето работи за тях. Някой казва, че изорал нивата си. Нищо особено не е направил той. Благодарете на червеите, които неуморно разорават земята и помагат на земеделеца. Без тях човек малко работа би свършил. Който прилага Христовото учение, малко ще работи, големи придобивки ще има. Според това учение, човек трябва да работи най-много девет часа през деня: три часа физически труд, три часа за ума и три часа за сърцето си. При това положение, животът на хората ще бъде приятен и ще се осмисли. Човек няма да умира, но ще се видоизменя. За да разбере Христовото учение и да го приложи, човек трябва да има будно съзнание, да работи върху себе си, да се освободи от вътрешния страх. Това не става изведенъж. Духовните работи стават бавно, а човешките - бързо. Божественото започва от малките работи и постепенно върви към големите; човешкото

започва от големите работи и отива към малките. Затова, именно, човек иска, като започне една работа, в скоро време да види резултат. И това е възможно, но така свършена работа не дава големи знания. Може да направите опит с едно житно зърно: ако го посаждате 19 години наред и се грижите за него, то ще израстне по-голямо, побогато на хранителни вещества от другите. Обаче, за този опит се иска вяра и търпение. Затова Христос казва: „Ако имате вяра, колкото синапово зърно, можете планини да местите.“ Защо се сравнява вярата със синаповото зърно, а не с житното? Синаповото семе има свойството да образува пришки на кожата и да изтегля простудата от човешкия организъм. Човек трябва да има положителна вяра, която да действа върху ума така, както синаповото семе върху кожата - да изтегля всички отрицателни мисли, да освобождава човека от съмнението, подозрението, колебанието и т.н.

Вярващият никога не се лъже. Няма ли вяра, човек всяко може да бъде излъган. Той се намира в положението на двама гръцки художници, които излезли на конкурс със своите картини. Първият нарисувал един грозд, а вторият - богинята Диана, наметната с було. И двамата изложили картините си вън, на площада, да ги гледат всички хора. като видяла хубавия грозд, една птица се спуснала към него, да кълве. Значи, грозът бил толкова естествено нарисуван, че птицата се изльгала. Първият художник, като гледал картината на своя другар, толкова се увлякал в нея, че посегнал да вдигне булото, да види богинята по-добре. Първата картина изльгала птицата, а втората - художника.

Сегашните хора лъжат повече птиците, но не и себе си. Каквото и да прави, човек не може да излъже себе си.

Когато е гладен, човек се смущава, иска по някакъв начин да залъже стомаха си. Не е нужно да го залъгва, нито пък да му казва, че няма хляб, няма ядене. В стомаха има около десет милиона клетки - работници, които се смущават, и от това стомахът се разстройва. Кажете на стомаха си да има вяра, да не се тревожи, вие ще му пригответе храна. Пазете се от смущенията, защото те причиняват не само физически болести, но и сърдечни, и умствени.

Днес всички хора се страхуват за себе си, за отечеството си и постоянно питат, какво ще стане с тях. Българите се интересуват за България, русите - за Русия, германците - за Германия, италианците - за Италия, англичаните - за Англия и т.н. Знайте, че след сто години най-много, всички народи ще бъдат много по-добре, отколкото са днес. - Кой ще живее още сто години да види това? - Смърт не съществува. Човек не умира, но се съблича, както гъсеницата излиза от какавидата и се превръща в пеперуда. Ще дойде ден, когато и човек ще излезе от какавидата си, ще се превърне в ангел, който ще се явява дето иска, и ще изчезва. Ще кажете, че това е свойство на змейовете, на лошите духове. Така е за невежите. Обаче, за учените не е така. Те знаят, че това е свойство на добрите и праведни хора. И Христос имаше способността да се явява дето иска, и да изчезва, когато пожелае.

„Радвайте се.“, казва Христос. - Кога се радва човек? - В сегашните времена, когато човечеството страда най-много. Никога хората не са изпитвали такава нужда от радост, както сега. Да се радва човек, това е толкова лесно, колкото за грънчаря да духа своите грънци. Лесно е за майстора, но не и за чирака.

Един млад българин изучавал няколко години

грънчарство и мислел, че знае всичко, затова казал на майстора си: Господарю, искам да работя самостоятелно, да си изкарам пари, да се оженя, да се наредя, както всички хора. Майсторът му казал: Щом искаш да бъдеш самостоятелен, бъди свободен. Той му дал, каквото му се падало, и му пожелал добър успех. Момъкът си купил нужните материали и започнал да работи сам: омесвал глината, правел грънци, изсушавал ги известно време и след това ги поставял в пещта да се пекат. Каква била изненадата му, като видял, че след опичането, всички грънци се пукали. Той веднага отишъл при майстора и го запитал: Майсторе, защо моите грънци се пукат при печенето? - Не си изучил изкуството. Трябва да стоиш при мене още три години, да научиш изкуството - да не се пукат грънците. Момъкът останал при господаря си и внимавал, какво прави той, че грънците му да не се пукат и забелязал, че, преди да постави гърнето в пещта, господарят духвал в него, като се чувал звукът „ху“. И наистина, след духането гърнето не се пукало. Момъкът казал: Чудно нещо, за едно „ху“ трябва да стоя чирак още три години. - Не е достатъчно да духнеш в гърнето, да кажеш „ху“, но да знаеш, кога да го кажеш, добавил майсторът.

Човек трябва да знае да прилага нещата на тяхното време, т.е. когато има условия и когато Божественият закон работи. Правете опити и вие, да изговаряте това „ху“, да видите, какви резултати ще имате. Ако сте неразположен, физически или душевно, казвайте по три пъти на ден „ху“. Ще видите, че след известно време неразположението ви ще изчезне. Когато кладе огън, или гаси свещ, човек пак духа. Значи, той знае изкуството на духането, опитал е силата на това „ху“. Старите българи

прилагат това изкуство и при случай, когато някой изгори пръста си. Веднага той го хване в ръката си, духне, каже „ху“, и след известно време изгорялото място преболява. Ако ви заболи сърцето, пак духнете и кажете „ху“. Няма да се мине дълго време, и болката на сърцето престава. Ще кажете, че това е глупава работа, и ще тръгнете да търсите лекари, да ви съветват, как да се лекувате. Ако сте богати, извикайте лекар, дайте му своята дан за лекуването. Ако не сте богат, откажете се от лекари и приложете моя съвет. Човек може да се лекува и без лекари, особено при сегашните условия - при скъпия живот и при липса на лекари. При нормални времена, можете да се лекувате, както искате, с лекари или без лекари, това е ваша работа. Лекарите допринасят много за усилване вярата на человека. Някой минава за безверник, отрича Бога, отрича всичко в живота, но, като заболее сериозно, веднага вика лекар. Каквото му препоръча лекаря, той изпълнява точно и с вяра. При лекуването, вярата и волята трябва да взимат живо участие.

Една американка заболяла тежко и, според мнението на лекарите, била в последните дни на живота си. Те предупредили мъжа ѝ, да се пригответ за тежкия удар. Той решил да каже това на жена си, да уреди работите си, да се пригответ за часа, когато трябва да се яви при Бога. Като чула тези думи, жената се разплакала, но най-после казала: Няма какво да правя, ще се примиря с положението си, но едно нещо искам от тебе: да ми обещаеш, че след смъртта ми няма да се ожениш за друга. - Виж, не мога да ти обещая това. Искам да бъда честен. Аз те обичам, но, мога да срещна друга жена, която да обикна и да се оженя за нея. - Шом е така, аз няма да умра, отговорила младата жена енергично. Тя предизвикала всички скрити сили в

организма си, подтикнала ги към дейност, и в няколко дена здравето ѝ се подобрило.

Сега и на вас казвам: Когато се намирате в мъчнотии, спрягайте глагола „мога“. Не се страхувайте от смъртта. Който греши и не търси Бога, само той умира; който изпълнява Божията воля, той не умира. Болни хора има, но умрели не съществуват. Досега аз не съм срещал умрели хора. Кой от вас е уминал, за да знае, какво нещо е смъртта? Ако никой не е уминал, няма право да говори за другите хора, че умират. - Ще умрем един ден. - Това не е никаква философия. Човек трябва да казва: Ние ще заспим, ще съблечем старите си дрехи, ще се изменим. Така трябва да се гледа на смъртта. Христос доказа на хората, че смърт не съществува. Той казва: „Радвайте се.“ Това значи: Радвайте се, защото смърт не съществува. Ето, аз съм пак между вас. Разпнаха ме, но аз възкръснах и се разговарям с вас. Бъдете свободни и не се страхувайте от смъртта.

Днес, на Велик ден, ви желая да бъдете положителни хора, с положителни умове, а не с отрицателни. Който не вярва в думите на Христа и в моите думи, нека докаже неверието си. Това, което ви говоря, всеки може да го опита. Достатъчно е да направите един малък опит, за да се уверите в истинността на моите думи. - Като отидем в онзи свят, тогава ще проверим нещата. - Не отлагайте работите, защото още днес можете да проверите истината. Някой минава за състрадателен човек и казва, че не може да понася пъшканията и страданията на близкните си. Няма защо да се измъчвате. Знайте, че който страда, ще се благослови. Бог работи върху него, както грънчарят върху своите грънци. Достатъчно е да каже „ху“ за да се подобри състоянието му. Болестите са необходими за сегашния човек. Те изгарят физическата и духовна нечистота в

него. Знаете ли, какво е дом, лишен от духовна радост? Знаете ли какво е състоянието на человека, лишен от духовна радост? Те представят печална картина. Дето и да се обърнете, навсякъде виждате нечистота. Затова, както чистите къщите си, така чистете умовете и сърцата си. Не допускайте в ума си нито една лоша мисъл и в сърцето си - нито едно лошо чувство, защото те не носят никаква радост. Те покваряват човешкия живот, както ръждата разрушава желязото.

Какво трябва да прави човек, за да придобие радостта? Той трябва да отвори умът и сърцето си за да се прояви Духът чрез него. Само Божият Дух може да свързва хората и да ги накара да се обичат разумно. По каквс познаваме Божията Любов? Ако влезете в един дом, дето всички са скръбни, недоволни и в няколко минути можете да смените състоянието им, вашата любов е Божествена. Затова Христос казва: „Радвайте се.“ Когато любовта действа между хората и повдига душите им, те се радват и веселят. При това положение не съществуват болести, противоречия, разочарования. Направете опит, в продължение на една година, всяка сутрин да изговаряте по десет пъти думата радост, да видите, каква промяна ще стане с вас. Всяка дума крие в себе си известна сила, особено, когато се произнася правилно. Например, ако чуете думата „пожар“, вие веднага настърхвате. Тя произвежда страх в человека. Като чуете думата „ура“, веднага ще се зарадвате. Тя внася радост в човешките сърца. Всяка дума е мощна, когато се приложи на време и на място. Радвайте се, когато думите и делата ви са на своето място и време. По какво се познава истинския християнин? - По делата си.

Една вечер Настрадин Ходжа отишъл да обере един

дюкан, но, за да отвори вратата, трябвало да изпиши ключа. Един минувач го запитал: Какво правиш, Настрадин Ходжа там? - Свири на кемане. - Защо не се чува гласът му? - Утре ще го чуете. Наистина, на другия ден се разнесло из града, че дюкянът на еди-кого си бил обран.

Помните: каквото правите, каквато работа вършите, един ден гласът ѝ ще се чуе. Казано е в Писанието: „Няма нищо скрито-покрито под небето.“ Следователно, ако постоянно мислите за радостта и изговаряте думата „радост“, един ден лицето ви ще светне от вътрешната радост, която ви обладава. Ако гледате мрачно на хората и на света, лицето ви ще се помрачи. Без да искате, вие се свързвате с тъгата и скръбта на хората. Ако вашият свят се развълнува, ако вашият хоризонт се заоблачи, започнете да работите върху своите мисли и чувства, както разумната и съзнателна майка се грижи не само за тялото на децата си, но и за техните умове и сърца. Мислите и желанията на человека са неговите деца, т.е. нивата, която той трябва да разоре, очисти и посее.

Христос казва: „Радвайте се.“ Защо да се радвате? - Защото няма смърт. Бъдещето на человека е велико. Неговата душа живее в друг свят, а не на земята. Радвайте се, защото идат светли духове на земята. Това са възвищени същества, които слизат на земята да работят върху всички хора, да ги пригответ за новата култура. Писано е в Свещената книга, че след две хиляди години Божиите ангели ще слизат и възлизат, ще работят върху хората. Това време е наближило вече. - Вярно ли е това? - Не само, че е вярно, но е факт; какво мислят хората, това е друг въпрос. Факт е, че в пет минути човек може да измени състоянието си от добро в лошо и от лошо в добро.

Достатъчно е един магнетизатор да прекара ръката си по лявата част на тялото ви, за да сменя състоянието ви в добро; ако прекара ръката си по дясната страна на тялото ви, доброто състояние се сменя в лошо. Ще кажете, че това е внушение. За да внушите на човека нещо, думите, с които си служите, трябва да съдържат сила в себе си. Значи, не е достатъчно да се говори за внушение, за хипнотизъм, но трябва да знаете, какво представят те, как се прилагат и т.н. Само разумният, просветеният човек може да си служи с внушението и хипнозма, защото знае силата на думите и кога да си служи с тях. И тогава, ако бащата каже на сина си: Синко, ти ще станеш добър, учен, способен човек - наистина, ще стане такъв. Ако жената, като бременна, отправя към детето си мисълта: Ти ще станеш добро дете, ще пораснеш, ще се изучиш, ще обичаш хората и ще им помагаш - детето, наистина, ще стане такова, каквото майката го е пожелала. Вярвайте в доброто, за да бъдете и вие добри. Така ли постъпват сегашните жени? Когато са бременни, тогава те ще проявяват всичкото си недоволство от живота, от положението, в което се намират, и ще търсят начин да се освободят. Те не знаят, че всяко насилие върху себе си носи, освен физически, още и духовни последствия.

Днес ви оставям думата „радвайте се“. Нека радостта влезе в ума и в сърцето ви, да се свържете с великите Божии духове и да кажете в себе си: Ето, виждам ги! Повтаряйте често думата „радост“, да се свържете с Христа, да разберете смисъла на думите, с които Той си служи. Турете хляба в стомаха си и не мислете за него - той ще свърши своята работа. Изговаряйте думата „радост“ с вяра и не мислете, какво ще произведе тя във вас. Духът ви ще извлече нейните сокове и ще ви направи мощнi.

Като изговаряте думата и видите резултата, благодарете на Бога за нея.

Желая на всички българи - на българския цар, на всички управници, на всички свещеници, майки и бащи, търговци, да изговарят думата „радост“, да се разнесе като вълна между всички народи. Когато всички хора, като едно цяло, изговарят думата „радост“, Божият мир ще дойде, и Христос ще слезе на земята.

*Беседа от Учителя, държана на 15 април - Великден 1917 г.
София*

БОЖИЯТА ВОЛЯ

*„Който прави волята на Отца
моего, Който е на небесата.“
(Матея 7:21)*

Думите „Божията воля“ или „волята на Отца“ са класически. Когато се каже „Божията воля“, много от съвременните хора се усмихват. - Защо? - Защото се колебаят, дали съществува Бог, или не.

Светът има двояк израз: съзнателен и несъзнателен. Когато дойдем до хаотическото състояние на света, на материята, на силите и на законите, които се проявяват в него, казваме, че сме в несъзнателния свят. Той е свят без закони, или, ако има такива, те са механически, неразумни. Когато Христос казва, че не всеки който казва „Господи, Господи“, ще влезе в Царството Божие, разбираме оформения свят, съзнателния свят, на законност, на ред и порядък. Следователно, само онзи може да влезе в съзнателния свят, който изпълнява Божията воля. Тя е свързана с разумността на человека. Само разумният може да изпълнява волята на Бога. Във физическия свят, тази воля се изразява чрез закона на необходимостта, т.е. чрез механическите закони. Движението на колелото във фабричните машини е механическо. Човек не може да му

противодейства. Веднъж пуснато в движение, никой не може да го спре, докато не се натисне бутона, който то е накарал да се движи. Каквато и молитва да му четете, то не разбира. Достатъчно е да ви закачи с единия си зъбец, за да ви завърти около себе си и да ви смачка. Колелото се подчинява на механически закон, т.е. на закона на необходимостта, в който няма разумност. Ето защо, всички хора, които служат на своята воля, гледат на света като на сбор от случаиности. Под думата „случайности“ те разбират свят на безпорядък, т.е. такъв свят, който няма отношение към личния живот на человека. Както колелото, което действа във фабриките, няма отношение към человека, така и механическите закони в света нямат отношение към человека. Когато говорим за изпълнение на Божията воля, разбирам разумния живот, който има отношение към человека. В този живот действат разумни, съзнателни закони. Когато говорим за култура, за добродетели, за ред и законност в света, ние имаме предвид разумната воля, т.е. Божията воля, която прониква в съзнанието на индивидите, на обществата и народите поне дотолкова, доколкото те са в съгласие с нея. Аз не говоря за личната воля, защото Божията воля е над всичко.

Христос казва: „Който не изпълнява Божията воля, не може да влезе в Царството Божие.“ Само онзи може да изпълнява Божията воля, у когото е пробудено висшето съзнание. Само онзи може да изпълнява Божията воля, който има чувства и способности, да разбира същността на нещата. Когато изучава математика, ученикът трябва да разбира математическите отношения между числата и действията, които се изразяват чрез тях. Всяка формула, с която си служи математиката, е жива величина, а не мъртва, както привидно изглежда. Докато семето не е

посадено в земята, то минава за мъртво, не проявява никакъв живот. Обаче, щом се посади, то проявява живот. Благоприятните условия дават възможност да се прояви разумният живот във всяко същество. От това гледище, всеки човек е зародищ, който очаква благоприятни условия за своето развитие. Какъв зародищ представя човекът, не е важно. Той може да бъде семка от ябълка, круша, лоза, трендафил и т.н. Важно е, че, като живо същество, той представя нещо разумно.

Изобщо, всички хора, които съдържат сладчина в себе си, са разумни и съзнателни; които съдържат горчивина, са неразумни и несъзнателни. Горчивината в хората трябва да се превърне в сладчина, както горчивите, киселите и стипчивите сокове в плодовете постепенно стават сладки. По вътрешен начин и човек трябва да превърне горчивината си в сладчина. Тъй щото, когато човек казва, че животът му е тежък, непоносим, трябва да знае, че в него преобладават горчивите сокове. Нека се излага повече на Божествената светлина, за да узреят плодовете му и да превърне горчивите сокове в сладки. Тогава, именно, човек ще влезе в съзнателния живот, ще стане гражданин на Царството Божие. За него няма да съществуват невъзможни неща.

Като изучават човека, философите се спират на трите основни елемента в него: ум, сърце и воля. Волята е израз на вътрешната хармония между ума и сърцето. Значи, волята подразбира принцип, който свързва две противоположни сили - силите на ума и на сърцето, като ги заставя да действат в една разумна посока. Чрез силата на волята, подкрепена от ума и сърцето, човек проявява способността си, да превръща низшето в себе си във висше, неблагородното в благородно. Културата на

човечеството се дължи, именно на индивидуалната и колективна човешка воля. Дали действа колективното, или индивидуалното съзнание, законът е един и същ. Думата „воля“ на български се състои от четири букви. Първата буква „В“ е образувана от единица и два полукръга. Кръгът означава Божествения живот, свързан с единицата - посоката, по която трябва да се движим - нагоре, към главата.

Мнозина оспорват съществуването на Бога и питат, къде е Той. - Бог е там, дето е главата на човека. Който има глава, не може да отрече Бога. Ако няма глава, всичко отрича. Ако няма друга сила, която да противодейства на земното притегляне, човек би се обърнал с главата надолу. Благодарение на тази сила, човек ходи изправен. Като знаете това, пазете главата си чиста, хранете я с чист въздух и светлина, с чисти мисли и желания. Не внасяйте в ума си мисли, които смущават и разколебават. Всички се плашат от войната, искат час по-скоро да се свърши. На какво се дължи войната? - На неизпълнение на Божията воля. Коя е причината за пропадането на Ниневия? - По онова време Ниневия беше висококултурен център, но жителите на този град водеха лош живот, не изпълняваха волята Божия, поради което бяха осъдени на загиване. Също така Асирия и Вавилон бяха културни центрове, но пропаднаха. Между културата на асирийците и вавилонците и сегашната има известно сходство. Те знаеха много неща, познаваха елементите и техните свойства, но злоупотребиха със знанието си, приложиха го там, дето не трябва. Те отваряха войни и се изтребваха едни други. Същото повтарят и сегашните народи. Тази е причината, дето старите народи загинаха, като им се взе силата и знанието. Ако и сегашните народи вървят по техния път,

и те ще изчезнат. Ако европейските народи не се опомнят, очаква ги същата участ, каквато сполетя Ниневия. Който пристъпва Божията воля, лишава се от Неговото благословение. Както човек изхвърля нечистите вещества от организма си чрез изпотяване, така Бог ще изхвърли от своя организъм всички хора и народи на съвременната култура, които не изпълняват Неговата воля. Това е Божествен, разумен закон, който регулира живота.

- Какво ще стане сега с нас? - Нищо лошо няма да стане. Който живее в Божествения свят, не трябва да се страхува. Мислете право и от нищо не се страхувайте. Казвате: Какво зависи от мене? - Много нещо зависи. Достатъчно е да поставите едно житно зърно на едно от двете блюда на везните, уравновесени с еднакви тежести, за да отклоните едното от тях. Отде знаете, може би вие сте последния човек, който, със своето присъствие изменя движението на Божественото колело в една или в друга посока. Въпреки това, всеки мисли, че Бог трябва да дойде на земята, да оправи света. Вярно е, че Бог ще оправи света, но чрез хората. Що се отнася до изправянето на света, човек е пряко заинтересуван, а Бог - косвено. Светът е създаден за человека, да учи, да се възпитава и забавлява. Доколкото ние съзнателно учим и пазим Божиите закони, дотолкова и Бог се интересува от нас. В който ден развалим отношенията си с Бога, като Първа Причина на нещата, и Той престава да се интересува от нас.

Човек е свободен да изпълни, или да не изпълни Божията воля, но ще носи последствията на своята свободна и неразумна воля. В това отношение, пророк Иона представя пример за неизпълнение на Божията воля. Бог го изпрати в Ниневия, да проповядва на жителите да се покаят, но той се отказа, под предлог, че Божията

милост ще се простре върху тях, ще ги помилва, а той ще се изложи като лъжец. Иона казва: Не искам, Господи, да се излагам на присмеха и поруганието на тези културни хора. Аз ще им проповядвам Твоите думи, Ти ще ги помилваш и, в края на краишата, ще изляза лъжец. Зная Те, Господи, че си милостив и благоутробен. Иона си купил билет за Яфа, с намерение да отиде в града Тарс, качил се на един кораб и тръгнал на път. Какво станало по пътя? Морето се развълнувало и, като изкупителна жертва, трябвало да хвърлят Иона във водата. Градът Ниневия се намирал на река Тибр, красив град, с култура, подобна на сегашната. По онова време, Ниневия имала около един милион жители, между които не по-малко от 120000 деца, които не различавали лявата си ръка от дясната - малки, невинни още деца. Когато жителите на града се разкаяли и се обърнали към Бога за милост, Той отменил наказанието си, главно за невинните деца.

Какво представлява корабът и морето? Корабът представя организирано общество, а морето - светът, с неговите прояви. Иона избяга от лицето на Бога и се скри в кораба, т.е. в едно организирано общество, между културни хора, които, увлечени в ядене и пие, забравят Бога и казват: Ние сме господари на себе си, никой не може да ни заповядва. Но морето, т.е. светът се развълнувал, и корабът започнал да се обръща на една и на друга страна. С кораба заедно и човек се вълнува и губи вече влиянието си между членовете на обществото. Когато прекъсне връзката си с Бога, човек губи умствените си и нравствени сили, започва да остарява. Към него се отнасят с пренебрежение и търсят млади, способни хора. Такова било положението на Иона, когато се качил на кораба и тръгнал по морето, т.е. в света. Понеже не познавал закона на светлината,

пътуването му било фатално. За да се прекрати бурята, решили да хвърлят Иона в морето, дето бил погълнат от кита. Иона не познавал изкуството да плува, затова попаднал в устата на кита. Китът представя смъртта, която погълща онези, които не изпълняват Божията воля. Тук Иона трябвало да прекара цели три дена, откога отправил гореща молитва. Той се молел: „Господи, освободи ме от устата на кита, т.е. от устата на смъртта, за да изпълня Твоята воля. Бог послушал молбата му и заповядал на кита да го изхвърли на брега. След това Иона отново отишъл в Ниневия да изпълни Божията воля, да проповядва на хората разкаяние.

Това, което се случило с Иона, се случва с всекиго. Човек се качва на кораба и, поради отказването му да изпълни Божията воля, хвърлят го в морето. Единственото нещо, което може да ви спаси, това е да отправите към Бога гореща молитва, както е постъпил Иона. Ще кажете, че човек трябва да си поживее малко. Като влезете в утробата на кита, ще видите, как се живее. С други думи казано: Като влезете в гроба, ще видите, как се живее. И там човек запазва съзнанието си и, докато се освободи от тялото си, минава през големи страдания. Човек е свързан с този свят с една, с няколко или с хиляди здрави нишки - не е лесно да се освободи от тях. Праведният е свързан само с една нишка и лесно я скъсва; грешникът е свързан с много нишки, затова не може лесно да се освободи от връзките си. Тежко е положението на духа и на душата, докато се освободят от връзките на тялото. Кога се късат тези връзки? - Само когато човек изпълнява Божията воля. Всяка нишка представя известен атом, който указва действие върху материята и по този начин я обработва и преобразява. В този смисъл, те са необходими. Ако не

можете да поставите тези нишки в движение, да въртят колелото, да въртят колелото на живота, вие приличате на фабрика, която отдавна е престанала да работи. Всяка такава фабрика е осъдена на фалиране. Ако нишките, които действат в стомаха, престанат да работят, човек се намира пред голяма тревога. Той веднага вика лекар, да възстанови прекратената дейност на милионите нишки, които работят в стомаха му. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че целият свят е преплетен с нишки, като паяжина. Това не е никаква паяжина, но пътища, по които Бог работи, и начини, по които човек може да изпълнява Божията воля.

Христос казва: „Не всеки, който казва „Господи, Господи“, ще влезе в Царството небесно.“ Този стих се отнася не само до тогавашните хора, но и до сегашните, които живеят две хиляди години след Христа. Тогава те са били в зародишно състояние, във вид на семки, но Христос е говорил и на семките. Той искал да ги предупреди, че един ден, макар и след две хиляди години, когато се намерят в трудни положения, при големи изпитания и страдания, за да излязат от този хаос и да се повдигнат, трябва да знаят, как да изпълняват волята на своя Баща. - Кой е нашият баща? - Четете Исаия, който се обръща към израилския народ с думите: „Израилю, познай Господаря си!“ Обаче, Израил не позна своя Господар, своя Баща и Бог.

Често философите се спират върху въпроса: Кой е съществувал по-рано - кокошката или яйцето? По този въпрос има две мнения: едни казват, че кокошката е съществувала по-рано, а други, че яйцето е съществувало по-рано. Според мене, по-вярно е първото твърдение. Да се задава този въпрос, това е все едно, да се питат, кое е

съществувало по-рано: причината или последствието? Под думата „кокошка“ се разбира стар човек - висшият човешки ум. Като символ на висшия ум взимат гъльба. Чрез висшия си ум, човек може да изпълни Божията воля. Ето защо, той представя най-големия дар, най-голямото благо, дадено на човека. Като знаете това, пазете ума си всяко чист, да не се поквари. Най-малката ръжда, която влиза в ума, е в състояние да го поквари, който е покварил ума си, той е загубен за живота. Физически той може да живее, но не се ползва от живота - светлината не прониква през неговия ум. Христос казва: За да не изгубите смисъла на живота и да не се лишите от него, изпълнявайте Божията воля. В какво се заключава волята на нашия велик Баща? Един от Неговите закони гласи: „Не прави на другите това, което не искаш да правят на тебе.“ Под думата „закон“ разбираме проявеното, оформленото в света. С други думи казано: Законите не са нищо друго, освен форми, по които може да се изпълнява Божията воля. Според мнението на окултистите, само онзи може да изпълнява Божията воля, който е проявил своята разумна воля. Той вече може да бъде господар на себе си, на окръжаващите и на природата. Който се е свързал с Бога, той става едно с Него и свободно може да каже, че развитието и напредъкът на цялото човечество е и негово развитие; благото на всички хора е и негово благо. И обратното е вярно: неговия успех е успех на цялото човечество; неговото благо е благо и на цялото. Това подразбира правилно отношение между човешката душа и Бога. И тогава, Бог желае да ни предаде всичкото знание, всичките блага, които носи в себе си. Той казва: „Моето благо е ваше, а вашето благо е Мое.“ Това е истинското отношение между великия Баща и Неговите деца.

Как се познава, кога отношенията между човешката душа и Бога са правилни? Това всеки може да провери. Представете си, че някой заболее сериозно. Нека се опита, да се свържи с Бога. Достатъчно е да се обърне към Него с гореща, искрена молитва, за да получи отговор. Всеки отговор на молитвите ви показва, че сте свързани с Бога, и Той ви слуша. Кажете: Господи, помогни ми в този тежък час, да се освободя от болестта, за да Ти служа с радост. Искам да посветя живота си в служение на любовта, в изпълнение на Твоята воля. Като се помолите така, веднага ще получите отговор, температурата ви ще започне да спада, състоянието ви ще се подобри, и след няколко дена вие ще бъдете съвършено здрав. Сегашните хора, без да изпълняват волята на Великия Баща, очакват големи резултати. Това е невъзможно. Това е механически живот, който не може да задоволи човека. Тази е причината за неговото недоволство от живота. При това положение, болестите не само не се намаляват, но се увеличават. Един германски лекар изучавал нервните болести и изследвал около 400 различни прояви на нервни заболявания. Той им дал различни наименования и, като дошъл до 401-ия начин на проява, не знаел, какво име да даде, затова, от 400-ия случай нагоре той ги нарекъл с общото име „американичи“.

На какво се дължат нервните болести? - На порочния живот на хората. Невръстеникът е изложен на голямо изтичане на нервна енергия от него, поради което той обеднява. Срещате хора, които живеят добре, изправни са по отношение на своя организъм, но са неврастеници. Те носят последствията от лошия живот на своите деди и прадеди. Сиромахът пита, какво да прави, за да заботате, да оправи обърканите си сметки. Той трябва да работи

разумно. Само така може да подобри положението си. Болният питат, какво да прави, за да възстанови здравето си. Здравето зависи от разумния живот. Като живее разумно и изпълнява Божията воля, болният скоро ще възстанови здравето си. За да се научи човек да живее разумно, в помощ му идва религията. Да бъдеш религиозен, това не значи, че трябва само да ходиш по църкви, да слушаш хубави проповеди, също хубави музикални песни, но и да изпълняваш това, което слушаш. Доброто трябва да обхване цялото същество на човека и да проникне в живота на всички хора - от царя до пъдаря, от най-богатата до най-бедната къща. Всички хора трябва да имат еднакви права и задължения.

Какво виждаме в съвременните общества? Всички хора, всички общества и народи се стремят да станат богати, силни, да имат власт. Добър е стремежът им, но не е добре приложен. Като стане богат, човек започва да мисли само за себе си; като стане силен, започва да изнасилва слабите и бедните; като придобие власт, започва да заповядва на окръжаващите. Не знаете ли, че Бог помага на слабите? Бъдете, следователно, като Него. Ако сте богат, помогайте на бедните; ако сте силен, покровителствайте слабите; ако имате власт, заповядвайте първо на себе си. Който заповядва на себе си, може да заповядва и на другите. Тъй щото, не избягвайте случаите да помагате на слаби, бедни, страдащи, малоумни и т.н. Днес някой е идиот, но един ден Бог ще го повдигне, ще го направи философ. Затова е казано, че невъзможното за човека е възможно за Бога.

Бог е всемогъщ. Той превръща гъсеницата в пеперуда, а пеперудата - в гъсеница. Едно време, вие сте били пеперуди, днес сте гъсеници. Това не трябва да ви обижда.

Под понятието „гъсеница“ аз имам предвид материалистичното схващане на живота. Като се качи на листа, гъсеницата си казва: Яж, колкото искаш. Ако ядеш много, голям ще станеш; ако ядеш малко, малък ще останеш. За състоянието, в което днес се намира, това е право. Ще дойде ден, когато тя ще изгуби разположението си към ядене на листа, и всички ще кажат, че стомахът ѝ се разстроил, не може повече да приема храна. Не се е разстроил стомахът ѝ, но тя минава в друго състояние - в състояние на пеперуда. Следователно, като пеперуда не ѝ трябват нито листа, нито лекарства, да лекува стомаха си. Преди да дойде във фазата на пеперуда, тя снове, прехвърля нишки от една страна на друга, докато изработи своя пашкул, в който прекарва известно време, без храна и без движение. След известно време тя пробива пашкула и отново излиза на бял свят, но вече като пеперуда, снабдена с хоботче и тръгва от цвят на цвят, да смуче сладък сок от цветята. Има болни, които през време на боледуването си, не ядат нищо. - Защо? - Те минават от едно състояние в друго, както гъсеницата - в пеперуда. През това време, те не се нуждаят от храна. Който не разбира състоянието им, беспокои се, търси лекар, да им помогне.

Ако човек не яде, това не показва, че е болен. Има хора, които издържат на глад, на мъчнотии, на изкушения и са по-здрави от онези, които се хранят, които избягват мъчнотиите и изкушенията. Характерът на човека се калява в мъчнотии, изкушения и страдания. Някой минава за честен, защото не се изпитал. Като го поставят на изпит, тогава вижда своята чесност. Дават му хиляда лева подкуп, за да извърши някаква нечестна постъпка, но той се отказва под предлог, че е честен. Дават му десет хиляди лева, пак се отказва. Обаче, като му дадат сто хиляди лева,

затваря очите си и се продава. Значи, някой е честен до хиляда лева, друг - до десет хиляди, а трети - до сто хиляди. Това не е честност. Истинските добродетели са абсолютни в своите прояви, а не относителни. Един французин бил подкупен за един милион лева, за да извърши едно престъпление. Като го съдели, той казал: Господа съдии, нямате право да ме съдите, защото това, което направих е продажба. Аз се продадох за един милион лева.

Христос е дошъл на земята именно за продадените хора, да ги откупи. Те сами се продали на тъмни сили и не могат да се откупят. Като срещне някой продаден, Христос го запитва: На кого си продаден и за колко? - За един милион. - Щом е така, аз ще те откупя. Почти всички сегашни хора са продадени на някого. Че това е така, нека всеки се запита къде са неговите майка, баща и деца. Ще кажете, че са умрели. - Що е смъртта? Нищо друго, освен продажба. В този смисъл смъртта подразбира продаване. Кокошката, която живее в курника на господаря си, свободна ли е? Една вечер господарят и пъхне ръката си в курника, хване я и постави ножа на врата ѝ. Кокошката изкряка един-два пъти, и всичко се свърши с нея. Същото става и с вас. Една вечер дойде господарят ви, хване ви за врата, тури ножа, и всичко е свършено с вас. След това дойде свещеникът и ви чете заупокойна молитва. Как ще ви успокой Господ? - Като изпълнявате Неговата воля. Казвате, че смъртта е страшна. - Страшна е, когато човек не изпълнява Божията воля. Тогава той се разлага и започва да мирише. Ако изпълнява Божията воля, когато заминава за онзи свят, той съблича старата си дреха и прекъсва връзката си с нея. Значи, цярът против разлагането е изпълняването на Божията воля. Направете опит, да видите, че думите ми са истинни. Защо човек,

като е дошъл на земята, не изпълнява волята на Онзи, Който го е изпратил да се учи и работи между хората? Ще кажете, че, ако правите опити, изкушавате Господа. - Като грешите, не Го ли изкушавате?

Когато се говори на хората за учене, за работа, те казват, че не могат да се борят със злото и с дявола в света. - Свърши се царството на злото и на дявола. Днес Христос иде в света, придружен от светли и възвищени същества, от добри духове. Щом дойдат те, светът ще се оправи, хората ще бъдат здрави и бодри. Църквите ще бъдат пълни с истински богомолци и служители на Бога. Тогава Христос ще ги запита: Какво правите? Вярващите и религиозните ще кажат, че искат да обърнат света към Бога. И крадецът, като пипне кесията ви, обръща я нагоре. Светът не се нуждае от такова обръщане. Вие трябва да бъдете мощни, радостни, да дадете добър пример на света. Като скърбите и страдате, пак да се радвате. Това значи, да изпълнява човек Божията воля, да живее без страх от смъртта. За онзи, който е свързан с живия Господ, смърт не съществува. Той чува Божият глас и изпълнява волята Му. Ако направи някаква погрешка, веднага чува тихия Божи глас в себе си, който му говори: Не постъпваш добре, изправи погрешката си. Който се противопоставя на този глас и не го слуша, ще понесе последствията. Слушайте Бога, докато ви говори бащински, с любов. Не Го ли слушате, Той се отдалечава от вас, и законът ви хваща.

Човек трябва да има смелостта на онази американка, която се самопожертвала за своя възлюбен, който се върнал сакат от бойното поле. Той отишъл на бойното поле да защитава отечеството си, но в едно голямо сражение бил ранен и отрязали единия му крак. Той - писал на възлюбената си: Отрязаха ми единия крак. За да не страдаш

с мен заедно, бъди свободна, намери си друг възлюбен, здрав и силен човек. Тя му отговорила: Приемам те такъв какъвто си. Всъщност, той пострадал много повече отколкото ѝ писал, не искал изведнъж да ѝ каже окаяното положение, в което се намирал. След време той ѝ писал: Отрязаха и втория ми крак. - Приемам те с по-голяма любов. - Останах само труп, отрязаха и двете ми ръце. Сега те приемам с още по-голяма любов.

Колко мъже и жени ще си останат верни при това положение? Колко хора могат да издържат на това изпитание? Колко жени и мъже биха издържали този изпит? Много рядко ще срещнете такива, които са готови да си услужват с любов и търпение, ако единият от тях заболее и се задържи на леглото няколко години. Една българка гледала болния си мъж цели 20 години и всяко го казвала: Един момент не ми е дотегнало да му услужвам. - Защо? - Обичам го. Тази българка както и американката, носели Божественото в себе си - любовта. Не може човек да влезе в Царството Божие, ако сърцето му не е изпълнено с любов. Докато човек мисли само за ядене и пие, за обличане, за удоволствие, за богатство, никога няма да познае любовта. Сърцето му ще бъде празно, умът му обременен. Защо човек не отвори ума, сърцето и душата си за великото в света, да се изпълни с Божията Любов? Защо не влезе в този велик свят, пълен със слънца и планети? Днес Христос се обръща към душите на хората и казва: „Изпълнете Божията воля, за да станете господари на своя ум, на своето сърце и на своята душа.“ - Как ще постигнете това? - Като обърнете буквата „K“ нагоре с пръчиците ѝ. В това положение тя представя лодката на човешкия живот. Пуснете лодката си по вълните на морето, вдигнете платната и пътувайте свободно. Вземете

кормилото в ръцете си и тръгнете, в каквато посока желаете. Ако сте нервни, турете вашето „K“ с гърба надолу и започнете да плавате. Всички нервни хора - мъже и жени да отидат на фронта там да се обновят. Какво проповядващо Иона на жителите на град Ниневия? - Обнова. Той казваше: Излезте всички на фронта, да се обновите! Иона и днес още проповядва на всички хора, на всички народи да напуснат старите си къщи, да приемат новите Божествени идеи, да излязат на фронта, т.е. начало, за да се обновят. Бог обича смелите, самоотвержените хора. Не можете да обичате страхливия човек; не можете да обичате и студения, като камък човек. Само онзи може да бъде обичан, който носи любовта в себе си и щедро я раздава. Който не дава, не може да взима.

Всички хора, всички семейства, общества и народи трябва да се обновят. И българите, като народ, трябва да се обновят. Дали ще ме слушат или не, това е тяхна работа. Аз съм длъжен да им кажа истината. Като я кажа, ще си отида. Къде ще отида? Ще започна от корените надървото и постепенно ще вървя нагоре: към стеблото, към цветовете, към плода, към семката, оттам в ангелския свят, и най-после в Божествения свят - там е моята крайна цел. Ще кажете, че отивам много далече. Божественият свят не е далеч от хората, но е богат, пълен с енергия. Който отива там придобива много енергия и големи богатства. И аз отивам да придобия повече енергия, за да се върна отново между хората, да работя между тях и да им помогам. Приятно е да работи човек между хората и за тях. Дали го разбират те, или не; дали са богати, или бедни, това не е важно. Нима детето разбира майка си, която го храни, къпе, отглежда и възпитава? Докато е малко, то не я разбира, но един ден, като порасне, ще я разбере. Разумният

разбира нещата и благодаря за всичко, което му е дадено и което хората правят за него. Колкото повече расте детето, Бог го благославя и просвещава да стане разумен човек и да разбира живота правилно.

Желая ви да бъдете добри, разумни и справедливи. И като ви срещна, да бъда доволен, че виждам хора, с които мога да се разговарям, да споделям своите мисли и желания. Какво по-голямо благо за човека от това, да среща добри и разумни хора, с които да се разбира? Като говоря така, някои се питат, какво мисля да правя. Едно с двете: или добро, или зло; или истината да ви говоря, или да скрия истината от вас. Ако скрия истината, това показва че живея в свят на безпорядък; ако говоря истината живея в съгласие с Божията воля. Какво печели човек, ако служи на злото и на лъжата? Не само, че нищо не печели, но губи всичко и се разрушава. Какво нещо е лъжата? - Сянка на истината, сянка на цялото Битие. Лъжата е подобна на фалшивите скъпоценни камъни.

Един търговец идел от Мала Азия. Той носел торба пълна със скъпоценни камъни, които продавал евтино. Един евреин, също търговец пожелал да купи всичките скъпоценни камъни, но мислел, че не може да ги вземе, защото нямал много пари. Обаче, търговецът на скъпоценните камъни му казал: Приятелю, продавам цялата торба за десет хиляди лева. Нося ги контрабанда, затова ги продавам толкова евтино. Гледам да се освободя от тях, да не пострадам. Евреинът си помислил, че щастието иде пред краката му и, за да не го изпусне, купил всичките скъпоценни камъни. Като отишъл у дома си и ги прегледал внимателно, разbral, че бил излъган: само няколко камъни били истински, т.е. скъпоценни, а останалите - фалшиви.

Днес много хора носят торби, пълни с фалшиви

скъпоценни камъни, които представят за истински. В края на краищата, и те и окръжаващите се убеждават, че са се лъгали. Такова е и знанието на тези хора. Те мислят, че носят пълна торба със истинско знание, но един ден, сами се убеждават, че са се лъгали. Какво знание е това, с което човек не може да спре падането на бомбите? Отиде някой учен на бойното поле, крие се, бяга от бомбите, а не може да ги спре. Къде остава знанието му? Ще кажете, че само Бог е в състояние да спре бомбите. Който живее в съгласие с Бога и изпълнява волята му, той може да ги спре. Щом слушат Бога, и тебе ще слушат. Някои очакват на папата да каже думата си, и мирът да дойде. Не очаквайте на никого, но се обърнете към Бога и кажете: Господи, Ти си наш Баща, Ти ще спреш войната. Признайте Бога за ваш баща, Той ще чуе гласът ви и ще ви помогне. Вие не вярвате в своята сила и мислите, че човек нищо не може да направи пред големите събития, които стават около него. Който върши Божията воля, всичко може да направи. Ако всички хора - българи, руси, французи, англичани, германци повдигнат гласа си към Бога, войната ще спре, и мирът ще дойде. Защо воюват хората? - За нищо и никакво. Някакви търговски сделки ги заставят да се бият. Едно трябва да знаят всички хора и народи: Светът не е никаква анархия, но разумен свят, дето Бог изпратил всички хора да живеят и работят разумно, да си помагат братски.

Бог изпрати Христа, своя Единороден Син, в света, да покаже на хората, как трябва да живеят. Време е вече да се приложи Христовото учение и да се прекратят всички спорове и недоразумения. Нека всички майки и бащи, всички деца, управници, свещеници, учители, работници пожелаят да изпълнят Божията воля, да влязат в Царството

Божие като негови граждани, и мирът ще дойде. Новата култура, която иде сега, ще постави основа за изпълнение на Божията воля. Когато се приложи тази култура, тогава хората ще разберат какво е представлявала сегашната култура. Те сами ще се чудят, как са живели как са допускали войните и самоизстреблението помежду си. Обаче, при сегашното развитие на човечеството, войната се явява като неизбежен процес. Тя представя минаване на човека от едно състояние в друго, както гъсеницата неизбежно минава в пеперуда. Няма сила в света, която може да спре този процес. Следователно, няма сила в света, която може да спре войната. Докато човечеството не мине от състояние на гъсеница в състояние на пеперуда, войната ще продължава.

По какво ще се различават хората на новата култура от сегашните? Те ще бъдат със силна воля, разумни и добри. За такива хора няма невъзможни неща, те могат да постигнат всичко, каквото желаят. Затова, именно, Христос казва: „Не всеки, който казва Господи, Господи, ще влезе в Царството небесно, но онзи, който изпълнява Божията воля.“ Направете опит в продължение на един месец, по няколко пъти на ден си казвайте мислено, че ще изпълнявате Божията воля, и ще видите, че Онзи, Който ви е създал ще се прояви. Той ще просвети ума и сърцето ви, да разберете живота и да изпълнявате волята Му. Всеки трябва да направи опита доброволно, без никакво външно насилие. Само така той може да очаква някакъв резултат.

Казано е в Писанието: „Иде време и сега е, когато истинските поклонници ще се кланят на Бога в Дух и Истина.“ Казвам: Иде време и сега е, когато бъдещите хора ще изпълняват Божията воля, ще бъдат здрави по ум,

сърце и тяло и, каквото кажат, ще го направят. Те няма да се нуждаят от полици и поръчители, както сегашните. Думата им ще бъде закон, защото излиза от устата на Бога, Който ще бъде истински поръчител за тях. Светът ще се оправи, когато Бог стане поръчител за всички хора, общества и народи, както и за цялото човечество.

Да изпълнява човек Божията воля с любов, това е девизът, това е религията, от която всеки човек трябва да се ръководи в живота си. Така трябва да живеят и българите. Един ден, като ви срешна, ще кажа: Щастливи сте, че изпълнявате Божията воля, и Бог е ваш поръчител.

Идете по домовете си с мисълта: Да изпълнявате Божията воля, да живеете без човешки полици и поръчители. Бог да бъде ваш поръчител, и Неговата сила да пребъдва във вас.

*Беседа от Учителя, държана на 22 април 1917 г.
София*

ЧИСТОСЪРДЕЧНИТЕ

„Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Бога.“
(Матея 5:8)

Мнозина питат, защо преди беседите се прави молитва и се пее. - В основата на живота лежат три елемента: ядене, молитва и пеене. Те са вложени в човешкия живот не от днес, но отпреди хиляди години. При започване и при свършване на една работа хората всяко са се молили и пеели. Само така може да се очаква успех. Започнете ли една работа без молитва и песен, не очаквайте добър резултат. Една българска пословица казва: „Който пее, зло не мисли.“ Каквато и да е песента, тя е на място. Няма лоши песни. За добрия човек всички песни са добри – зависи, как гледа той на нещата.

Следователно, яденето, пеенето и молитвата са три важни и необходими елемента в човешкия живот. Българите казват: „Гладна мечка, хоро не играе.“ Ето защо, преди да започне никаква физическа работа, човек първо яде, после работи. Каквото представя яденето за физическия живот, такова нещо е пеенето и молитвата за неговото сърце, за неговия ум и за душата му. Душата на човека се храни с пеене и молитва. Като работи умствено

и сърдечно, човек пее, моли се и почива.

Сегашните хора имат криво разбиране за молитвата. Те мислят, че само простите хора се молят. Всъщност, само онзи човек се моли, който се е докоснал до едно от великите изкуства на живота. Голямо изкуство е да знае човек, как да се моли. Когато хората научат това изкуство, Царството Божие ще дойде на земята. В този смисъл, молитвата е Божествен закон, който съществува в цялото Битие. И като яде, и като работи, човек трябва да се моли. Ако работите му не вървят добре, нека пее. Песента отваря пътя му към светлия и възвишен свят.

„Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Бога.“ Това е едно от блаженствата, за които Христос е говорил. Под думата „чистосърдечни“, Той е разбирал чистите по сърце. С това Христос искал да обърне внимание на чистотата, като важен и необходим елемент в човешкия живот. Казано е в Писанието, че само чистите по сърце могат да видят Бога. Да види човек Бога, това значи да бъде щастлив. Днес всички хора искат да бъдат щастливи, но не знаят как. И в стремежа си, да придобият щастието по неестествен път, те стават нещастни. Пътят за придобиване на щастието е много прост и естествен - да бъдеш чист по ум, по сърце и по дела. Законът за чистотата е един от основните закони на Битието. От него зависи здравословното състояние на майки, бахи и деца, на общества и народи; от него зависи хигиената на душата. Що е хигиена? Закон за чистотата. Всички заразителни болести се дължат на нечистотата. Както съществуват микроби във физическия свят, така съществуват микроби в духовния и в умствения свят; те са причина за големите сърдечни и умствени катастрофи, които човек преживява. Съвременните лекари изброяват хиляди микроби, а някои

учени отиват дотам, че отдават и ръждясването на желязото на особен вид микроби. Те казват, че както микробите изядват человека, така изядват и желязото. Понеже са живи същества, и микробите искат да живеят. Това наричат учените „борба за живот“. Някои изказват тази борба със следната формула: „Човек за человека е вълк.“ Това е вярно само 50%, а не сто на сто.

Животът не е само борба. Борят се само пехливаните, атлетите, които искат да покажат своето физическо надмощие. За останалите хора животът е работа, защото по този начин се повдига цялото човечество. Повдигането на человека е стремеж, вложен в неговата душа. Когато човек не разбира живота, работата се превръща в труд и, колкото по-долу слизат, в мъчение.

Христос казва: „Блажени чистосърдените, защото те ще видят Бога.“ Чистотата е естествено, праволинейно състояние на материята. За да премине от един свят в друг, енергията на чистотата трябва да се трансформира. За това се изискват специални условия, които наричаме духовни методи и закони. Който знае тези методи и може да си служи с тях, той се ползва от енергията на чистотата и става чист във всяко отношение. Не става ли същото и със слънчевите лъчи? За да се ползваме от светлината и топлината на слънцето, неговите лъчи минават през няколократно пречупване, и тогава ние ги възприемаме. Колкото по-чиста е средата, през която те минават, толкова по-правилно се пречупват и толкова по-добре се отразяват върху человека. Външно атмосферата изглежда чиста, но, разгледана с увеличително стъкло, в нея виждаме милиони и милиарди микроби, прашинки, нечистотии от различен характер, които трябва да се премахнат чрез дъжд, чрез електричество, за да може да се ползва човек от

благотворното влияние на слънчевите лъчи. Порочният човешки живот произвежда особени нечистотии, които отиват в атмосферата и с това препятстват на онзи живот, изразен в мисли и чувства, който слизат отгоре. Не само това, но тези нечистотии произвеждат и различни физически и психически болести. Това се забелязва особено във време на войни и след войните. Лошите мисли и чувства, които народите, обществата и отделните хора си отправят едни към други, стават причина за сериозни и тежки физически, умствени и психически заболявания.

„Блажени чистосърдените, защото те ще видят Бога.“ Какво разбираме под думата сърце? Като се говори за сърцето, Христос разбира онази вътрешна среда в человека, във вид на физически етер, която служи за проводник на възвишенните сили, идещи от духовния свят. Ето защо, когато вътрешната, централна част на сърцето е чиста, човек непременно ще види Бога. Под думата „Бог“ Христос разбира всички разумни възможности, които се крият в человека. Щом тези възможности минат чистата среда на сърцето, човек става щастлив, блажен и здрав. Да види човек Бога, това не значи да Го види като някаква външна форма, но да придобие онова благо, което го повдига умствено и духовно. Щом се повдига умствено и духовно, човек става и физически здрав. Като знаете това, работете върху себе си, да станете вътрешно чисти - по ум, по сърце и по дела. Да се чисти човек, това е една от главните задачи на неговия живот.

Като се говори за чистотата, човек естествено се натъква на противоположното понятие „нечистота“. Има два вида нечистоти: физическа и психическа, в която влизат умствената и сърдечна нечистота. За първата нечистота - физическата, човек не е отговорен. Колкото и

да се чисти физически, той не може да бъде абсолютно чист. Например, като се храни човек, една част от храната се асимилира от организма и се превръща на хранителни сокове и кръв, а друга част не се асимилира и се изхвърля навън, във вид на нечиста материя. Това е неизбежен процес. Природата се грижи за освобождаването на човека от нечистата материя. За тази цел тя си служи с различни методи: филtrуване или прецеждане, разлагане, сгъстяване, разредяване, дестилиране. Както песьчливите пластове в природата служат като филтри за прецеждане на мътната и нечиста вода, също така, чрез различните органи и системи в своя организъм, човек се пречиства и освобождава от непотребните и нечисти вещества. Това пречистване се постига по физически начин. Обаче, за психическото пречистване на човека служат психическите филtri: семействата, обществата и народите. Те са условия за пречистване на човешките мисли, чувства и постылки. Щом мине през тях, той излиза на повърхността на земята, като чист извор, без никакви мътилки и нечистотии. Нечистата вода се освобождава от примесените и разтворени в нея вещества и чрез дестиляция, т.е. превръща се във водни пари и парите ѝ отново се охлаждат във вода. Това се постига и чрез огън, или чрез слънчевите лъчи. Следователно, който иска да се пречисти психически, трябва да мине през огън, или да се изложи на действието на слънчевите лъчи. Страданията, нещастията представлят огъня, през който човек минава.

Пречистването на човека е свързано с процесите утайване, прецеждане и дестилиране. Някой изгубил богатството, общественото си положение, жената, децата, приятелите си и казва: Загубих се, потънах дълбоко в земята, нищо не ме радва, никаква светлина не виждам. -

Не съжалявай за това. Ти си потънал дълбоко в земята, между земните пластове, за да се пречистиш и след време ще излезеш на повърхността във вид на чист, планински извор. Който мине край тебе, ще се спре да уталожи жаждата си от твоята чиста вода и ще те благослови. Това значи, да те обичат не само хората, но и всички живи същества, да те търсят и да ти благодарят за направената услуга. Тъй щото, когато някой казва, че хората не го обичат, това показва, че той не разбира законите на разумната природа. Той се е спрял пред някоя нечиста, мътна вода, вижда, че не може да пие от нея и страда. За да те обичат хората, приложи търпението си, да почакаш няколко дена, докато минат през песьчливите пластове и се пречистят. След това, те ще излязат отново на повърхността на земята, като чист планински извор, и сами ще ти предложат да пиеш от тяхната чиста вода и да задоволиш жаждата си. Ще пиеш от тази вода и ще кажеш: Има любов в света, обичат ме хората. Павел казва: „Ние няма да умрем, но ще се изменим.“ Аз казвам: Човек не умира, но, като водата на моретата и на океаните, се изпарява, т.е. напушта света и влиза в земята, между песьчливите пластове, да се пречисти и отново да се върне на земята. Това повторно връщане на човека към земята, вече пречистен и свободен, наричаме „новоражддане или възкресение“. Следователно, радвайте се, когато се изпарявате и сгъстявате, защото се раждате отново. И майката се радва на своето новородено дете, което излиза от земята като чист извор и ѝ предлага от неговата чиста, бистра вода. Някога това дете е било нейният възлюблен, и след като се пречистил, той иде като нейно любимо дете.

Като слушате тези неща, мнозина се запитват: Вярно ли е всичко това? Може ли, наистина, човек да се ражда

и преражда? - Не само, че е възможно, но това става всеки момент в живота. За невежите, които не разбират законите на живота, това е невъзможно; обаче; за онези, които разбират законите, всичко е възможно. Наблюдавайте живота на птиците, на млекопитаещите и ще видите, че в известно отношение те стоят по-високо от человека. Малкото птиченце чисти, глади перцата си - познава закона на чистотата. Когато влиза в дома на господаря си, котката мие, чисти краката си, особено, ако преди това е минала през нечисто място. И тя познава закона на чистотата. Малкото дете, обаче, не може само да се чисти. Дълго време трябва майката да го къпе, чисти, облича, докато му предаде урока по чистотата, и то започне да го прилага. Колко хора днес влизат в Божия храм с чисти ръце и нозе? След всичко това, хората се оплакват от болести, от епидемии и се чудят, отде са дошли те и как да се освободят от тях. - Няма болести в света, но има нечистотии, носители на зараза, на болести и на смърт.

Следователно, съвременните хора се нуждаят от хигиена в тесен и широк смисъл на думата. В тесен смисъл на думата, хигиената изисква абсолютна чистота на тялото и на къщата, в която човек живее. В широк смисъл на думата, хигиената изисква абсолютна чистота на ума, на сърцето и на душата. Моите почитания към лекарите, които обръщат внимание на хигиената на тялото, но те трябва да направят стъпка напред, да обърнат внимание на хигиената на сърцето. Сегашните хора се къпят по няколко пъти в месеца; някои се къпят всеки ден. Всички хора отиват на баня, всички се грижат за физическата си чистота, но колцина мислят за духовна баня? Повечето хора не подозират даже, че съществува духовна баня. В духовния свят има баня, топли и студени душове, както и

на земята. Съществата от духовния свят знаят, как и кога да се ползват от душовете. Те не минават рязко от горещи в студени душове и обратно - от студени в горещи, защото знаят закона за преминаване от едно състояние в друго. Като не познават тези закони, някои хора отиват на баня и се обливат ту със студени, ту с горещи душове и, в края на краишата, заболяват от ревматизъм или от друга някаква болест. След това търсят причината вън от себе си. Невежият не може и не трябва да се движи в контрастите на живота. Това могат да правят само възвишените същества. Само Бог, Който стои на високо и знае законите на слизането, може изведнъж да слизи и да се качва. Който няма криле, който не разполага със знания, да не прави такива опити, защото ще си счупи главата. Не е достатъчно да се качи човек на аероплан, но трябва да знае да го управлява. Не може ли да го управлява, ще падне на земята и ще се убие. Мислите ли, че можете изведнъж да обикните целия свят? Който си поставя такава задача, ще опита резултата на своето грандиозно желание. Той ще мине от горещия душ в студения, ще се втвърди преждевременно и ще се натъкне на недоволство и безсмислие в живота; страшно е човек да обезсмисли живота си, страшно е да преживее недоволство от себе си и от окръжаващите.

Един млад американец получил от баща си голямо наследство. Като не знаел, как да го използва, той се предал на ядене и пиене, на лек живот. Така изпитал всички удоволствия, докато дошъл до състояние на отегчаване от живота и станал ипохондрик. Нищо не го задоволявало, в нищо не намирал смисъл. Най-после намислил да се самоубие, но не се решавал да тури край на живота си, страхувал се. Той нямал смелостта на онзи

англичанин, който се самоубил вместо един италианец. Англичанинът пътувал през Италия и попаднал във Венеция в един хотел, дето пренощувал заедно с един италианец. През нощта той се събудил и видял, че италианецът стои прав пред масата, с револвер в ръка и ту го туря, ту го вади от устата си. - Какво правиш, приятелю, запитал англичанинът? - Направих големи дългове, опетних името си, честта на своя графски род, искам да се самоубия, но не се решавам да направя това. Англичанинът извадил една голяма сума от джоба си, подал я на италианеца и казал: Вземи тези пари, да изплатиш дълговете си. След това той взел револвера от ръката на италианеца и се убил вместо него. Американецът при своята ипохондрия, не се решавал да се самоубие. Той нямал смелостта на англичанина.

Когато се говори за самоубийство, ние имаме предвид убиване на пороците, на слабостите. Човек трябва да бъде смел, да гръмне с пушката или с револвера върху някой свой порок и да го убие. Някой обича да краде, друг - да лъже, трети - да пияства, четвърти - да развращава хората. Нека всеки бъде смел, да гръмне срещу своя порок, да го унищожи. Порокът ограничава и заробва человека, без да принася никаква полза. Той е мъртъв труп, който се разлага и мирише, внася проказата в человека. Какво ще придобиете от едно умряло куче, или от един умрял лъв?

Да се върнем към примера с американеца, който страдал от ипохондрия. За да се излекува от болестта, той жертввал всичко, каквото имал, но не могъл да намери лекар, който да му помогне. Най-после той чул, че някакъв знаменит доктор лекувал ипохондрията. Отишъл при него и му разказал положението си. Като го изслушал, лекарят казал: Обещавам да те излекувам, но с условие да не

протестираш срещу метода, който ще приложа към тебе?

- Готов съм на всичко, само искам да ме излекуваш. И двамата подписали договора. Преди да пристъпи към лекуването, докторът поискал от болния 25000 долара. Последният дал исканата сума и влязal в болницата. Още на другия ден болният бил опериран - отрязали му десният крак под коляното. Като се събудил след упойката, болният се ужасил, като разбра, че кракът му бил отрязан. Той започнал да вика, да отправя различни хули против лекаря. Постоянно поглеждал към отрязания си крак и си мислел: Какво ще правя сега без крак? По-рано язех на кон, посещавах балове, концерти, вечеринки, а сега не мога да се движам, вързан съм за леглото. Когато лекарят дошъл да го види, той започнал да плаче, да се моли да му даде револвер да се самоубие. Лекарят го утешавал, като му казвал, че ще му направят хубав крак, с който може да се движи свободно. Най-после той се успокоил, примирил се с положението си и започнал да разсъждава философски върху живота. По този начин той се излекувал от ипохондрията. Дал на лекаря още 25000 долара, с които му направили хубав гumen крак и напуснал болницата съвършено здрав, с права и трезва мисъл за живота и предназначението на человека. Той разбра, какво представя чистотата за човешкия живот.

Какво става днес в света? - Същото, каквото с ипохондрика. Много ипохондици има на бойните полета и, за да се излекуват, Бог изпратил своите асистенти - лекари, да ги оперират. Те започват своята работа: на едного отрязват ръката, на другого - крака, на трети - носа, на четвърти - ухото и т.н. Отвред се чуват викове, стенания, плачове, докато най-после утихнат и се примирят с положението си. Всички започват да мислят право,

радват се, че идва нова култура в света - култура на любовта, която разширява човешката душа, сближава хората и им дава възможност да се развиват правилно. Новата култура подразбира приложение на Божествени план. Само така човек ще съзнае, че трябва да бъде абсолютно чист, както са чисти ангелите. Да придобие човек чистотата на ангелите, това значи, да бъде готов да служи на Бога, да изпълнява Неговата воля. Днес малко хора изпълняват Божията воля. Защо? - Защото няма нужната чистота. Само чистият може да види Бога и да му служи.

Христос казва: „Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Бога“. Като знаете това, стремете се към чистотата, за да видите Бога и да Го познаете. Не можете да Го познаете, ако не Го видите. Всеки може да види Бога поне три пъти в живота си, но, при условие, че живее в чистота. Живяли ли сте няколко години наред в чистота? Ще кажете, че това е невъзможно, защото живеете между грешници. Ако хората около вас са грешници, и вие сте грешник. Човек не трябва да се оправдава с окръжаващите. Всеки за себе си трябва да реши да живее в чистота и да върши Божията воля. Не казвайте като Давида: „В грях ме зачена майка ми.“

Коя е причината за съществуването на греха? - Вътрешната сиромашия в човека. Когато обеднен вътрешно, човек започва да греши. Колкото повече греши, толкова повече губи надежда да изправи живота си. Когато човек се види в невъзможност да изправи живота си, Бог слиза от небето и го оправя. Най-много в сто години Бог ще оправи света, а с него заедно и живота на хората. Ще кажете, че сто години са много, че няма да бъдете живи, да видите този ден. Сто години представлят един Божествен

ден. Това, което за хората е много и невъзможно, за Бога представя един момент, в който невъзможните неща стават възможни. Нещата са относителни. Ние живеем в относителен свят. Понякога човек преживява минутата като ден, а някога - денят като минута - това зависи от условията, в които е попаднал. Ако влезете в съзнанието на онзи, когото ще бесят след една година, това време ще му се види като един ден; обаче, ако очаквате своя възлюбен, минутата ще ви се види ден. За това казваме, че понятието за време е относително. То се определя от интензивността на нашата мисъл. За да схване нещата в тяхната абсолютност, човек трябва да живее едновременно в съзнанието на всички същества - от висшите, до низшите. Само така, той ще си състави ясно понятие, както за животните, така и за хората.

„Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Бога.“ Да видиш Бога, това значи, да можеш да се качваш във висшите светове, между различните същества, без да се потдаваш на тяхните влияния, без да се заразяваш от техните слабости и пороци. Това значи, да бъдеш чист по ум, по сърце и по тяло, т.е. да бъдеш вътрешно чист: по дух, по душа и по тяло. Всеки може да опита силата на чистотата и да се увери в думите ми. Какво прави градинарят, когато иска да присади някое дърво? Той прави ред опити, докато най-после научи изкуството да присаждда. Щом научи това изкуство, той вече не се страхува, дали присадката ще се хване, или не. Същевременно, той трябва да спазва времето за присаждане. Не всяко време благоприятства за присаждането. Като прерязва кората на дървото, за да закрепи пръчицата, човек му причинява известно страдание, но без това не може. Невъзможно е човек да се чисти и облагородява, без да мине през

страдания. Който е минал през процеса на чистенето, то е познал страданието. Страданията биват два вида – възходящи и низходящи. При първите страдания, човек се повдига и облагородява, а при вторите се понижава и ожесточава. За да се справи с ожесточаването, човек трябва да спре на едно място, но да се движи: щом тръгнал надолу, той трябва да върви в тази посока, докато стигне до дъното. Същия закон се отнася и за възходящите страдания. Щом започне да се повдига, човек непрестанно да се качва, докато дойде до най-високата точка. Изобщо не се позволява никакво спиране нито при възлизането, нито при слизането.

Един пътник минавал през една планинска местност. Нощта го заварила в планината, но той продължил да пътува, с надежда да стигне до някоя колиба, и там да се приюти. Понеже тъмнината все повече се увеличавала, той не виждал вече, къде стъпва. По едно време кракът му се подхлъзнал, но той успял да се хване за клона на едно дърво и увиснал надолу. Така останал няколко часа, през което време преживял голям ужас. Ръцете му постепенно отслабвали, всеки момент силите го напуштали. Да се отпусне от клона, не се решавал, представял си, че голяма пропаст има под него. Той се молел, плакал и, като видял, че не може повече да издържи в това положение, простил се мислено с жена си, с децата си и си казал: Ще се пусна в пропастта, да става, каквото ще, не ме държат вече ръцете. Спуснал се надолу, но каква била изненадата му, като видял, че разстоянието било само 15 см. Той въздъхнал спокойно и си казал: Човек трябва да бъде герой! Ако пада и греши, да падне от дървото и оттам да почне да пъпляти нагоре.

И тъй, истински герои са онези, които слизат до дъното

и възлизат до най-голямата височина. Първите са герои, защото, след като паднат до дъното, имат смелост и воля да се качат до най-голямата височина. И вторите са герои, защото, след като стигнат до най-горното стъпало, имат смелостта да слизат до дъното и отново да започнат да пъплят нагоре. Философията на живота се заключава в слизането и качването.

Като се говори за слизане; някои се плашат и казват, че предпочитат да не се качват, но не искат да слизат. Това е материалистическо схващане за живота. Щом е дошъл на земята, човек ще слизи и ще се качва. Важно е да знае, как да слиза и как да се качва. За онзи, който не разбира законите, опасност съществува и при слизането, и при качването. Същият закон има отношение и към яденето. Не е достатъчно човек само да яде, но трябва да знае, как да яде. Като яде съзнателно, с приятност и разположение, човек е здрав. Някои хора ядат вкусни яденета, по няколко на едно хранене, разнообразни и добре сгответи но, въпреки това, не са здрави. Защо? - Недоволството убива вкуса им. За такива хора казваме, че вкусът им е лишен от чистота. За да се възстанови вкуса и апетита при яденето, човек трябва да гладува няколко часа или няколко дни. Ето защо, когато детето се сърди и не иска да яде, майката трябва да го подложи на глад. Тя трябва да го остави гладно 24, 36 или 48 часа, да усети глад и желание да яде. Когато човек изгуби смисъла на живота, нека започне да гладува. Като не яде няколко дена, състоянието му ще се подобри, и животът му ще се осмисли. По същия начин постъпва и природата. Тя изпраща на човека различни болести, чрез които организъмът му се пречиства и обновява.

Сегашните хора прилагат различни методи при възпитанието и самовъзпитанието, но пренебрегват

методите на природата. Казвам: „Откажете се от всички човешки и преходни методи. Следвайте методите на природата. Изучавайте законите, на които се подчиняват растенията и животните и се ползвайте от тях. Наблюдавайте изгряването на слънцето, изворите посоката на течението и т.н. Ако сте неразположени, не се обезсърчавайте. Неразположението ви е временно, то се дължи на някакъв облак, който засенчва слънцето на вашия живот. Ще духне вятър, ще разпъсне облака, и слънцето ви отново ще изгрее. Не става ли същото и с физическото слънце? Днес виждате небето мрачно, покрито с облаци, след няколко часа се разведря, слънцето изгрява, и в душата ви става светло и радостно. Мъчнотите, страданията, неуспехите в живота ви се дължат на облаци, които покриват вашия хоризонт. Те имат велико предназначение. Чрез тях човек се чисти от вътрешните наслоявания.

Един наш познат, богат търговец, разправяше една своя опитност. Той казваше, че откак започнал търговията, работите му вървели добре - само печалби имал, не познавал, какво значи, да губи човек. Един ден се събудил от сън, но не могъл да стане от леглото си - едната половина от тялото му била парализирана. Веднага извикал лекар. Като го прегледал, лекарят му казал да почива две-три години, нищо да не работи. Той полежал един-два месеца и, като се усетил по-добре, започнал работата си, но, каквото приемел, всичко губел. Ведна година изгубил десетки хиляди лева. Колкото повече губел в търговията, толкова по-добре се чувствал със здравето си. Като престанал да губи, той бил вече съвършено здрав. Това показва, че трябвало да даде някъде тези пари: на бедни, на сирачета, за благотворителна цел и др. Понеже не

направил това доброволно, природата му дала една болест, чрез която да се изчисти от събрали се в организма нечиста материя. Загубите, които претърпял, представят цирей, който лекарят прерязва, за да изтече през него нечистата материя.

Христос казва: „Блажени чистосърдечните.“ Кои са чистосърдечни? - Които нямат циреи. Всеки човек трябва да се вгледа в себе си, да намери циреите си и да започне да ги лекува. Ще каже някой, че няма циреи. Няма човек в света, който да е свободен от циреи. Ако не много, поне един ще има. Човек не трябва да крие слабостите си. Той трябва да бъде искрен пред себе си, да признава погрешките и греховете си. Велико нещо е да признава човек погрешките си. Така той се повдига.. Той се обръща към религията, която дава методи на човека за изправяне и повдигане на неговия ум и неговото сърце. Като се ражда и прераждда, човек изучава закона на жертвата. Той е готов да се жертва за благото на своите близни, които един ден ще съзнаят всичко, което е направил за тях и ще кажат: Имаше един велик човек между нас, който направи големи жертви, както за отделни хора, така и за нашия народ. Той беше извор, от чиято вода черпехме всички и уtalожвахме жаждата си. Блажен е той, защото жертвата, която правеше за близния си, определи неговия живот нагоре. Той направи жертвата точно на време, когато всички се нуждаеха от чистата вода на неговия извор. Без жертва няма растене. Затова, именно, законът на жертвата съществува не само между хората, но между растенията и животните - в цялата природа.

Как се изразява законът на жертвата между растенията? - В стремежа им да се повдигнат нагоре. Благодарение на този стремеж, семето, специално житното

зърно, е готово да се пожертва, да бъде посадено в земята, за да изникне един ден на повърхността и да започне своето развитие. Обаче, нито стремежът е достатъчен, нито почвата - има още три елемента необходими за развитието. Те са: топлина, светлина и влага. Същите елементи са необходими и за развитието на човека. Влагата представя живота, топлината - любовта, а светлината - истината. Какво са, всъщност, любовта и истината, не може да се определи с няколко думи. Ако искате да знаете какво представлява любовта, изговаряйте тази дума по няколко пъти на ден, в определено време и в продължение на един месец, ще видите, какви сили се крият в нея и как действа тя върху човека.

„Блажени чистосърдечните“. Посейте тези думи в съзнанието си, както градинарят сее плодове в своята градина, и наблюдавайте, какви резултати ще имате. След известно време думата „чистосърдечен“ ще оживее във вас и ще се ползвате от плодовете ѝ. Всяка дума трябва да се посее, да даде добри плодове. Това значи, да проверявате всяко нещо, за да създадете в себе си убеждение. Не мислете, че думата „чистосърдечен“ е отвлечена. Тя има отношение към ума, сърцето и тялото на човека. Блажен е човек, когато има условия да възлиза и слиза и може да използва тези условия. Думата „чистосърдечен“ е съставена от две думи: чист и сърце. Сърцето е център на живота, затова чистосърдечният знае отде иде и накъде отива. Той разбира процесите на слизането и качването. Той знае, че е дошъл от слънцето и пак ще се завърне там. Разликата между него и останалите хора се заключава в това, че той знае, отде иде и накъде отива, а те не знайт. Като говоря за слънцето, имам предвид седемте планети: Венера, Юпитер, Марс, Сатурн, Меркурий, Уран, като

елементи на живота. При слизането си на земята, човек постепенно се сгъстява, след което отново се разредява, минава през планетите и се връща там, откъдето е дошъл. Това наричат хората „смърт“, а ние го наричаме заминаване. Човек се явява на земята и изчезва, както кометите. Преди години се яви Халеевата комета, която предизвика различни тълкувания между учените. Някои се произнесоха, че тя предсказва свършването на света. Светът не се свърши, но се обяви общоевропейската война, която донесе катастрофа на народите. Със своята опашка тя помете много хора.

„Блажени чистосърдечните“. В този стих Христос обръща внимание на чистотата, като условие за връзка на човешката душа с Бога. Чистотата повдига човека, а нечистотата го понижава. Един италиански художник искал да нарисува образа на Христа. Дълго време търсил подходящ образ, докато най-после срещнал един 21 годишен младеж, с чисто, светло лице и го помолил да дойде в дома му да му позира. Младежът се отзовал на поканата на художника, който нарисувал образа на Христа и останал доволен от своята работа. След десетина години художникът намислил да нарисува образа на Юда и търсил лице, което да напомня Юда. Не се минало много време, той срещнал един 30 годишен човек, спрял го на пътя му и му казал: Съгласен ли сте да ми послужите за модел? - Съгласен съм. Художникът започнал работата си и, като свършил картината, благодарил на младия човек, че му послужил да нарисува образа на Юда. Крайно изненадан от думите на художника, младия човек го запитал: Господине, как е възможно, преди десет години да ви позирал за Христа, а днес - За Юда? - Ти сам ще отговориш на този въпрос, спокойно казал художникът.

Коя е причината, че едно и също лице може да представи и Христа, и Юда? В кого се крие погрешката? - В самия човек. Докато е живял чист и свят живот, той напомнял Христа. Щом изопачил живота си, той приел чертите на Юда. Вината е в младия човек, а не в художника. Тъй щото, не се сърдете, ако някой художник вижда в лицето ви чертите на Юда. Блажени сте, ако в лицето ви то намира чертите на Христа. Имайте търпението, да ви нарисува той, за да видите сами чертите на лицето си живо свидетелство за вашия живот. Добрият и лошият живот се отпечатват на човешкото лице. Затова е казано, че няма нищо „скрито-покрито“ в света.

Човек трябва да работи върху себе си, да придобие смирене, да бъде готов да се изправи. Не можеш да станеш велик човек, ако не си смирен. Един знаменит художник рисувал портрета на едновидно лице. Портретът бил в естествена големина, от главата до краката. Като дошъл до обущата, затрудnil се, не му се отдала тази работа. Той бил смирен, затова се обърнал към един голям майстор-обущар, да тури няколко линии върху обущата на модела, да изправи погрешката му. Поласкан от това, обущарят със свойственият замах на добър майстор, направил своите бележки, и картинаТА била завършена. Обаче, той взел четката на художника и пожелал да тури още няколко линии и на други места на картинаТА. Художникът дръпнал четката от ръката му и казал: Приятелю, останалата работа не се отнася до твоята специалност.

Смирене е нужно на човека, да знае, коя работа е за него, и коя не е. Ако дойде при вас една майка и ви представи добри методи за възпитание на децата, изслушайте я внимателно. Тя има право да говори по

въпроса за възпитанието. Ако дойде при вас един съдия и ви изложи начин за изправяне на човечеството, както и на отделния човек, изслушайте и него внимателно. Той е работил в тази област, има опитност и може да ви говори за това.

„Блажени чистосърдечните“. Защо са блажени? - Защото те виждат Разумността, която работи в света. Те я разглеждат като велик закон на целесъобразност, който има пред вид повдигането на цялото човечество. Който познава този закон, той не бърза с разрешаване на въпросите. Защо трябва да бърза? Ще кажете, че има много въпроси за разрешаване и трябва скоро да се разрешат. Радвайте се, че има много въпроси за разрешаване - ще имате работа за много години. Ако хамбарът на земеделеца е пълен с жито, трябва ли да бърза по-скоро да го изяде. Всеки ден ще яде, колкото може, а останалото ще посее, ще даде на сиромаси, и те да се радват на изобилието в живота. Някои мислят, че като отидат на онзи свят, ще почиват, ще пеят и ще се веселят. И почивка ще има, но и работа ще има, даже повече, отколкото на земята, дето има мъчение, труд и работа. Христос зове при себе си именно тези хора, които са познали мъчението и труда, за да могат да работят. Той казва: „Елате при мене, вие, отрудените и обременените.“ Това са хората, които са познали мъчнотите и са ги победили. Бог е доволен от онзи, който побеждава мъчнотите и излиза над тях.

„Блажени чистосърдечните“. Защотрябва да бъде човек чист? - За да се кали. Чистотата придава устойчивост на характера. В много български песни липсва, именно, устойчивост в характерите. В тези песни виждаме недоволството на жената от живота, от нейното богатство

и търси щастието си по пътя на сърцето. Тя среща човек, който ѝ предлага да бягат, но после бяга от нея. Ще изнесе няколко песни, да видите разочарованието на жената.

Като четете тези народни песни, виждате смелостта

1 песен

Петър и Янка

Боже ле, велики Господи,
горо ле, разстави ми се,
водо ле, достави ми се.

Петре ле, обади ми се!

Нито гора разстави,
нито се вода достави,
нито се Петър обади.

3 песен

Стоян и Кирушка

Видиш ли онази рътлина?

Зад нея село голямо,
там имам либе, и друго –
с малко мъжко детенце.

Кирушка си му думаше:
Стояне, проклет Сстояне,
как си ме хитро измами.

Нямаш ли братче по малко,
та нему да ме дадете?

2 песен

Балю и Вела

Вели се дремка додрема,
та па си Вела полегна
на Балювите скотове,
и си сладко заспала.
Нали е Балю декрия,
извади остри ножици,
та си скотове отряза.
Ограби злато и сребро,
па си от Вела побегна.

онези, които описали характера на българина, какъвто го знаят. Но българинът, който се проявява, като Балю, Петър и Стоя, не е чист. Чистота е нужна на всички хора. Това не е за упрек, но чист трябва да бъде човек. Всеки трябва да си зададе въпроса, чист ли е, или не. Каквото положение и да заема човек - учител, свещеник, съдия, управник, трябва да си задава въпроса: чист ли съм, или не; изпълнявам ли добре длъжността си, или не. Мъжът трябва да се запита, чист ли е по отношение на своята жена; жената трябва да се запита, чиста ли е по отношение на своя мъж; синът и дъщерята трябва да се запитат, чисти ли са по отношение на родителите си.

Мнозина четат произведенията на велики писатели и цитират, еди-кой си какво писал. И това е добро, но хубавото и великото трябва да се прилага. Убеждение трябва да има човек. Като е дошъл на земята, той трябва да знае, че смърт не съществува. Това значи, да бъде чист. Щом не съществува смърт, не може да се говори за разлагане. Дето не става гниене и разлагане, там царува чистота. Хората са недоволни от живота си, когато липсва влага в организма им. Влагата подразбира любов към хората. Обичайте хората, ако искате да придобиете повече влага. Това не значи, че трябва да образувате мочури около себе си. Определено е, колко влага трябва да има даден организъм. Щом мине мярката, водата се застоеva на едно място и образува блата и мочури. Пазете се да не минавате границата на нещата.

Беседа от Учителя, държана на 29 април 1917 г.
София

ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ

*„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и погуби; аз го щох за да имат живот, и да го имат преизобилино.“
(Иоана 10:10)*

Думата „крадец“ е обикновена и общопозната. Кое дете не е пооткрадвало по една-две бучки захар от кухнята? Кое дете не е бъркало без позволение в гърнето с меда? Кое дете не е пипало в кесията на баща си без негово разрешение? Кое дете не се е качвало по чуждите дървета да си къса ябълки и круши без разрешение? Обаче, Христос не говори за този род крадци, но за онези, които се проявяват трояко. Те идат да откраднат, да заколят и да погубят. Интересно е да се знае, как се е създало желанието у человека да краде. Забелязано е, че детето се ражда със затворени, със стиснати в юмрук ръце; човек умира, обаче, с отворени ръце. Какво означава юмрукът? Не е все едно, дали възрастен човек отправя към вас юмрука си, или новороденото дете.

Думата „крадец“ е обикновена, общопозната, но и съдържателна. Коренът ѝ - сог, се крие в санскритския език. Той означава причини и последствия, тъмнина, дисхармония. И в турски думата „крадец“ има същия

корен - карас, който прилича на индуската дума „карма“ - съдба. Понятията „причина и последствия“ имат по-дълбок смисъл, отколкото този, който се крие в думата съдба. Светлината и тъмнината, като прояви в природата, съдържат в себе си различни качества. Светлината е носител и на топлина, когато тъмнината т.е. крадецът, в широк смисъл на думата, отнема топлината. Тази е причината, дето вечер, след залязване на слънцето, се усеща хладина. Значи, тъмнината погълща топлината, в която е скрит елементът на живота. При охлаждане на въздуха, и растенията губят част от топлината си; за да я запазят, те възприемат част от топлината на земята, поради което, тя изстива. В резултат на общото понижаване на температурата, се явяват различни атмосферни течения. Нощта се различава от деня по намаляване на топлината и светлината.

Като разглеждат проявите на своя живот, хората казват: Това е култура. - Култура е, но култура на тъмнината, т.е. механическа култура. Всяка механическа култура е преходна, несъществена. Тя взима повече, дава по-малко. В широк смисъл на думата, ние наричаме тази култура „култура на крадци“. И прасето е опитало тази култура. Докато се угои и стане голяма свиня, господарят го обикаля по няколко пъти на ден, дава му изобилно храна. Щом затлъстее и порасне, той взема ножа, туря го на врата ѝ, и, докато свинята извика няколко пъти, всичко се свършва с нея. Тя е опитала на гърба си културата на своя господар. Докато стане свиня, прасето представя фабрика за господаря си: събира материал на гърба си. Господарят пък е крадецът, който иде с ножа, да обере материалите, които работникът е придобил. От Божествено гледище, крадецът представя човекът, който се отдалечава

от Бога. В процеса на отдалечаването си от Бога, човек проявява egoизма си, понеже е изгубил своята вътрешна светлина и топлина. Христос определя качествата на крадеца като човек, който краде, коли и погубва. Срешне ли те такъв човек, първо ще те погуби, ще отнеме животът ти, и, след това ще те обере. Различаваме три вида крадци: крадци на физическия свят, които обират касите и кесиите на хората; в духовния свят, които обират сърцата и чувствата на хората и в умствения свят, които обират човешките мисли.

Когато се разглежда известен въпрос, както ние разглеждаме въпроса за крадеца, хората се спират върху логиката и търсят, има ли такава в мисълта, или няма. Важно е каква логика търсят. Има три вида логика: на формите, на съдържанието и на смисъла. Логиката на формите е механически процес. Например, казваме: Човек е двукрако същество; и кокошката е двукрако. Следователно, кокошката е човек. Религиозните пък казват: Кръвта Христова спасява. Човек се омил с тази кръв, следователно, той е спасен.

Питам: „Кръвта, в която човек се омил, принадлежи ли, наистина, на Христа?“ Това е логична мисъл, вярна по съдържание, но не и по смисъл. Човек трябва да знае изкуството да превръща кръвта си в енергия, в сила. Религиозният трябва да изучава духовният език. Кръвта е червена. Какво означава червеният цвят? В духовно отношение червеният цвят е носител на живота. Дето има живот, там има и топлина. Значи Христовият живот спасява хората, а не Неговата кръв. Това е логика по смисъл. Кръвта е символ, форма на нещо, а животът, облечен в символа на червения цвят, носи спасението на човека. Като живее по законите на любовта, т.е. по

Христовото учение, човек може да се спаси. Това е дълбокият смисъл на Христовата кръв.

„Крадецът не иде, освен да открадне.“ Кражбата влиза в културата на ленивия, на мързеливия човек. Който не обича да работи, той се ползва от труда на другите. Понеже не може доброволно да получи, това, което му е нужно, той прилага кражбата, като насилие. Ще кажете, че това е строго казано. - Не е строго, но е по логиката на формите, на съдържанието и на смисъла. Понеже говоря истината, прилагам и трите вида логика. Тук логиката на смисъла има предимство над другите две. Освен трите вида логика, има още четири, за които днес няма да говоря. Изобщо, една мисъл е вярна, когато включва трите вида логика. Тъй щото, понятието „крадец“, за което говори Христос, е вярно, защото крадецът се проявява и в трите свята, като отнема формата, съдържанието и смисъла на човека. Той отнема също и живота, чувствата и мислите му. Ако разчитате само на физическата логика, по форма, вие непременно ще се изльжете. Например, виждате, че някой човек плаче, и вие мислите, че страда. Обаче, сълзите не подразбират всякога страдание.

Един селянин много обичал печени яйца, но жена му не му позволявала да яде яйцата; искала да ги продава, да спечели повече пари. Случило се, че тя заболяла тежко и умряла. Селянинът си отдъхнал спокойно и си казал: Сега вече ще ям печени яйца до насита. Едва се върнал от погребението на жена си, той взел няколко яйца, турил ги в жаравата и предвкусил удоволствието, което ще изпита, когато седне да ги яде, несмущаван вече от жена си. В този момент няколко съседки дошли да изкажат съболезнованието си за голямата нещастие, което го постигнало. Понеже бил наплашен от жена си, той

забравил, че тя не е вече между живите, набързо извадил яйцата от огъня и ги турил в пазвата си. Горещите яйца така го парели, че започнали да му текат сълзи. Като гледали, как очите му се пълнели със сълзи, съседките казали: Е, братко, голям огън те сполетя. - Голям е този огън, но по-голям е в пазвата ми. - отговорил селянинът. Това изречение е вярно по форма, но не и по смисъл, защото селянинът не плаче за жена си, а за огъня, който причинявали горещите яйца в пазвата му.

В едно евангелско училище, един млад момък, като че чеял Библията, постоянно плачел. Окръжаващите виждали това и си казвали: Добър проповедник ще излезе от този момък. Защо плачел момъкът? Той постоянно поглеждал към прозорците на женското училище, дето се учела неговата възлюбена. Той обичал една ученичка, но тя не отговаряла на чувствата му. Това го карало да скърби и плаче, а окръжаващите мислели, че плаче от умиление към Словото. Този момък заслужава уважение, защото чрез сълзите изразява чувствата си, но хората не разбирали съдържанието на неговата скръб и вадели криво заключение.

Ще приведа един пример, да видите, какви са религиозните убеждения на някои хора и на каква логика почиват. Един млад господин отишъл при един евангелски проповедник и започнал да плаче и нарежда: Голяма е скръбта ми, ще се пукна от мъка. Помоли се, моля ти се, за мене, да ми помогне Бог да постигна желанието си. Проповедникът помислил, че младият човек е дошъл до някакво разкаяние, съзнал погрешките си и желае да влезе в правия път на живота. Той се обърнал към страдащия с думите: Ела при мене, заедно да се помолим. Започва проповедникът да се моли: Господи, помогни на

този каещ се грешник, очисти го от греховете му, просветли ума и сърцето му, приеми го в нашата кошара. След това запитал младежа: Каква е скръбта ти? Голяма е моята скръб: обичам една мома, искам да се оженя за нея. Ако не я взема, ще се самоубия, не мога да живея без нея. Ако Бог ми помогне да постигна желанието си, ще повярвам в Него; ако не ми помогне, няма да вярвам. След това младият човек си отишъл, с надежда, че молбата му ще бъде чута. Не се минало много време, той пак посетил проповедника и муказал: Благодаря на Бога, че не изпълни желанието ми. Бях на една вечеринка и видях, че моята възлюбена игра през цялата нощ с един млад офицер, без да обърне най-малко внимание на мен. Не искам такава мома. За такива моми и момци, турците имат пословица: „Камък, който се търкаля, темел не хваща.“

Да бъде човек религиозен, това не значи, че трябва да принадлежи към някоя секта, или да влиза в някаква кошара. Ако един господар има десет хиляди овце, той може да ги тури в десет кошари, а не в една. Когато изучава вътрешния смисъл на живота, човек дохожда до убеждението, че, като мислещо същество, той първо принадлежи на Бога, а след това на човечеството, на своя народ, на семейството си и на себе си. Следователно, ако някой ме пита, българин ли съм, отговарям: Аз съм мислещо същество, което първо принадлежи на Бога, после на човечеството, на своя народ, на дома си и най-после на себе си. Този е логическият път на правата мисъл за всеки, който иска правилно да разреши дълбокия смисъл на живота. Азът, личното, егоистичното начало в човека има отношение към земния живот. Тъй щото, да живее човек първо за себе си, това значи, да мисли само за стомаха и за дробовете си. Обаче, смисълът и предназначението на

човека не е нито в главата му, нито в дробовете му, нито в стомаха. Значи, азът е форма, която трябва да бъде в съгласие с всички форми, в които има съдържание и смисъл. С други думи казано: както между всички хора трябва да има съгласие и единство, така и между главата, дробовете и стомаха също трябва да има пълно съгласие. Това наричаме волеви човек, в когото разумната и съзнателна воля обединява ума, сърцето и тялото. Под „воля“, в широк смисъл на думата, разбираме вътрешното съдържание на човек, вътрешната сила, която трябва да вземе участие при създаване на формите. Всяка форма се създава за да се влезе в нея известно съдържание. В такъв случай, каквото е отношението между формата и съдържанието, такова е отношението между съдържанието и смисъла на нещата.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби; аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно.“ Христос изнася два противоположни образа: крадец и пастир. Крадецът се отличава с три качества: краде, коли и погубва. Пастирът - с едно: дава живот, и то преизобилно. Думата живот означава движение. Волята дава импулс на човека да се движи и живее. Когато създад първия човек, Бог вдъхнал в ноздрите му живот, и той станал жива душа, започнал да се движи и да живее. Под думата „изобилен живот“ се разбира съзнателен, възвишен живот, в който разумната воля се изявява в права посока. Като говори за крадеца, който взема, и за пастира, който дава, Христос има пред вид не само външната логика на нещата, не само теорията на знанието, но и неговото практическо приложение. Като живее и прилага нещата, човек различава формите и придобива истинско знание. Той знае вече, кой е крадец,

и кой - пастир на овцете.

Обърнете внимание не само на теорията на Христовото учение, но и на приложението му, за да придобиете положително знание за живота. Теорията е сгъстено знание, а практиката - разредено. Теорията е сгъстена мъдрост, а практиката - разредена, т.е. приложена в живота. Следователно, всяка теория за живота, колкото и да е права и вярна, колкото и да е добра, щом не се приложи, остава неразбрана. Логичността на нещата се изпитва в живота и чрез живота. Например, някоя мома иска да се ожени и казва: Ще се оженя за този момък, ще родя няколко деца, ще ги възпитам добре, ще се отнасям добре с мъжа си и т.н. Добре мисли момата, теорията ѝ е права, но логиката ѝ е крива - момъкът, за когото тя смята да се ожени, е развален човек, тя не може да го изправи. Колко бащи и майки казват на синовете и на дъщерите си да вървят в правия път, но те не слушат и неоправени си отиват. Това не е за обезсърчаване, но трябва да знаете, че кривият човек не може да се оправи. Крив човек е онзи, който съзнателно се отдалечава от Бога. Това са хора, които живеят само за себе си; те разглеждат живота от гледището на физическата логика, поради което се отдалечават от Бога и не могат да се оправят. За себе си те са прости, защото живеят по своя, себична, ограничена логика, но другите не трябва да се заблуждават, да мислят, че могат да ги оправят. Досега никоя мома не е оправила един крив мъж; нито един момък не е оправил една крива жена. Единственото същество, което може да оправя кривите мъже и жени, момци и моми, това е майката. Изкуството, науката да оправяш кривия е достояние само на майката. Кога майката може да направи това? - Не след като роди детето си, нито като бременна, а най-малко сто

години преди да стане майка. Ще кажете: Отде ще намери тези деца? Как ще ги възпитава, когато не ги вижда?

Ще изясня мисълта си със следния пример. Когато химикът описва свойствата на някое въздухообразно безцветно, невидимо вещество, хората не вярват на думите му, защото нищо не виждат. Обаче, това ни най-малко не показва, че веществото не съществува. След като проучи всичките му свойства, химикът го сгъстява, превръща го в течност и после - в твърдо вещество. В това състояние то става видимо за всички хора, и те вярват в думите на химика. Същото се отнася и за децата, които още не са родени, и на които майката предварително може да въздейства. Като невидими, те съществуват във вид на желания и мисли, с които тя е живяла в далечното минало. Достатъчно е да сгъсти желанията и мислите си, да ги превърне в течни и твърди тела, за да станат реални и видими за всички.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби.“ Какво да открадне? - Най-ценното в человека, а именно, неговите мисли, чувства и желания. Страшно е, когато дойде крадец при вас и открадне сърцето ви. Какво прави крадецът, докато открадне сърцето на человека? Той започва да го обикаля, да му казва, че е добър, умен, красив човек, че като него друг няма и т.н. Ако той се потаде на тези ласки, сърцето му ще отиде. После ще плаче, ще съжалява, че повярвал на думите на този ласкател.

Един петел намерил някъде парче сирене и се качил на едно дърво да го изяде спокойно. Отдалеч го зърнала лисицата и дошла под дървото, откъдето започнала да се разговаря с него: Голям красавец си, петльо, не съм виждала друг като тебе! А гласът ти, звучно и кръшно се излива,

само да слушаш и да не се наслушаши! Запей ми една песен, да се порадвам и развеселя. Поласкан от думите на лисицата, петельт отворил устата си и започнал да пее. Сиренето паднало на земята и отишло в устата на лисицата, която веднага избягала, не дочекала да чуе кръшната песен на петела.

Приятел ли е лисицата на петела, или крадец? Много такива крадци има и между хората, но днес ловят само тези крадци, които обират пълните кесии, а не онези, които обират сърцата. Последните крадци са по-опасни, защото никой не вижда, кога и какво крадат. Те са невидими крадци. Дето и да отидете днес - между учениците, в училищата, в съдилищата, в църквите, навсякъде ще срещнете крадци, които обират хората, но минават незабелязани. Не търсете крадеца в лицето на своя близък, но огледайте се сами, да видите, че той се крие във вас някъде и, ако го намерите, работете върху него, да го възпитате. Човек трябва да бъде искрен към себе си и към своите близни. Изправете първо себе си, а после - своите близни. Затова се иска чист, свят живот, да бъдете запалена свещ, около която всички да се събират. Ако хамбарът ви е пълен с жито, хората ще ви обикалят, ще се трупат около вас. Сърцето на добрия човек трябва да бъде пълно с добри чувства и желания, умът му - със светли и възвищени мисли, а волята - с благородни постъпки. Това значи, да бъде човек съвършен. Ако умът, сърцето и волята на человека са изопачени, природата е турила знак на специфични места: на носа, на устата и на брадата. Ще кажете, че никой не вижда това. - Цялото небе вижда и ви познава. То знае, какви мисли, чувства и постъпки ви вълнуват. Жителите на небето, на разумният свят ви наблюдават чрез хората. Тази е причината, дето хората се

разглеждат от главата до краката. Като срешнете някого, вие го разглеждате внимателно и казвате: Искам да видя какво е писал Бог на брадата, на устата и на носа на този човек. Главата е книга, на която е написан целият живот на човека. Както по дома познавате, какъв е човекът, който живее в него, така по главата му ще познаете, какви мисли го вълнуват. Домът подразбира тялото на човека.

Христос казва: „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно.“ Кои могат да имат живот? - които искат да го разберат, да проникнат в неговия вътрешен смисъл. Човек трябва да разбира живота така, както днес се проявява, а не както се е проявявал преди две хиляди години. За нас е важен днешният Христос, а не Този, Който е живял преди две хиляди години. Ще каже някой, че това е богохулство. Питам: от коя ябълка се интересуват повече - от днешната или от тази, която е расла в градината ви преди 10-15 години? Навремето си тя е давала плодове от които сте се ползвали, но за вас са важни плодовете, които тя днес дава. Сегашният Христос е по-важен за нас, защото живее между много народи, а преди две хиляди години е живял само между евреите. Тогава Той се е оставил да Го разпнат, но днес никой не може да Го разпне. И тогава Христос е бил силен, но съзнателно се е пожертввал. Той казвал: Готов съм за смисъла на нещата да пожертвам тяхната форма и съдържание. Понеже сегашните хора търсят вече смисъла на живота и го разбират, Христос казва: Сега изисквам от хората да разберат съдържанието, което е вложено в живота, както и формите, чрез които той се изявява. Навремето си, Христос искаше да обърне вниманието на хората към логиката, скрита в смисъла на нещата. Днес иска да им обърне вниманието към логиката, скрита в съдържанието

на нещата. В бъдеще Той ще създаде логика на формите. Следователно, човек става съвършен, когато съчетае в себе си трите вида логика: логика на смисъла на нещата, логика на съдържанието на нещата и логика на техните форми. Съвършеният човек представя запалена свещ, която гори с бяла светлина, без дим и сажди. Срешна ли човек, който се препоръчва за духовен, питам го: Твоята свещ гори ли? Спасява ли твоите близни? Оправя умовете, сърцата и волята им? Имаш ли тайна стаичка или храм, светилище в себе си? Чуя ли, че някой нарича баща си и майка си изветрели, обезумели, зная вече, че той няма светилище в душата си. Един баща се оплакваше от синовете си, че, след като им дал нужното образование, те го наричали простак, невежа. Той казваше: Наистина, аз съм прост и невежа, но съзnavах, че човек има нужда от духовна просвета и дадох такава на синовете си. Една майка се оплакваше от дъщерите си, че, след като ги изучила, те станали учителки и я наричали простачка. Тя казваше: В бъдеще, ако стана майка, ще туря дъщерите си в стана, дасе научат да тъкат, да ценят онова, което нямат. Добре е да дадете на невъзпитаните си синове и дъщери мотика в ръка, да копаят, да научат логиката на съдържанието. Ще каже някой, че не говоря в духа на Евангелието. За кое Евангелие говорите вие: за писаното или за неписаното? Христос е говорил много и от всичко говорено е напечатано малко нещо. Къде е скрито останалото знание? Донесете онези книги, в които е запазено Словото на Христа, да видим, кой е прав и кой - крив. Христос е говорил много, разглеждал е въпросите в техния широк смисъл. Къде е всичко това? Който държи за Христовото учение, нека пръв даде пример, да покаже, как се работи с ума, със сърцето и с волята. Който може да

работи така, той е постигнал нещо велико и, дето влезе, носи Божието благословение. Без да са постигнали нещо, хората само спорят. Като се срещнат, едни - други се запитват: Ти правоверен ли си? Вярваш ли в Бога, в Неговото троеличие? Какво се разбира под думата „треоличие“? Тя е отвлечена, неразбррана дума. Които спорят по този въпрос, нито Бога познават, нито Троеличието му. Затова Христос казва: „Никой не познава Отца, освен Син Человечески.“

Религиозните поддържат религията, учените - науката, и всички правят усилия да внесат нещо ново. Новото не е във формата и съдържанието на нещата, но в трите вида логика, която се отнася до формите, до съдържанието и до смисъла на нещата. Важно е човек да пресъздаде живота си според трите вида логики, да влезе в положителния, истински живот. Когато преустрои живота си, човек се е справил с външните условия. За него не съществуват външни неприятели, външни крадци и разбойници. Той престава да воюва със съседите си и със своите близки. Той знае, че по-опасни неприятели и крадци от тези, които са в него, не съществуват. Те разпнаха Христа. В какво обвиниха Христа? - В желанието му да стане цар, да прави реформи. На времето си той минаваше за политически престъпник, като човек, който се противопоставя на реда и порядъка в Римската империя. Христа разпнаха, но где остана Римската империя? Спаси ли се тя? Съвременните хора трябва да мислят правилно, според трите вида логики, да не повтарят погрешките на миналите поколения.

Христос казва: „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно.“ Който признава и приема Христа в себе си, постоянно говори за доброто, което Той е направил

за човечеството, че го изкупил, че дал живота си за хората. Не е достатъчно само да констатирате какво е направил Христос, но трябва да приложите Неговата любов в живота си, да я опитате. Ако само говори и не прилага, човек нищо не се ползва. В такъв случай, с по-голямо уважение се ползва пияницата, който, за да опита доброто пелиново вино на някой кръчмар, напушта жена си, децата си, дома си и обикаля целия град, но да се убеди в доброто му качество. Колко християни са напуснали спокойствието си, отказали са се от блага и превileгии с единствената цел да опитат любовта на Христа? Колко християни са отишли да опитат доброто вино на Христа? Ще кажете, че не говоря на свещен език. Пак повтарям. Опитайте доброто вино, т.е. Христовото учение, сами да направите разлика между първото и второто. Физическото вино упоява, зашеметява главата на човека, а Христовото - избиствя и освежава. Който пие от Христовото вино, той се свързва с любовта и обиква хората, както и всички живи същества. Той обича, и него обичат. Христос казва: „Дойдох, за да им дам живот, и то изобилно.“ Този живот действа вече навсякъде в света, между всички живи същества, от висшите до низшите. Който не са свързани с любовта, все още очакват да дойде новият живот отвън, отгоре някъде; много още ще го очакват, но по този начин той няма да дойде.

Къде е Христовият живот? - Навсякъде: Ако Го търсите в житното зърно, в царевицата, и там ще Го намерите. Един баче, въз основа на закона за подобието, който гласи, че подобното подобно привлича, всеки ще се ползва от този живот, който му отговаря, т.е. който го привлича. Може ли двама души да се оженят ако не се обичат? Може ли един писател да напишे някаква книга, ако няма идея, която да

го въодушевява? Човек може да привлече към себе си само онзи предмет, който обича. Не можете да отглеждате цветя, ако не ги обичате. Цветята имат свой език, който разбират само онези, които ги обичат. Направете опит, да проверите истинността на моите думи. Вземете една саксийка, посадете в нея карамфил или друго някое цвете, и започнете да го поливате, разкопавате, да го отглеждате с любов. Ще забележете, че като щъфне, мирише много приятно. Престанете ли да се грижите за него, то не мирише вече толкова приятно. С това, цветето иска да ви каже, че колкото любов му давате вие, толкова ще ви даде и то. Старите българи са знаели този закон и са го прилагали. Те обработвали нивите си с любов, затова се радвали на плодородие. Който не знае причината за голямото плодородие, намира, че този човек е магьосник. Никакъв магьосник не е той, но прилага Христовото учение, дава живота си за тази нива; и нивата му отговаря по този начин - дава изобилно плод. Направете и вие същото. Вложете своите добри мисли и чувства в близките си, да се облагородят и повдигнат. Какво виждаме днес в света? Отношенията между хората, изобщо, се основават на някакъв интерес. Рядко ще срещнете човек, който да обича истински. Повечето хора обичат някого или за знанието, или за богатството му, или за положението, което той заема в обществото. Каже ли някой, че ви обича, питайте го, за какво ви обича. Пък и сами ще разберете, че той ви обича или за знанието, или за богатството, или за външността. Изгубите ли тези качества, и любовта му изчезва. Следователно, обичайте човека заради същинския човек в него, който представя лъч, излязъл от Бога. Намерите ли истинския човек, вие можете да го обичате, без оглед на външните му качества. Той е ваш брат и ваша

сестра. Светът ще се оправи, когато хората се обичат по този начин. И тогава стихът, в който се казва: „Аз дойдох, за да имат живот“ - се осмисля. Христос дойде да даде живот на бедните, на страдащите, на онеправданите, защото те имат условия да проявят същинския човек.

Бог казва: „Ще им отнема каменното сърце и ще им дам ново, на което ще напиша закона си, и те ще ме познаят.“ Новото сърце днес се създава. Бог събира кръвта от бойните полета и с нея пише закона си върху новото сърце. Какво представя днешната война? - Съдба на човечеството. Значи, днес се съдят всички хора, но не на небето, както те очакват, а на земята. Някои религиозни мислят, че човек живее на земята известно време, след което умира и отива на небето, дето го очаква съд Божи. Съдбата на човека е на земята. Няма защо да излиза от гроба, дето е затворен и да отива при Бога на съд, когато той е затворен, в тялото си. Още на земята човек е в затвор и тук ще бъде съден.

Какво трябва да направи човек за да подобри живота си? Той трябва да отвори прозорците на своята къща, т.е. да се пробуди съзнанието му; ако прозорците му са тесни, трябва да ги разшири. Човек се нуждае от повече светлина. С други думи казано: Разширете мисълта си, отворете съзнанието си, да влиза повече светлина. Много идеи, вярвания и убеждения имат съвременните хора, но те трябва да ги разширят, да турят големи, широки прозорци: През големите прозорци може да влиза и малко, и много светлина, но през малките ще влиза малко светлина. В големите идеи влизат и малките, но малките изключват големите, място няма за тях. Време е вече да се отворят широко прозорците на църквите, на училищата, на домовете, на съдилищата. Да се определят истински и

правилни отношения между човешката душа и Бога, между свещеници и пасоми, между учители и ученици, между мъже и жени. Да влезе повече светлина в умовете и сърцата им, както излиза от душите им и ги озарява. Желая ви да отворите Библията и Евангелието на своя ум и на своето сърце и да четете в тях всичко, което Бог е написал преди хиляди векове.

Христос казва: „Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби.“ Какво иска да открадне крадецът? Вашата свещ. Щом открадне свещта ви, вие оставате в тъмнина, а в тъмнина не се чете. Мнозина живеят в тъмнина и казват: Така е наредено, няма какво да се прави, ще се примирим. Това е турско разбиране. Турците казват: „Седем ката нагоре, седем ката надолу, няма какво повече да мислим, Господ е наредил така“. Това не е правилна логика. Така не се мисли. Бог не е създадал вълците, мечките, лисиците и лошите хора. Той е създадал добрите и мислещите хора. Не мислете, че всичко, което съществува, е все от Бога създадено. Бог е допуснал злото, но Той не го е създад. Когато срещнете човек, който иска да се сближи с вас, запитайте го първо, от кой хора е той: от онези, които Бог е направил от пръст, или от онези, които е създад по образ и подобие свое. Сегашните хора са направени от пръст, тяхната култура е култура на пръстта, на калта. Бог взе пръст, направи от нея човек и вдъхна в него дихание, и той стана жива душа. Бог вложи в човека живот, да живее, да се учи, да разбере, че животът има по-дълбок смисъл, отколкото той си представя. Като говори за крадеца, Христос иска да предпази човечеството от него. Всеки да се вгледа в себе си, да разбере, че злото е в самия него, в неговите изопачени разбирания.

Следователно, за да възпитавате хората, а себе си да

самовъзпитавате, трябва да приложите Христовото учение - учението на любовта. Ако имате някое своеенравно, упорито дете, направете опит с него, приложете метода на любовта. Обикнете това дете и никога не мислете за неговите отрицателни черти. Мислете, че то е добро, разумно и ще видите, че след известно време то ще се оправи.

Един ден архангел Гавраил забелязал, че всяка сутрин Бог се усмихва на някого и му говори меко, любовно. Той се заинтересувал от постъпката на Бога, искал да знае, коя е тази душа, към която Бог излива толкова мекота и любов. Тръгнал по света, да търси тази душа. Влизал между учени, проповедници, свещеници, но никъде не намерил тази душа. Качил се пак горе, да види коя е тази душа. Най-после, пак слязъл на земята и тръгнал по всички кътове на света. Един ден попаднал в едно капище, дето видял един идолопоклонник, прост, див човек, който се кланял на своя идол и се разговарял с него. Тук той намерил Бога, Който се усмихвал на идолопоклонника и меко се разговарял с него. Едва сега архангелът разбра, че формата на неговата логика е крива. Той мислел, че Бог може да се усмихва само на някой учен, духовен или възвишен човек, а не на някой прост, който няма истинско понятие за Бога. Една българска пословица казва: „Бог не гледа на лице, но на сърце.“

Съвременните религиозни, които принадлежат към различни църкви - православна, евангелска, католическа, считат себе си за правоверни. Те не подозират, че има хора вън от църквите, на които Бог говори меко, любовно. Защо? - Защото мислите и чувствата им са правилни, стремежът на душата им е насочен към Бога. Стремежът на душата определя положението на човека. От стремежа

зависи, как Бог ще погледне на человека. Ако Бог гледа благосклонно към хората, те са спасени. Онзи, който има правилен стремеж, Бог ще говори с него меко, любовно.

Желая на всички българи да имат стремежа на идолопоклонника в капището, за да им говори Бог меко и с любов. Ще кажете, че той има криви разбириания. Разбириятията му са криви, но стремежът му е прав. Радвайте се, ако имате криви разбириания и заблуждения, защото Бог е решил да бъде мек и благосклонен към всички слаби, куци, неми, страдащи, онеправдани, заблудени и т.н. Той е Бог на сираците, на бедните, на вдовиците, на страдащите, а не на богатите, ситите и високопоставените. Едно време Бог е бил Бог на Аврама, на Исака и на Якова, а сега е Бог на бедните, на страдащите, на вдовиците. Бог казва: „Моите слуги не извършиха работата ми на земята, както трябва. Сега аз сам слизам на земята, да свърша работата си, да оправя света.“ Светът ще се оправи, защото Бог работи вече в него. Той слиза на земята да даде живот на всички, да приемат и приложат Неговото учение, не единично, но за цялото човечество. Ще кажат някои, че са бедни, сакати, слепи. - Не се страхувайте, за вас иде Бог. - За богатите не иде ли Бог? - За тях не иде, защото те нямат нужда от Него. Той се обръща към всички сакати, хроми и слепи, като им казва: Работете всички, колкото можете, да възприемете моето учение, да станете здрави, силни и богати. Моето учение е богата трапеза, на която са сложени вкусни ястия. Яжте от всички Божии блага, радвайте се и веселете се. Желая, ушите на всички да бъдат отворени, да слушат и да прилагат Словото Божие. Който не е изпълнявал работата си, както трябва, нека я изпълни. Като се обърне към Бога, Той ще го научи, как да живее и как да разбира думите

Му.

Иде съдбата на света. Бог слиза на земята да съди хората и да отдае на всеки заслуженото. Ако окото на някой е извадено, Той ще заповядва да му турят ново око. Ако кракът му е отрязан, Той ще заповядва да му турят нов крак. Ако ръката му е отрязана, Той ще заповядва да му турят здрава ръка. Ако обикновеният съдия съди и отдава всекиго заслуженото, колко по-справедлива и разумна ще бъде съдбата, която Бог отдава на человека. Бог ще задоволи всички и ще им даде условия да се развиват правилно по ум, по сърце и по душа. Стремете се към този Бог.

Мнозина запитват, къде е Бог и, като не могат да Го намерят, искат доказателства за съществуването му. Каквите доказателства да се дават, вие сами ще изпаднете в смешно положение. То е все едно, някой човек да запали свещта си сред пладне, когато слънцето грее, да я насочи към него и да ви каже: Ето, тук е слънцето. Смешно е да доказвате на човека, че Бог съществува. Ако някой иска да го убеждават в това, ще го хвана за ръката и ще му кажа: Ела с мене, отвори очите си и гледай; отвори ушите си и слушай. Вашите стремежи, вашите прости разбириания, вашият живот, вашето движение се дължат на Бога. Той говори във вас и ви движи. Търсете Го вътре в себе си, а не отвън. Той казва: „Аз дойдох, за да им дам живот и да го имат преизобилно.“ Следователно, търсете Онзи, Който дава живот, а не онзи, който иде да открадне, да заколи и да погуби.

Желая ви да се вглъбите в себе си, да се обърнете към Бога, Който е във вас, да Го разберете и познаете. Тогава само ще разберете, какво значи логика по форма, по съдържание и по смисъл. Христос посочи логиката по

смисъл. Сега ще изучавате логиката по съдържание, а в бъдеще - логиката на формите. Днес ще четете нещата по тяхното съдържание, а в бъдеще - по техните форми.

*Беседа от Учителя, държана на 6 май 1917 г.
София*

Учителя
Петър Дънов

БОГ Е СЪЧЕТАЛ

„И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да не го разъча.“
(Матея 19 : 16)

„Онова, което Бог е съчетал“. В този стих повидимому, Христос говори за брака. Всъщност, брак ли е това, което хората днес правят? Две семейства се сближават, живеят си добре и след време оженват децата си. Правилно съчетаване ли е това? Съществуват три вида съчетания. Първото съчетание е онова, което Бог прави. То е истинското и здраво съчетание. Второто съчетание сам човек го прави, а третото, онова, което хората правят. Всички мъчнотии, противоречия и страдания на съчетаните произтичат от последните две съчетания. За да може един човек, един учител, или една държава да направи известно съчетание правилно, трябва да са проникнати дълбоко от Божията Мъдрост, да разбират основния закон, върху който е съграден животът. Да разбириш основния закон на живота, това значи, да разбириш живота така, както се изразява в природата. Ето защо, като четете стиха, в който Христос говори за съчетанието, трябва да го разбирате основно, в неговия дълбок смисъл, а не по буква и повърхностно.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да не го разльча“ Мнозина четат и препрочитат този стих, но не го разбираят. Много проповедници са говорили върху този стих, тълкували са го, но, въпреки това, не са засегнали основната истината, която се крие в него. Защо не е изнесена истината, която стихът съдържа в себе си? - По две причини: от една страна невежеството на тези, които говорят върху него; от друга страна - съзнателното забулване на истината, да не би тя да ги изобличи. Незнанието, невежеството е оправдано. Като не знае нещо, човек говори това, което знае и така, както мисли. Обаче, да знае човек истината и съзнателно да я прикрива, това не се извинява, нито се оправдава. Истината е велик принцип. Само чистият може да говори истината. Ако нечистият се опита да говори истината, тя ще го умъртви. Същотака, само чистият може да разбере истината. Някой иска да му се каже истината. За да чуе истината, той трябва да е готов да умре. С други думи казано: Не можеш да чуеш и разбереш истината, ако не си готов да се пожертваш за нея. Думите на Христа „Който не е готов да се отрече от себе си“, подразбират готовността на человека да се откаже от живота си, за да разбере великата Божествена Истина. Много е говорил Христос върху съчетанието, както и върху по-важните принципи в живота, но до нас са достигнали само откъслеци, върху които днес се правят свободни тълкувания, създават се различни теории, които не отговарят на абсолютната истина. Права мисъл е само тази, която е приложена и опитана в самия живот.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да го не разльча“. Съчетание съществува не само между душите, но и между тоновете. Последното съчетание наричаме хармония. Ако

разгледаме цигулката, ще видим, че тя е съставена от няколко части, но така наредени, че всички извивания и ъгли вървят към една права линия, която минава през средата на цигулката. Майсторът на цигулката е така съчетал линиите и ъглите ѝ, че при докосване до струните ѝ, всички звукове излизат от главния отвор в хармонично съчетание. И човек представя инструмент, подобен на цигулката, с четири добре изопнати струни. Струните на цигулката се различават не само по дебелина, но и по интензивност на звука. За да свири на цигулка, човек се нуждае още и от лък, с добре изопнати косми, да може при докосване до струните, да се получат желаните тонове. Да знае човек да свири на цигулка, това значи, да е придобил едно от великите изкуства на живота. Когато детето започва да учи цигулка, в първо време то скърца, взима фалшиви тонове. Колкото повече расте и се упражнява, тоновете стават по-чисти.

Жivotът представя музика. Да живее човек правилно, това значи, да владее изкуството да свири. Човешкото тяло представя инструмент, специална цигулка, с която той свири; струните, това са четирите основни темперамента, чрез които човек се изявява. Четирите основни темперамента са: сангвеничен или въздухообразен, умствен или нервен, холеричен и флегматичен. Не е достатъчно цигулката да има четири струни, но те трябва да бъдат доброкачествени, да са направени от добър материал, да отговарят на известна дебелина. Същото се отнася и до темпераментите. Не е достатъчно да кажем, че някой човек е сангвиник, или умствено-нервен темперамент, но темпераментът му трябва да бъде доброкачествен. За да свири добре, цигуларят трябва да е даровит, да свири с душа, да има

добра цигулка, добър лък, първокачествени струни. Тогава, като засвири, цигулката му ще издава чисти приятни тонове. Някой запитва, какво остава от цигулар, като вложи душата си в цигулката? Душата се проявява трояко: в областта на чувствата, на мислите и в постъпките. Когато душата се проявява в чувствата, последните взимат участие в свиренето: от цигулката са изливат меки, топли, хармонични тонове, като че тя сама говори.

Един виден цигулар занесъл цигулката си на поправки при един добър майстор, италианец. Майсторът покани цигуларя да седне да почака, докато се поправи цигулката за да си я вземе готова. Като гледал, как майсторът разглобява цигулката с ножа си, цигуларят изгуби съзнание и припаднал. Защо изгубил съзнание? - Защото минаването на ножа по цигулката му причинило болка, част от душата му била вложена в цигулката.

Христос казва: „Онава, което Бог е съчетал, човек да не го разльча“. Какво съчетание е направил Бог? Кои неща е съчетал Той? Бог е съчетал ума и сърцето, душата и духа, тялото и низшата душа. Трябва ли невежият човек да разваля това, което Бог е съчетал? Кой човек е невежа? - Който не говори истината, който не разбира мъдростта, който не постъпва според правдата и любовта. Щом знаете това, не постъпвайте като невежия, да разльвате онова, което Бог е съчетал. Който спазва Божиите закони, той се радва на успех в живота си.

Селяните на едно село се оплакали на владиката от свещеника си, че ги уморявал със службата си, която често продължавала четири-пет часа. Някога свършвал службата за половин час, но повечето пъти държал хората в църква с часове. Владиката извикал свещеника, казал

му, че има оплакване против него от енорияшите му и го запитал, какво ще каже за свое оправдание. - Владико небесни, казал свещеникът, вярно е това, което говорят против мене. Причината е следната: когато ангелите и светиите ми помагат при службата, аз свършвам работата си бързо, за половин час. Обаче, когато остана сам, на своите сили, без подкрепата на светлите същества, аз свършвам работата си за четири-пет часа.

Следователно, когато работите на хората се нареждат добре, светлите същества им помагат; когато работите им не се нареждат добре, светлите същества са ги изоставили сами на себе си. С това си обясняваме, защо някои дървета узряват рано, а други по-късно. Например, дрянът цъфти пръв, а узрява последен.

При създаване на света, Бог направил и растенията, както и плодните дървета, и дал право на всеки дух да си избере по едно плодно дърво за себе си. Като дошъл ред на дявола, той изbral за себе си дряна, като дърво, което първо цъфти. Той си казал: Щом дрянът цъфти пръв, и ще узреे пръв. Обаче, останал излъган: дрянът узрял последен. И човек може, като черешата, да узрее рано, и като дряна, да узрее последен. Защо едни плодове узряват рано, а други - късно, и затова има причини. Узряването на черешата и на дряна представлят процеси, които се извършват и в човешкия живот.

„Това, което Бог е съчетал, човек да го не разльча.“ С този стих Христос обръща внимание на хората да не развалят това, което Бог е направил. Що се отнася до развалянето, сегашните хора са майстори. Между който народ да попаднете, ще видите, че всички хора са майстори в развалянето на нещата. Виждате, какво правят някои селяни, като минават край хубава, каменна чешма. Щом

погледнат към чешмата, в тях се явява желание да извади ножа или брадвата си, да ги наточат на коритото ѝ.莫
жли, при това положение, да не се развали коритото? Можли, да не се развали човек, бил той свещеник, учител, проповедник, съдия, ако точите брадвите си на тях? Сред това казват: Не го бива нашият свещеник, проповедник или съдия. Как ще ги бива, как няма да се развалят тези хора, когато отгоре им точите брадви и ножове? За да се разваля, това което Бог е създал, първо ние не трябва да го разваляме. Кои са виновниците за развалянето? Преди да са научили изкуството да точат брадвите си на корита на чешмите, хората трябва да са научили закона на хармонията. Някой момък се оженва за една добра, нежна, деликатна мома, но след няколко години той изважда брадвата си и започва да я точки върху нейното корито. Точи брадвата и нареджа: Ти не трябва да бъде внимателна, деликатна, нежна към хората. Днес точ брадвата си, утре я точи, докато най-после възлюбената ми се развали и огрубее. Как да не се развали, когато в гърба ѝ постоянно точат брадви? Същото става и с момък. Няма защо да точите брадвите си върху гърбовете на добрите моми и момци, да ги изхабявате. Точете ги върху гърбовете на грубите, остри и жестоки хора. Те имат нужда от претъпяване.

Един свещеник имал обичай да кади тамян пред троновете на онези от своите енорияши, които постоянно били празни. Един от присъстващите запитал свещеника: Отче, защо кадиш пред празните столове, а не срещу нас, които присъстваме на службата? - Вие нямаете нужда от кадене. Щом присъствате тук, вие сте вън от всякаква опасност. Обаче, онези, които отсъстват, те се нуждаят от кадене, понеже са изложени на големи опасности и злини.

Бъдете и вие като този свещеник, и ходете там, дето има нужда, а не дето няма нужда. Богатите все богати канят на угощение, все пред техните тронове кадят, защото има какво да вземат от тях. Това не е за упрек, изнасям един факт. Всеки казва: Днес мене канят, аз пък утре ще каня. Добре е човек да прави онова, което е хармонично, естествено и разумно, за да възстанови Божествената хармония. Нека да нахраним бедните, гладните, сирачетата, защото такава е Божията воля. - Да не разваляме онова, което Той е направил.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да не го разльча.“ Това е един от принципите, върху които Христос спира вниманието на човечеството. Ще кажете, че Христос е проповядвал добре. Защо е проповядвал добре? - Защото проповедите му дават живот, внасят подтик в умовете и сърцата на хората. Истинска проповед е онази, която храни човешката душа, дава ѝ сила да се развива. Проповедите на Христа са верни и истински, защото изхождат от живата, разумна природа. Той тълкува явленията в природата, както са. Който не може да ги тълкува правилно, той сам се заблуждава, а същевременно заблуждава и другите. Вглеждайте се в природата, изучавайте я, за да можете да се ползвате от нейните сили. Който се стреми към природата и желае да се свърже с нея, нека всяка сутрин, особено през месец май, да става рано и да излиза на разходка, на чист въздух, преди да е изгряло слънцето. Каква по-велика картина от изгряването на слънцето! Същевременно, вие ще се ползвате от ранните сълнчеви лъчи, които се отразяват благотворно върху организма. Ставайте сутрин рано, преди изгряването на слънцето, да приемете неговото благословение и след това започнете работата си. Възстановете съчетанията между

своя организъм и слънцето, както между душата си и Бога, които още отначало са направени. Избягвайте дисхармонични състояния и противоречия.

И тъй, изучавайте природата, изучавайте Божествените прояви, без да ги критикувате. Някой отворил една книга, взел само един откъслек от нея и започва да критикува, да казва, че еди-коя си мисъл не е съгласна с неговите теории за живота. Новите теории съгласнили са с Божественото учение и с Божиите закони? Всички трябва да бъдем носители на Божественото учение, защото всички хора, като души, съставят части от Божествения организъм, а Бог изиска Неговото тяло да бъде здраво, и всички доведе да са в хармония. Само така човек може да бъде радостен и весел. Ако не е здрав, той не може да бъде радостен и весел; причината за това не е в Бога. Ако мъж и жена не могат да живеят добре, причината не е в Бога; ако брат и сестра не се разбират, причината не е в Бога; ако между управляващи и управявани не съществува доверие и съгласие, причината не е в Бога. Причината за дисхармонията, недоверието, противоречията между хората се дължи на разваляне на съчетанието, което Бог е направил. В бъдеще, всички видни хора - учители, писатели, професори, проповедници трябва да слязат от висотата на своето положение, да влязат в света, между простите, бедните, страдащите, да ги научат как да живеят. Това иска Христос от всички хора. Със слизането на земята, Христос показа на хората, как да приложат великата, безкористна любов помежду си. Всички съвременни писатели съзнават, че Бог работи в света. Той прави големи преобразувания в човешките умове и сърца. Затова е казано в Писанието, че нов свят се твори, нови умове и сърца се създават. Новите хора ще

създадат новото човечество, което ще докаже, че нови сили и енергии работят, както в света, така и в цялата природа.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да не го разльча“. Между какво е направено това съчетание? - Между стомаха и храната, между дробовете и въздуха, между сърцето и чувствата, между ума и мислите. Наруши ли се едно от тези съчетания, човек се разстройва. Достатъчно е да се наруши правилното съчетание между стомаха и храната, за да заболее човек и да търси помощта на лекаря. Обаче, ако лекарят му помогне, и той втори път развали това съчетание, стомахът ще почне да му се противопоставя и в скоро време ще се откаже от своята служба. Щом се разстрои стомахът на човека, и отношенията му с хората се развалят. Всеки сам трябва да си направи съчетание между стомаха и храната, която приема. Ако съчетанието е правилно, човек се чувства здрав, бодър, весел и готов за всяка работа. Ако след това той не се чувства здрав, жизнерадостен и бодър, съчетанието не е хармонично. Като не познава организма си и не може да прави хармонични съчетания, човек се допитва до мнението на видни учени и лекари и прилага техните съвети. Право е мнението на учените, но не е еднакво за всички хора, не е едно и също за различните възрасти, физическа и духовна. Човек трябва постоянно да мени храната си. От промяната на храната зависи здравословното му състояние.

Както неправилното съчетание между стомаха и храната разстройва човешкия организъм, така неправилното съчетание между сърцето и чувствата разстройва не само физическото, но и психическото състояние на човека. Ще кажете, че хората трябва да се

обичат. Колко момци трябва да обичат една мома и колко моми - един момък? Ако десет момци обичат една мома, те ще я разстроят. За предпочитане е един момък да обича една мома, а не десет. Десетте момъка ще разбъркат главата ѝ, ще смутят сърцето ѝ, и в скоро време тя ще заболее. В същност, само един обича, а не двама.

Някъде в Америка имало един знаменит проповедник, който увличал слушателите си със своето красноречие. Дошъл денят, когато трябало да си замине. Всички негови слушатели и пасоми излезли да го изпратят, понеже бил общ любимец. Заедно с тях излезли и кучетата, и патките, и гъските, да му кажат сбогом и да му пожелаят добър път. Най-после той се качил на един кон и тръгнал към гарата. На края на града, конят се изправил на краката си, хвърлил го на земята и казал: Сбогом, приятелю, ние не се нуждаем от такива знаменитости. Те не са нужни за нашето развитие.

Кой човек е знаменит? - Който върши Божията воля и, като слънцето, носи благословение за всички живи същества. Дали спиш, или си станал от сън, слънцето изпраща своето благословение и си заминава. Някои мислят, че, за да се спасят, трябва да бъдат правоверни. Не е така. Ако ти спиш, когато слънцето изгрява, какъвто и да си, нищо не може да те спаси. Спасението на човечеството се крие в онази велика религия, която обединява всички религии, като удове на едно цяло. Новата религия е любовта. Тя обединява всички хора, примирява и разрешава противоречията им и внася в тях радост и веселие.

Да се обединят хората, това значи, да имат общ идеал, общи стремежи. Обединението, единството дава сила на хората и ги прави мощни. Каквото пожелаят, те могат да го постигнат. Когато Израилският народ напусна Египет

и тръгна с Мойсей за Обетованата земя, той се раздели на 12 племена, и всяко племе носеше част от Скинията. Дето спираха, те веднага събираха всичките ѝ части, построяваха я и отправяха гореща молитва към Бога. Сплотени в едно, отправяйки молитвата си към Бога, те получаваха Неговото благословение.

Какво правят сегашните правоверни? И те носят частите на Скинията, но и досега още не могат да се съберат на едно място да я построят, и всички да отправят благодарствена молитва към Бога. Ако някой запита, какво носят, те отговарят: Ние сме правоверни, носим частите на Скинията. Христос им казва: Съберете се на едно място, и всеки да донесе частта, която носи, за да съградим Великата Скиния и всички заедно да се помолим на Бога в Дух и Истина. Всички народи да съберат частите на Скинията в едно цяло, това подразбира стиха: „Онова, което Бог е съчетал, човек да не го разльча.“ С други думи казано: Не изопачавайте великата любов, която Бог е вложил във вашите души.

Време е вече хората да се обърнат към възпитанието на своите умове и сърца, като първо съчетание, което Бог е направил. Какво по-голямо благо за човека от това, да има ум, който право мисли, и сърце, което правилно чувства и да ги съчетае в едно. Когато умът мисли право, и сърцето чувства правилно, човек разбира нещата. Той е постигнал това разбиране по пътя на страданията си. Блажени страдащите, слепите, хромите и др. Защо хората са слепи, хроми, сакати? - Защото са минали през никаква философия, която ги е осакатила. Те трябва да потърсят Божията Истина, която носи живот и показва пътя към Господа. Мнозина търсят Бога там, дето не е. Излизайте през месец май, сутрин рано, в четири часа, и ще намерите

Господа. Участвайте в пеенето на птичките, в польхването на тихия ветрец, в клокоченето на изворите, и ще намерите Бога. Слънцето кани всички живи същества да излязат вън, да го посрещнат, за да им предаде Божието благословение. Защо да не благодарите на слънцето, като на Божи слуга, който носи послание от Нашия Баща, и да му кажете: Носи нашия поздрав на Баща ни и кажи му че сме решили да възстановим хармонията, която сме нарушили. Какво правят повечето хора? Като се събудят погледнат навън и, ако видят, че има вятър, а небето е облачно, казват: Лошо е времето, не е още за ставане. Не благодарете за времето, каквото и да е то, и кажете: Хубав е денят. Ще стана да се порадвам на деня, да благодаря за благата, които той крие в себе си. Благодарете на вятъра, защото той проветрява мислите и чувствата вие. Благодарете и на облаците, защото те носят влага, чрез което се освежават цветята, дърветата и плодовете. Това е правото учение, към което хората се стремят. Всичко живо иска да бъде обичано, да живее свободно и да се радва на благата, които природата дава. Като срещна един куче, то ме погледне, завърти опашката си и ме пита: Да ли биеш ли мислиш, или да ме оставиш свободно да си вървя? - Върви свободно по пътя си, аз нося мир, а не насилие. Кучето ми повярва, завърти отново опашката си и тръгва напред.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да го не разльча.“ За да запази тази връзка, човек трябва да е готов да приложи учението на Христа. Това значи да спазва закона на хармонията, известен под името закон на симпатията. Два закона действат в света: закон на симпатията и закон на антипатията, т.е. закон на хармонията и закон на дисхармонията. Когато се обичат, хората прилагат закона

на симпатията, или на хармонията, живеят братски помежду си; когато не се обичат, те живеят по закона на антипатията или дисхармонията. В този закон съществува отблъскване, а в първия - привличане. Дето има хармония, там е Бог. Ето защо, всеки човек трябва да се запитва, свързан ли е с Бога, или не. Не търсете Бога отвън, като някаква форма, но търсете Го вътре в себе си, като съдържание. Розата и кардифилът имат външна форма, но важна е миризмата им, която човек възприема вътрешно. Те се различават по аромата си. Следователно, Бог е отвън и отвътре. Заблуждение е да се мисли, че е само отвън. Човек не трябва съзнателно да затваря очите си пред истината. Всички неща, между които има съчетание, са вътрешни. Например, имате пиано, ноти, пианист, но музиката още не се е проявила. За да има музика, пианистът трябва да съчетае всички елементи в едно цяло и да се прояви. Вие слушате и възприемате вътрешно музиката. Обаче, само онзи може да разбере вътрешното съдържание на нещата, който се вслушва в себе си, в своя вътрешен глас. Това значи, да разбира човек смисъла на нещата.

Мнозина се запитват, какво представя църквата. - Църквата е пианото, свещените книги - нотите, а свещеникът - пианистът. Той трябва да седне на пианото и да свири по всички правила на музиката. Ти ще настроиш слуха си и ще слушаш, да възприемаш музиката вътрешно и да благодариш на Бога, че имаш възможност да се ползваш от нея. Радвай се, че можеш да излезеш вън, когато слънцето изгрява и да възприемеш неговите лъчи. Блажен е онзи, който може да разбере съчетанието, което Бог е вложил в цялата природа - между минералите, растенията и животните. Ще кажете, че минералите и растенията са безгласни. Природата е жива и разумна,

нищо не е безгласно в нея. Който има уши, той може да слуша говора на природата като музика, говор и песен. Така тя проповядва и поучава хората. Няма проповедник в света, който може да се сравни с природата.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да го не разльча. Бог е направил няколко основни съчетания: от една страна между тялото, душата и духа, а от друга - между ума сърцето и волята. Това са условия, през които човешкият дух минава, за да се усъвършенства. Във физическия свят човек изучава закона на движението, в духовния качествата на чувствата и тяхната интензивност, а в умствения - смисъла на живота. Когато се говори за възкресение, за вечен живот, разбираме съчетанието, което съществува между човешкия дух и човешката душа. Той съдържат качествата на Божествения дух и на Божествената душа, затова човек има възможности каквито и Бог има. Той трябва да съзнава това и да работи върху себе си, да прояви Божественото, което е вложено в него. Каже ли някой, че не може да направи нещо, това показва, че той отрича Божественото в себе си. Каже ли че е грешник, той отрича това, което Бог е съчетал. Бог ти е дал много земя, която трябва да обработиш. Мнозина оставят сърцата и умовете си необработени; тази е причината, дето отвън попадат различни нежелани семена, от които израстват плевели и бодили. Който не обработва това, което Бог му е дал, не може да се спаси; той не вижда изходен път от никъде. Който не работи в съгласие с Божественото, не може да очаква никакви блага. Всеки трябва да каже: Бог е вложил в мене известни дарби и способности, и аз трябва да работя, за да ги развия.

Ще кажете, че човек е грешен, сам не може да постигне нищо. Грешен е само онзи, който е нарушил съчетанието.

което Бог е направил. Обърнете се към Божественото в себе си, с желание да възстановите хармонията, която съществува между ума и сърцето ви, между душата и духа ви, и вие ще бъдете добри, ще се радвате на благата, които са ви дадени. Не казвайте, че хората са лоши, че ви препятстват да се проявите, но потърсете причината за това в себе си. Приложете вяра, търпение и любов и ще видите, че в скоро време ще постигнете добри резултати. За да познаете близките си, свалете горната обивка от тях, и ще опитате, че вътре те са сладки. Зелената обивка на ореха е горчива, но ядката му е сладка, вкусна за ядене. Само така можете да познаете качествата на човешката душа. Не казвайте, че човек за ~~човека~~ е вълк. Ако мислите така, вие виждате вълчата кожа, в която той временно се е облякъл; вътрешно той не е ~~вълк~~. Друг се облякъл с кожата на лъва, но вътре не е лъв. Вие трябва да проникнете до вътрешното естество на ~~човека~~, за да разберете, че човек за човека е брат, а не ~~вълк~~. Който е работил и продължава да работи върху себе си, той е запазил своята чистота, като естествена дреха, дадена му от Бога. Срещнете ли такъв човек, в негово лице виждате Бога и се радвате, че сте Го видели. Вашата задача е да учите, да запазите всичко, което ви е дадено в ~~даденото~~ минало. Къде ще учите? - При Великия Учител - Господ, на Когото учението няма начало, няма и край. То води към възкресение, към вечен живот. Да възкръснеш, това значи, да започнеш отначало да учиши и да работиш. Възкръсналият е готов да се откаже от своя личен живот и да работи и живее само за Онзи, Който го е създал.

Днес Христос обръща внимание на всички хора, да съзнаят, че в тях е образът на Бога и да се заемат да Го очистят, да възстановят първоначалното съчетание в себе

си, с което са родени. Бог е дал здраве на човека, което той трябва грижливо да пази. За запазване здравето си, ставайте сутрин рано, особено през месец май. В четири часа трябва да сте вън от леглото си. Това е добре не само за вас, но за всички хора. Учители, свещеници, майки, бащи - всички трябва да започнат работата си рано. Като изгрее слънцето, кажете: Благословен Господ Бог наш, Който е изпратил слънцето, да се ползваме от неговата светлина и топлина. Който цени благата, които природата му дава, само той разбира смисъла на стиха, казан преди две хиляди години от Христа: „Онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча.“

Като разглеждам този стих, аз само подхвърлям семенца на вашите ниви. Останалата работа е ваша, вие ще ги отглеждате, както писателят взима една тема и я развива. Това значи, да чуе човек гласа на своя велик Баща - на Любовта и да разбере смисъла на своя живот и предназначението си на земята. Това значи, да се прероди човек, т.е. да се новороди. Христос казва: „Ако не се родиш отново, няма да влезеш в Царството Божие.“ Ето защо, който се е родил от баща и майка, ще се ражда и преражда много пъти на земята. Глупавият ще се ражда и преражда, докато стане умен; обикновеният трябва да стане талантлив, гениален, светия, ангел и т.н. Ако за всяко живо същество няма условия да се развива, животът губи своя смисъл. Работете, развивайте се, без да се борите за първенство. Който иска пръв да бъде, остава последен.

В едно старо предание се разправя, че когато създавал света, Бог натоварил слънцето с великата мисия - да грее, да осветява и да отоплява. Обаче, в него се явило желание да изгрява първо и да отиде първо при Господа. Като научил за желанието му, Господ наредил така, че всички

планети да се движат около него, а то - около Бога. Така, именно, слънцето - старият брат на небето, било по-далеч от Бога, в сравнение с всички по-малки братя. Слънцето съзнало погрешката си и, за да я изкупи, непрестанно изгрява и залязва. Останалите планети се върят около него, за да научат закона на движението.

Много християни имат същото желание, както и слънцето, да бъдат близо до Христа, но новото учение - учението на любовта изключва користолюбието. „Блажени кротките и смирените“ казва Христос. С други думи казано: Блажени онези, които заемат мястото, което Бог им е определил. За предпочитане е човек да заеме последно място, но да изпълнява Божията воля, отколкото да бъде пръв и да не изпълнява Божията воля. Христос казва: „Блажени нищите духом, защото те ще видят Бога.“

Желая ви да възстановите съчетанието между ума и сърцето си, както и между духа и душата си, да потекат всички енергии у вас, чиито кранове сте затворили от векове.

Беседа от Учителя, държана на 13 май 1917г.

София

ДОБРОТО СЪКРОВИЩЕ

„Добрият човек от доброто съкровище на сърцето изважда добрините; и злият човек от злото съкровище изважда злини-те.“

Христос говори за два вида изваждане: „Добрият човек изважда от съкровището добрините, а злият - злините.“ И единият, и другият вадят нещо от съкровищата си, но резултатите на изваждането са различни. Значи, една и съща причина произвежда два различни резултата. Двама души сеят на нивите си едно и също нещо, но резултатите на сейтбата им са различни.

Какво се разбира под думите „добро и зло съкровище“? За да придобие добро съкровище, човек трябва да работи хиляди години върху себе си. Само така той може да стане богат и да вади от своето съкровище добрините. Човек забогатява по два начина и в две различни направления: той може да забогатее скоро време, или в продължение на много години да придобие плюсове в живота си; той може временно да забогатее скоро или в продължение на години, но да придобие минуси. Потребно е богатство на хората, но какво богатство. Хората са обърнали и обръщат внимание повече на материалното богатство, но то е

временна придобивка, а не вечна. До известно време богатството радва и задоволява човека, но след това той търси друго нещо, вън от материалното богатство.

Като изучава дълбокия смисъл на християнството, човек дохожда до разбирането, че истинското развитие се крие във вътрешното, духовно богатство на душата. Духовната наука, наречена според някои религия, изисква духовно развитие от човека. В случая, думата „религия“ не е много сполучлива, но в български език няма друга дума, която може да я замести. Под „религиозен човек“ разбират глупав, ограничен, фанатик, който не мисли право. Някои мислят, че човек става религиозен, когато започне да оstarява. Аз не говоря за религията на старите хора, но за Божествената религия, която включва Божествената наука. Някои заместват думата религия с теософия, която се основава на прераждането; други я заместват със спиритизма, който се основава на отношения между духовете. Обаче, и двете думи „теософия и спиритизъм“ са ограничени, не могат да обхванат понятието „Божествена наука“. Днес и думата „Бог“ е загубила смисъл, затова я заместват с думата „природа“. След време и думата „природа“ ще бъде заместена от друга, по-близка до разбирането на човека. Не е важно, че ще замествате една дума с друга; важно е, всяка дума, която измества друга, да изразява точно и определено нейния смисъл.

„Добрият човек от доброто съкровище изважда добрините.“ Как се придобива доброто съкровище? - Чрез знание, търпение и постоянство. Какво прави добрият градинар, който има в градината си много плодни дървета, между които и орехи? Когато види, че орехът започва да зре, той не бърза да го обруля, да свали зелената му обвивка, но го оставя на дървото, докато тя сама се пукне.

Види ли това, той знае вече, че орехът е узрял. Ако преждевременно снеме зелената му обвивка, ядката на ореха ще се развали. Като узреे орехът, той го чуква, отделя зелената му обвивка, след нея - коравата и най-после дохожда до вътрешната ядка, която също е покрита с тънка ципица, горчива на вкус. Както орехът затваря доброто си съкровище в няколко обвивки, така и човек крие истинското си богатство в няколко обвивки. Външната обвивка е материалното богатство, което трябва да оставите свободно да узрее, а не преждевременно да го премахнете. То е сигурна защита на истинското добро съкровище. От външната обвивка соковете минават във вътрешната, а оттам - в самите ядки. Ципата, която обвива ядките, съдържа достатъчно йод. Яжте орехи и не се страхувайте. Те заместват употребата на йод.

„Доброто съкровище“. Които не разбират смисъла на духовния живот, казват, че не се нуждаят от богатство, но искат да бъдат по-близо до Бога. Да бъде човек близо до Бога, това значи, да бъде здрав по тяло, по ум и сърце, т.е. силите в него да бъдат добре организирани. Не е ли здрав, не са ли организирани силите му, той е далеч от Бога. Близостта към Бога не е външен, но вътрешен процес. Същото се отнася и до обикновените хора. Външно можеш да бъдеш близо до някого, но вътрешно далеч да отстояваш от него. Какво трябва да прави човек, за да се организира? - Да пази външната си обвивка, докато узрее. Без нея той ще наруши здравината на вътрешното си съдържание. Човек трябва да бъде търпелив, да не бърза в малко време да постигне големи резултати. Всеки резултат иде на своето време. Мнозина бързат, искат веднага да реализират желанията си, а с това се осакатяват.

Какво се разбира под думата „вътрешно съдържание“?

Кое е вътрешното съдържание на човека? - Неговата душа, т.е. - Божественото начало в него, което черпи от живота необходимите сили, енергия за проява на своите качества и способности. Да има човек живот в себе си, това значи, да живее съзнателно. Който не знае да живее, не е съзнателен човек. Като се говори за съзнателния живот, мнозина казват: Не е важно, дали живея съзнателно, или не; важно е да запазя тялото си. Право е да се стреми човек да запази тялото си, като външна, здрава, предпазителна обвивка, но един ден, тя ще падне, сама по себе си. Както зелената обвивка на ореха се напуква и сама пада, така и тялото на човека един ден ще падне, и той ще остане с втората си обвивка. Кога ще стане това? - когато човек узрее. Обаче, докато не узрее, никой няма право да отнема външната му обвивка. Същото се отнася и до ореха. За да не се развали ядката, оставете зелената му обвивка сама да се пукне и падне. Децата често брулят орехите, преди да са узрели, и цапат ръцете си със зелената им обвивка. Те правят това, защото обичат пресните ядки на ореха. Като се отричат от живота, хората казват: Защо ни е това тяло? Дано се освободим от него. Те не разбират смисъла на физическото си тяло. Докато е в тялото си, човек зрее и организира силите си. Изгуби ли тялото си, той преждевременно пада от дървото на живота и неорганизиран, недозрял отива в другия свят.

Христос казва: „Добрият човек от доброто съкровище на сърцето изважда добрините“. Сърцето се намира във физическото тяло на човека. Щом се лиши от тялото си, той се лишава и от живота на сърцето. Ето защо, физическото тяло е обвивка, т.е. посредник, през който минават соковете отвън - навътре, т.е. от външния, физически свят към духовния. Чрез храната например,

човек възприема външните необходими материали за съграждане не само на тялото си, но и на душата. От Божествено гледище, човек не е още оформлен, не се е превърнал в истински човек, т.е. още не е напълно узрял. От гледището на ангелите той се уподобява на дърво, затова е казано в Писанието: „Праведните ще бъдат като дървета, посадени при бистри потоци.“ Дървото се взима като символ на знание. Значи, в дървото се крие знанието, науката за живота. В райската градина имало много дървета, между които две от тях се отличавали: едното било „дърво на живота“, а другото - „дърво за познаване на доброто и на злото“. Като създад първите човеци и ги поставил в рая, Бог им казал: „От всички дървета можете да ядете, но не и от дървото за познаване на доброто и злото. В който ден ядете от това дърво, ще умрете“. С това, Бог искал да обърне внимание на първите човеци, че, докато не организират добре своето физическо тяло, с всички негови удове и системи, те не могат правилно да възприемат соковете и енергиите, които идат от възвищения свят, и да се ползват от тях. Като забранил на първите човеци да ядат от дървото за познаване на доброто и на злото, Бог искал да им каже, че те не са готови още за тази наука. Докато не оформят и организират своята външна обивка, чрез която да възприемат енергиите на външния свят, те не могат да се занимават с изследването на втората, по-твърда обивка - костите на своето тяло. Първата обивка представя мускулите на човека, а втората - костите. Първата обивка подразбира науката за живота, за външния свят, а втората - науката за познаване на доброто и злото. Като придобие това знание, човек дохожда до третата обивка, до ципицата, която обвива ядката на ореха. Щом опита ядката, той е дошъл вече до вътрешния

смисъл на живота.

Като изучавате човешката глава, виждате, че и тя е съставена от три обивки: външна - кожата, средна - коста и вътрешна - ципицата, която обвива мозъка. Ако се повреди или възпали ципицата, човек се разстройва. За да не се разстройва, той трябва да работи върху себе си, да си създаде здраво тяло, да се справя с условията, които са му дадени, и да ги използва. Не е ли здрав физически и психически, само в един момент, човек може да изгуби здравето си, да се разстрои. Например, ако някой е вложил вярата и упованието си в парите, като ги изгуби, той може да получи удар в главата, разрыв на сърцето си и да умре. Някои хора от най-малките си неуспехи са изгубвали смисъла на живота си и се отчайвали.

Материята, от която е съставен материалният свят, се среща в четири различни състояния по качества. Едните състояния са външни - твърдо, течно, въздухообразно, светлинно или лъчисто, топлинно, а другите - вътрешни, по състав - неорганическа и органическа материя. Едно от свойствата на материята е, че тя минава от едно състояние в друго. Това се постига чрез промяна на вибрациите ѝ, а именно, чрез повишаването и понижаването им. Като се пречиства материята, вибрациите ѝ се повишават; щом изгуби чистотата си, вибрациите ѝ се понижават. Като се чисти материята и човек се чисти. Пречистването му става главно чрез сърцето. Под думата „сърце“, разбираме чувствената душа в човека или астралното му тяло, което иде след физическото. Като умре, човек отива на другия свят с астралното си тяло, както орехът се посажда в земята с коравата си обивка, а не със зелената. Коравата черупка на ореха се разпуска в земята; след нея се разкъсва и ципицата, и остава само ядката, от центъра на която

излиза новия орех. Новият орех, който се крие в ядката на ореха, представя същинската душа на човека, която трябва да се изучава.

Философията на човешкия живот се съдържа в ореха. Изучавайте и наблюдавайте развитието и растенето на ореха, за да схванете нишките, които създават философията на човешкия живот. Ако нишките не се сновят една след друга, както жената ги снове, никакво платно няма да се изтъче. На същото основание, и нашите мисли и чувства трябва да бъдат наосновани, не произволно, а според законите на правата мисъл и правите чувства. Правата мисъл изключва всякакво подозрение, страх и съмнение. Освободете се от мисълта, че някой може да ви изльже. Бъдете като сарафина. Кой може да изльже един сарафин? Като занесете при него една жълта монета и му я представите за златна, той изважда от джоба си пробния камък и я опитва. Ако отговоря на свойствата на чистото злато, той я туря на особено място, за отличие от другите монети, които не са златни. Човек трябва да има пробен камък в себе си, с който да опитва нещата. За да не го изльжат, той трябва да прилага пробния си камък и да опитва, златна ли е монетата, която му представлят, или фалшива.

Какво е нужно на съвременните хора, за да не се лъжат? - Вяра, опит и виждане. Значи, вярата трябва да мине към опита, опитът - към виждането, а виждането - към разумния живот. Приложете това нещо в семейните си отношения, към приятелите си и ще видите неговите добри резултати. Като не разбират законите на живота, хората ги нарушават и, в края на краишата, каквото зло или нещастие ги сполети, всичко отдават на Бога. Ако някой заболее, казват, че Бог е решил така. Съдят някого,

пак Бога считат виновник. Човек сам е виновен за своето щастие или нещастие. Той сам е причина за болестите, за мъчнотите и противоречията, в които се намира. Съществуват два вида съдба или наказания: за зло и за добро. На земята наказват само онези, които правят пакости и злини. Когато човек направи някакво престъпление, или зло, веднага стражарят го хваща, предава го на полицията и се завежда дело против него. Колкото по-голямо е престъплението му, толкова по-голям шум се вдига около него. За да го оправдаят, видни адвокати поемат защитата му, вестниците пишат за него, обществото чете и обсъжда въпроса, дава мнението си и т.н. И престъпникът става прочут, и адвокатите, и съдиите, които взимат участие в делото, също се прочувват. Обаче, когато човек прави добро, никой не се интересува от него. Много естествено. На земята няма закони, които да разглеждат добрите дела на хората и да им отдават заслуженото. На земята съдят само престъпниците и злосторниците. На небето е точно обратно: там се интересуват от добрите дела на хората, а не от лошите и престъпните. Там никой не се интересува от погрешките и престъпленията на хората, никой не ги търси. Ако някой направи добро дело, веднага видни адвокати и съдии стават на крак и казват: Доведете този човек при нас, да видим какво добро е направил, за да му отдадем заслуженото. Колкото по-голямо е доброто, което е направил, толкова повече хора се интересуват от него, толкова по-голям шум вдига около себе си.

„Добрият човек от доброто съкровище на сърцето изважда добрините.“ Доброто съкровище на сърцето представя Божествената душа, в която човек складира даденото му от Бога. Щом има нещо дадено, човек трябва

да го вади от съкровището си и да го раздава, за да се ползват от него, както сам той, така и неговите близки. Всички блага в живота са дадени от Бога. Добрият човек има право да черпи от тях, докато задоволи своите естествени нужди. След това той дава и на близките си. За да може разумно да се ползва от Божествените блага, човек трябва да се ръководи не само от ума и от сърцето си, но и от своята душа, да препраща енергията от въздуха през дробовете, оттам през гръбначния мозък и най-после - в главния мозък. Това значи, да бъде човек активен по ум и по сърце, да решава правилно задачите си, за да бъде полезен едновременно и на себе си, и на своите близни. Не постъпват ли така и градинарите? Те се ползват първо от енергията на главния мозък, като пушат водата през малки вадички, за да напои и най-отдалечените кътчета на градината. Ще кажете, че това не става бързо. С бързане работа не се върши. Търпение и постоянство е нужно на човека, а не бързане.

Един американски лекар бил повикан да лекува един манафин в Мала Азия. Като го преглеждал, лекарят му предписал едно лекарство, да пие по три лъжички на ден в продължение на десет дена. Като изпие лекарството, състоянието му щяло да се подобри. Манафинът преглеждал лекарството, позамислил се и казал: Защо трябва да го пия десет дена наред? По-добре да го изпия изведнъж, по-скоро да оздравея. Вдигнал шишето и го изпил наведнъж. След един-два часа положението му се влошило, и той умрял.

Спазвайте законите и предписанията на Бога, на природата и на лекаря, който ви лекува. Изпълнете предписанието, което ви е дадено - по три лъжички на ден. И Бог пише в своята книга: По три лъжички на ден. Ще

кажете, че манафинът бил глупав човек. какво ще кажете за съвременните хора, които на един обяд ядат по няколко яденета, след това изпиват по две-три кила вино. Като преядат, викат лекар да им помага - разстроили стомаха си, изгубили апетит и т.н. Навсякъде има манафи, не само в Мала Азия. Когато не мисли право, човек прилича на манафина, който изпил всичкото лекарство изведнъж, както и на онези хора, които всеки ден пресяждат и разстройват стомаха си. Според мене, 75% от сегашните хора пресяждат. Някой казва, че не пресяжда. Не пресяжда, а иска да обича всички хора, и те да го обичат. Това не е ли пресяждане? Можеш ли да дадеш на всички хора това, което те искат? Имаш ли силата на слънцето? Ти не си научил да обичаш майка си, баща си, братята и сестрите си, приятелите си, които са ти направили добро, а ще обичаш целия свят. Човешкото сърце се познава в трудни моменти. Човек трябва да събира Божествена енергия в себе си, да обогати своето сърце, че да може в трудни времена, да прояви своите чувства. В такива времена, именно, той трябва да има храна, с която да поддържа живота на своя близък.

Един изпаднал руски княз се оженил по любов за една млада, красива мома, от високо произходение. В първите дни след сватбата, той често целувал своята възлюбена, но тя огладняла, пожелала да яде - хляб искала. - Ну, поцелуемся, казвал ѝ той. - Гладна съм! - възразяvalа възлюбената. - Ну, поцелуемся! Днес „да се целунем, утре да се целунем“, тя изгубила разположението си към своя възлюбен, любовта ѝ изстинала. Много естествено. Тя се почувствала излъгана от него; той бил крайно беден, само една титла имал.

Човек не се нуждае само от целувки, много неща му

трябват. Еднообразните целувки умъртвяват человека. Тези целувки са подобни на смукала, които не изличат лошата и нечиста кръв от человека, а чистата. Достатъчно е да получиш десет такива целувки, десет смукала, да видиш, какво представлят те. Аз взимам думата „целувка“ в широк смисъл, не само по форма. Всеки, който размъртва ума и сърцето на человека, дава целувки като смукалото на пиявицата, обаче, не изсмукува самонечистата, но и чистата кръв. Христовото учение не търпи такива целувки. То изисква навсякъде и във всичко хармония. Според това учение хромите трябва да проходят, слепите - да прогледнат, глупавите - да поумнеят. Под думата „глупав“ човек разбирам онзи, който няма условия да се развива. Затворете един умен човек в тъмна стая и го дръжте десет години, ще видите, че той ще оглупее, ще се идиотизира. Защо? - Няма условия за развитие. И обратно: ако на глупавия дадете добри условия за развитие, след десет години той ще поумнее.

Христос казва: „Добрият човек изважда от съкровището си добрините, а злият - злините.“ Всеки трябва да вади добрините от своето сърце, първо за себе си, а после за своите близни. Това значи: научи се първо, ти да обичаш Бога, а после учи ближния си. Ако ти не си научил още това изкуство, а учиш другите, те ще те изобличат. Те веднага ще те запитат: Какво ти е дал твоят Господ? Това не е за упрек, но, преди да учите другите, отворете ума и сърцето си за Божествената светлина, за да се развивате правилно. Мнозина се затварят за тази светлина, както орехът в черупката си, и очакват добри резултати. Това е невъзможно. Отворете се За Божествената светлина, която ще ви освободи от всички мъчнотии и противоречия. Как проверявате, че в ума и в

сърцето ви влиза Божествената светлина? Божествената светлина не внася никакво раздвоение в човешкия ум и в човешкото сърце. Тя е подобна на чиста планинска вода, която освежава и ободрява человека. Пиете ли вода, в която има различни мътилки, тя ще разстрои организма ви, ще внесе мрак и тъмнина във вашите мисли и чувства, ще ви раздвои. Всяко учение, което повдига и облагородява человека, е Божествено.

Днес много проповедници ходят по света да проповядват Христовото учение, но малцина могат да го изнесат, както трябва. Американците и англичаните изпратиха много мисионери по света, да проповядват на хората, но заедно с християнството те пренесоха и спиртните пitiета. Някои народи са апелирали към тях, да не изпращат тази отрова. Какъв смисъл има християнството за един народ, ако от една страна го повдигаш, а от друга - трошиш? Да трошиш, да разрушиш человека, това е най-лесната работа. Ще кажете, че вие не сте от тези хора. Няма човек в света, да не е троил първо себе си. Колко пъти на ден си вкарвал отрова в кръвта си. Днес си добре настроен, имаш Божествено разположение на духа, но допуснеш ли в себе си една мисъл, която веднага помрачава духа ти, и ти отпадаш, губиш това, което си спечелил. Колко пъти на ден човек слиза и се качва! Това е манафинът във всеки човек, който, като не слуша Божиите думи, вдига шишето с лекарството и го изпива наведнъж. Този човек го очаква смърт - нищо друго.

Какво представя смъртта? - Пречистване, т.е. напуштане на старата и нечиста къща, за да изгори. Къща, в която хората са живели 30 години в несъгласие, в спорове и недоразумения, трябва да изгори. Болница,

през която са минали хиляди болни от заразителни болести, и в която стените са просмукани от охкания, пъшкания и нечистотии, трябва да изгори. Бог изпраща днес огън в целия свят, да изгори, да се очисти от всички лоши, нечисти и заразителни мисли и желания. Така Той ще избави хората от по-голямо зло. Затова Бог казва: Започвам вече да събарам старото, изгнилото, за да съградя нещо ново, здраво, чисто. Днес свалям горната черупка на ореха, за да излезе налице вътрешното съдържание - ядката. В ядката е скрита човешката душа, в която се разиват добрите мисли и желания, в която се кали волята и организират силите на ума и на сърцето. Да създадеш добри мисли и желания, това не значи, че трябва да да убиеш всяко желание в себе си. В книгата „Светлина върху пътя“ е казано: „Убий всяко желание в себе си!“ Тази мисъл търпи корекция. Тя трябва да бъде: „Убий в себе си всяко лошо желание и възкреси всяко добро желание.“ Като четете тази книга, ще видите, че много мисли в нея трябва да се изправят. Който е писал книгата, или съзнателно е скрил истината, или не е разbral дълбокия смисъл на нещата. Като изучава духовната наука, човек трябва да се ръководи от своето вътрешно разбиране на нещата, да не изпада в противоречия. Натъкнете ли се на противоположни мисли, не бързайте да вадите заключения. Мислете върху тях, и тогава правете своите заключения.

Христос казва: „Добрият човек, от съкровището на своето сърце вади добрините, а злият - злините.“ И тази мисъл има две страни: от едно и също място - сърцето, добрият вади добрините, а злият - злините. Следователно, когато искам да изправя човека, на злия казвам, да убие в себе си всяко лошо желание, за да не прави злини на себе

си и на хората. На добрия казвам, да възкреси в себе си всички добри желания, да ги реализира, за да бъде добре и за него, и за близките му. Човек трябва да бъде внимателен в желанията си, да не се забравя. Ако прекали в добрите си желания, той може да се натъкне на противоречия, каквито и лошите желания създават. Един американски професор толкова обичал предмета си, че се забравял при преподаване и задържал студентите си половин, а някога и един час след лекцията. Те решили да му дадат добър урок, да го отвикнат от обичая му да ги задържа след звънца. Един ден, намазали стола, на който професорът седял, с туткал, и го завинтили добре за пода. Професорът говорил този ден цели два часа и, когато свършил лекцията си, трябало да мине още половин час, за да го освободят от стола - дрехите му залепнали от туткала. Професорът разбрал, кой направил тази шага, и повече не задържал студентите си след удряне на звънца. Време е вече всички хора, които са залепени за столовете си, да се отлепят. Всеки трябва да знае, че, ако не успява в работите си, причината е в залепването му за стола. Отлепи се първо, и после работи. Залепването за стола показва, че хората още живеят със своите стари разбирания и убеждения. Ако сами не можете да се отлепите, помолете да дойде някой да ви помогне, но не оставайте залепени.

„Добрият човек от доброто съкровище на сърцето изважда добрините, а злият човек то злото съкровище изважда злините.“ Христос поставя въпроса рязко - добро съкровище и зло съкровище. Под думите „добро съкровище“, Той разбира човешката душа, която се развива правилно. Според окултистите тя представя добрата карма на човека. Добрият човек е изпълнявал Божиите закони, събирал добро съкровище в сърцето си и днес има, какво

да вади и да раздава на ближния си. Злият човек е нарушавал Божиите закони, правил злини, с което си е създал лоша карма. Днес го турят в затвор, дето лежи няколко години, докато придобие известна опитност. Чрез страданията соковете на злините се превръщат в добрини. В което село и да отидете, ще видите, как селяните вадят тора от бунищата си и наторяват с него своите ниви и градини. Така те облагородяват дърветата и цветята превръщат ги в доброкачествени. Всеки човек трябва да извади тора от своето бунище, т.е. да извади злините от злото съкровище и да ги тури на своята нива, да я натори, да превърне злото в добро. Само такъв човек може да забогатее. Природата никога не изкоренява несъвършените форми, но ги облагородява и култивира. Тя използва всичко, за да го превърне в добро, което е необходим елемент за здравето на човека. Как се познава, кой човек има добро съкровище в сърцето си?

Представете си, че ставате сутрин радостни, весели и през целия ден запазвате разположението си. В този случай вие имате добро съкровище в сърцето си. Ако при всички изпитания, които ви се случат през деня, запазите разположението си, вие сте богат човек, вадите добрини от своето съкровище. Това, което е вярно за един ден, вярно е и за много дни. Ако станете сутрин с лошо разположение на духа и през целия ден не можете да подобрите състоянието си, вие носите лошо съкровище в сърцето си. Ще се извинявате, че не сте разположени, че сте болни и т.н. Нищо не може да ви извини - съкровището ви не е добро. Не ви остава нищо друго, освен да вземете лошото съкровище и да го хвърлите на нивата си като тор. След това ще дойдат страданията, но кажете си: Готов съм да страдам, за да се облагородя, да придобия търпение и

любов. Човек трябва да бъде търпелив. Някой минава за търпелив, защото условията му налагат да търпи. Това е неволя, а не търпение. Неволята се налага на човека, а търпението е резултат на разумната човешка воля. Никога не налагайте на човека своите вярвания, разбирания и убеждения. Оставете го свободен, той сам да насади градината си, както разбира. Вие можете да му дадете семена, а той сам да ги сади и отглежда. Може да направи някаква погрешка - това нищо не значи. Злото не е в погрешките, които човек прави, но в неизправянето на погрешките. Важно е човек да бъде свободен, за да се развива правилно. Същевременно, той трябва да дава свобода на другите, и те да се развиват правилно.

Как постъпват майките с децата си? Докато детето е малко, майката го повива в пелени, връзва го в повой и така то лежи с часове. Преди да го къпе, тя го развива, оставя го известно време свободно, да порита малко с крачката си и, като го окъпе, бързо го увива в пелените, завързва го с повоя и го оставя в люлката да спи. Детето трябва да лежи и да кротува, законът е такъв: Така постъпват и някои религиозни хора. Те хванат някого, турят го в пелени, завържат го с повой и казват: Обърнахме този човек към Бога. Не сте го обърнали, но сте го ограничили. Срешнете ли човек, увит в пелени и завързан с повой, последвайте примера на майката. Като минат четири-пет месеца тя маха повоя и освобождава детето. Така тя му дава условия да се развива свободно и естествено. Ако детето остане дълго време в пелени и вързано с повой, растенето му ще спре, и то преждевременно ще се сбабичаса. Майката не желае да види детето си сбабичасано. Тя иска то да стане здраво, силно, да се развива добре. Като влезе в едно религиозно

общество, първоначално човек се намира в положението на дете, увito в пелени и вързано с повой. След известно време той се освобождава от пелените и повоя и започва да се развива правилно и естествено, да расте и разумен да става. Той проявява доброто съкровище, което носи в себе си.

Следователно, когато става от сън, човек трябва да се запита, свободен ли е от пелените и от повоя. Щом се убеди, че е свободен, той започва свободно да движи ръцете и краката си, да се протяга, с което показва, че е готов за работа. Ръцете и краката представлят човешката воля. Тъй щото, когато очите, езикът, ръцете и краката на човека са свободни, това показва, че той има ум, сърце и воля, с които може да работи, да изпълнява Божията воля. Сънят представя повоя и пелените, в които човек е увит. Събудиши се, развържи повоя, махни пелените и кажи: Благодаря, Ти, Господи, че си ми дал свобода, да се движам и работя, да приложа волята, ума и сърцето си, да Ти служа, да изпълнявам Твоята воля. Готовете се за небето, докато сте още на земята, защото там няма спане, няма пелени и повой. Работете върху себе си, зада облагородите душата си, да развиете духовното си тяло, с което ще възкръснете. Има хора, които ще възкръснат, докато са още на земята. За тях именно, апостол Павел казва, че външната им обивка ще падне; те ще възкръснат и ще се изменят. Стремете се към възкресението като вътрешен процес. Това значи, да се освободи човек от всички съмнения и ограничения. Вярвайте в ума и в сърцето, в духа и в душата си, които Бог е вложил във вас, и вие ще възкръснете. Следователно, ако носите добро съкровище в себе си, трябва да го признаете; ако носите зло съкровище, наторете нивата си с него, за да го превърнете в добро.

Това е мисълта, която Христос е вложил в стиха за доброто и за злото съкровище.

Време е вече човек да мине от преходното към неограниченото, към вечното; от пелените и повоя, към свободата; от млякото към твърдата храна. Малкото дете се храни с мляко, това е в реда на нещата, но ако младата мома и младият момък искат още да бозаят, това не е естествен процес. Щом проходи, детето може вече да се храни с твърда храна. Свободата е необходима за неговото растене и развитие. Пуснете коня на свобода, да видите, как знае той да скача и да рита. На полето скачането му е на място, но в града не е на място, той може да смачка някое дете, даже и възрастен човек. Свобода е нужна на всички живи същества, но на време и на определено място.

„Доброто и злото съкровище“. Всеки трябва да си отговори, към добрите, или към злите хора спада; към вярващите, или към безверниците. Кой човек е безверник?

- Който няма светлина в ума си. Отворете прозорците на къщата му, да влезе светлина отвън. Ако няма пари за отваряне на прозорци, дайте му, той сам да си отвори. Когото и да поставят в тъмна стая, без прозорци, той непременно ще стане безверник. Вярата се проявява при светлина, а безверието, при тъмнина. Доброто се върши при светлина, а злото в тъмнина. Човек трябва да преобрази живота си, т.е. да напусне тъмнината и да влезе в светлината. Всяка сутрин, като ставате от сън, кажете си: Аз съм добър и разумен човек, защото Бог ме създаде. Ще кажете, че това не е вярно. Според мене, всяко нещо, създадено от Бога, е добро и разумно. За да се убедите в това, хвърлете старите си и окъсани дрехи, за да видите Божествената дреха, с която Бог ви е облякъл. Кой ви е

виновен, че сте се облекли в стари дрипи и не можете да се познаете? Не вярвайте на онзи, които подържат мисълта, че по естество човек е грешен. Само онзи е грешен, който живее в тъмна, мрачна изба и не знае, как да излезе вън. Извадете този човек от зимника и го турете в Божествения свят, на свобода и простор. Христос се обръща към добрите и разумни хора, да извадят доброто съкровище от сърцата си и да помогнат на своите паднали братя. Давайте даром, за да се даде и на вас. Давайте от своето злато, а не от книжните си пари, защото на небето книжни пари не вървят. Всяка добра мисъл, всяко добро чувство и всяка добра постъпка са звонкови монети, които никога не губят своята цена и стойност. Доброто съкровище подразбира звонковите монети, а злото - книжните пари. Давид казва: „В грях ме зачена майка ми.“ Той признава, че грехът е човешко произведение, а не Божествено. Йоан пък казва: „От Бога съм заченат.“ Който живее в тъмна стая и вади злини от сърцето си, той е заченат от дявола; който живее в светла стая и вади добрини от сърцето си, той е заченат от Бога. Живейте и работете като Христос, за да бъдете едно с Бога. Това изисква Христос от всички хора, за да се обновят и преустроят обществата и народите, навсякъде да проникне новия живот, да се възвори Царството Божие на земята.

Не е достатъчно да знаете, какъв е Христос и какво е направил, но всеки да се запита и да си отговори, какво той е направил. Какво е направил Христос преди две хиляди години, всички знаят; какво днес прави, всички виждат, но какво, ти, като човек, си направил и правиш.

- Ти, който говориш сега, какъв си. - Ела да работим заедно, и аз вземам 90% от печалбата, а на тебе давам 10%, ще видим, доколко съм правоверен. Обаче, ако

давам на тебе повече, а на мен по-малко, или ако делим печалбата наполовина, пак ще ме разбереш. Това означава стиха, който Христос е казал: „Поделата им ще ги познаете.“

Днес искам от всички хора да развържат кесиите си, умовете и сърцата си, да хвърлят пелените и повоите си и да почнат да движат свободно ръцете и краката си. Това се иска и от религиозните и от светските хора. Това изисква разумния живот от човека. Ще кажете, че лесно се говори, мъчно се работи. Който говори с любов, той работи лесно - с любов. Той е минал през мъчнотии и страдания, разбрал е животът и знае да работи. Неговите думи са пълни със съдържание и смисъл.

Христос иде на земята да обнови цялото човечество, народите, обществата, както и вски човек поотделно. Затова всеки трябва да си каже: Всичко мога да направя, заедно с Бога, с ангелите, със светиите и с добрите хора. Каже ли всеки за себе си така, светът ще се оправи и всичко ще тръгне напред. Три начина има, по които човек може да влезе в тесния път, т.е. Божествения път. Първият начин е да бутате трена, който води в този път; вторият начин - да се надпреварвате с него, а третият - да се качите на трена и да се оставите свободно, той да ви заведе на определеното място. Видите ли този трен, не го бутайте да върви, той сам се движи; не се надпреварвайте с него - не можете да го следвате, но влезте вътре и вярвайте, че той ще ви заведе в Царството Божие.

Желая ви да бъдете онзи добър човек, за когото Христос казва, че от доброто съкровище на сърцето изважда добрините.

ПРЕБЪДЕТЕ

„Ако държите моите заповеди, ще пребъдете в любовта ми, както съм аз държал заповедите на Отца си и пребъдвах в Неговата Любов.“

(Йоана 15:10)

„Ако държите моите заповеди и пребъдете в любовта ми“ Думата „ако“ в оригинала има друго значение, а не, както в български език - условие. Глаголът „държа“ има отношение към човешката воля. Да държим заповедите, значи, да ги изпълняваме, а изпълняването става само с участие на волята. Който не изпълнява Божиите заповеди, не може да пребъде в Неговата Любов. Значи, не е достатъчно човек само да пребъдва в заповедите на Отца, но да пребъдва и в Неговата Любов, както Христос е държал заповедите на Отца си и пребъдвал в любовта му. Изпълнението на Божиите заповеди и в широк, и в тесен смисъл дава един и същ резултат.

Като дойдем до външната страна на нещата, до външния свят, виждаме, че нещо ни държи за него. Същото може да се каже и за отношението на довете на человека и на неговата душа и дух. Ако духът и душата не държат ръцете, краката, мозъка, дробовете и стомаха, нищо не би

останало от человека. Духът държи всички органи на тялото в пълен ред и порядък. Душата пребъдва във функциите, които изпълняват органите, и се ползва от енергията, които те възприемат и предават. Душата не държи въздуха, но пребъдва в него. Дишането, мисленето, чувстването представлят пребъдване, а действията, които ги придржават, наричаме държане. Едни от процесите, които се извършват в човешкия организъм, наричаме свободни или зависещи от нашата воля; другите са ограничени, независещи от волята ни. Движението на ръцете и на краката зависи от нашата воля, но биенето на сърцето, дишането, храносмилането не зависят от нас.

„Ще пребъдете в любовта ми“. Който не разбира основния закон на живота - любовта, мисли, че може да я ограничи. Любовта не се ограничава, тя се отнася към свободните действия. Човек може да пребъдва в любовта, но не и да я ограничава. В пребъдването той едновременно възприема и дава - става правилна обмяна. В държане на заповедите има изпълнение, даване - изразходване на енергия. За някои, въпросите за държането и пребъдването изглеждат отвлечени - от тях зависи да бъдат отвлечени, или не. Както мисли човек, така става. Ако затвори очите си, естествено е, че той не може да вижда. Щом не вижда, не може и да разбира нещата. От человека зависи да вижда и да не вижда. Като затвори духовните си очи, нито ще вижда, нито ще разбира. Следователно, ако искаш да виждаш и да разбираш, отвори очите си.

В разбирането, като вътрешен процес, се крие известно движение. Например, за да изучите една местност и да я разберете, вие трябва да я пропътувате. За да проучите някой неясен въпрос, трябва да направите малко усилие. Какво правите, когато искате да запалите една

електрическа лампа? Хванете ключа, завъртите го и си казвате: Да бъде светлина! - и става светло около вас. Защо не кажете, че искате светлина и във вашия ум? Влезте в една библиотека, вземете книгата, в която е писано по въпроса, който ви интересува, и започнете да четете. Щом работите известно време в това направление, тъмният въпрос ще стане ясен. Човек не се е родил учен, но, с усилие, постоянство и работа той постига това, което желае. За онзи, който не работи с любов, животът представя мъчение и труд. Той постоянно се оплаква, че се мъчи, че е на парила, но на какви, и той не знае. Страданията и мъчнотиите, през които минава човек, показват, че в живота му има някаква дисхармония. Разумната природа ви обръща внимание да изправите погрешката си, която е причинила дисхармонията. Ако сами не можете да я изправите, обърнете се към някой лекар или майстор, който знае да изправя погрешките. Ще кажете, че трябва да плащате на лекаря. Трябва да се плаща; при това, колкото по-добър и опитен е лекарят, толкова повече ще платите. Колкото по-тежка е болестта ви, толкова по-опитен лекар ще търсите. Неопитният лекар взима малко пари, но, вместо полза, може да ви причини вреда.

Днес повечето хора търсят лесен начин да придобият нещо велико, или да влязат в Царството Божие. Няма лесен път за влизане в Царството Божие. Който е дошъл на земята да се учи и да работи, не трябва да избягва мъчния път. Който е благодарен от трудния и мъчен път в живота, той има условия да се повдигне. Да търсите лесния път, това значи, сами да се излагате на опасност. Лесният път е човешки, а мъчният - Божествен. Ако някой ви качи на планината и оттам ви спусне надолу, по наклонена площ, ще стигнете лесно до полите на планината,

но това не показва, че вие сами сте решили трудния въпрос. Така и децата зимно време се спускат със своите шейни. Христовото учение не е учение на хлъзгане, нито на слизане, но на възлизане, и то с труд и усилие. Вижте, как копаят селяните със своите мотики; вижте, как разорават земята със своите рала. Ще кажете, че не ви интересува нито мотиката, нито ралото на селяните. Обаче, трябва да знаете, че Христос си служи, именно, с рала и мотики. Те са инструментите, с които Той учи хората, как да орат и разкопават нивите си. В мотиката, ралото, воловете, остана се крие дълбок смисъл.

Как оре българинът земята? - С волове, някога с два вола, а някога - с четири, или шест. Не е важно с колко вола оре, защото принципът е един и същ. И в орането действат два принципа: държа и пребъдват. Двата вола представлят човешкия ум и човешкото сърце, ралото - човешкото тяло, а останът - закона, който от време на време бодва ума и сърцето, да им напомня, че трябва да работят и да следват направлението - браздата. Някои хора мислят, че са свободни, а всъщност, всички са впрегнати - някъде по двама, някъде по трима или четирима заедно. От време на време ви разпрягат, да си починете. Кога си почиват воловете? - Когато каже господарят. Щом си починат, господарят им пак ги впряга на работа. Такава е действителността. Ще кажете, че това е положението на воловете. Мислите ли, че душите на воловете са лишени от интелигентност? В известно отношение волът стои по-високо от човека. Казват за някой човек, че е търпелив като вол. Значи, волът се взима като символ на търпение. Какво ще кажете за житните зърна, поставени при различни условия? Онези, които са поставени при благоприятни условия на развитие, са израсли и дават

доброкачествени плодове. Другите, които не са били при добри условия, не са могли да израстнат. Обаче, това не показва, че последните житни зърна не крият в себе си същите заложби, каквото и пъrvите зърна, поставени при добри условия. Следователно, каквото е отношението между пъrvите и последните житни зърна, такова е и отношението между душата на човека и на волята. Днес волът е лишен от условия да се развива, да проявява качествата на своята душа. Ще дойде ден, когато Бог ще го постави при условия да прояви своите заложби. Тогава ще видите, че от него ще излязат талантливи и гениални хора, каквото срещаме сега. Днес волът оре, обработва земята, изпълнява основния закон и помага на човека. И той работи, труди се и по три пъти на ден се храни. Седне пред трапезата, хапне си и казва: Добре е създаден светът. - Наистина, светът е добре, но трябва да благодариш на Господаря си, Който те храни за работата, която си свършил. Ако престанеш да работиш, и Господаря престава да те храни. Щом огладнееш, започваш да плачеш, да се молиш, докато Господарят ти отново отпуска нужната за тебе храна. По отношение на работата си, човек прилича на коня, който, като свикне на тегло, и да го пуснат на свобода, не може да се ползва от нея. Един кон работил цели 30 години на господаря си и, като оstarял, господарят му го освободил от работа, пуснал го на свобода. Обаче, всеки ден, по едно и също време, конят дохождал около кладенеца, откъдето вадел вода за поливане на градината, и спирал там - очаквал да дойде господарят му да го впрегне на работа.

Христос казва: „Ако държите моите заповеди.“ - Кои заповеди? - Които могат да направят човешкия живот щастлив и смислен. Като слушат да се говори за тези

заповеди, мнозина казват, че са ги чели. Щом сте ги чели, питам, станал ли е животът ви щастлив и спокоен? - Не сме станали по-щастливи. - Щом не сте по-щастливи, това показва, че сте ги чели, без да ги разбираете. Христос казва по-нататък: „Ще пребъдете в моята любов“. Какво по-голямо благо можете да очаквате от изпълнението и приложението на Божиите заповеди? Няма по-велико щастие за един дом, ако мъжът пребъдва в заповедите на Бога и в Неговата любов, а жената - в заповедите на своя мъж. Защо се разстройват семействата? - Защото, нито мъжът, нито жената изпълняват обещанията си. Мъжът обещава, че ще държи и ще пребъдва в Божиите заповеди, но, като се ожени, всичко забравя: започва да пие, да гуляе с приятели и всичко пропилява. Жената казва: С такъв мъж не мога да живея. Следователно, семейство, в което мъжът не пребъдва в Божиите заповеди, а жената не пребъдва в заповедите на мъжа си, е осъдено на смърт. Ако мъжът не пребъдва в Божиите заповеди и не изпълнява волята на Бога, и жената е свободна да не изпълнява заповедите на мъжа си. Обаче, ако мъжът изпълнява Божията воля и пребъдва в Неговите заповеди, а жената не пребъдва в любовта на мъжа си, отговорността пада върху нея. Това е проповядвал Христос на своите ученици.

„Ще пребъдвате в любовта ми.“ Който пребъдва в Божията Любов, той изпълнява Неговите заповеди. Който не пребъдва в любовта, не може да изпълнява заповедите й. Той прави погрешки, като децата. Във Варненско, в с. Николаевка, жената на попа измазала къщата си добре, измила я и изчистила. Това било срещу Спасов ден. Тя бързала да свърши по-скоро работата си, за да може на другия ден, рано сутринта, да отиде на църква. Детето й, десетгодишно момче, виждало, как вършеят през лятото и,

като останало само в къщи, решило да си поиграе. Взело царевица в един съд и пуснало в стаята всички мисирки. Хвърляло царевица на мисирките, гонело ги, тичало след тях - забавлявало се добре. Като минавали покрай къщата на попа, съседките чули голям шум, но не знаели, какво става вътре. Те видели попадията в църквата и ѝ казали: Нещо става във вашата къща, но какво, не знаем; отдалеч се чува вик, шум. След свършване на службата, попадията веднага си отишла в къщи и, какво било учудването ѝ, когато влязла в стаята и видяла: всички мисирки крякат, хвърчат, хвърлят се по стените, а малкият юнак ги гони, кара ги да вършеят. Като видял майка си, виновникът веднага избягал, оставил тя да се справя с неканените гости.

Много хора постъпват като децата. Майките им измазват стаите, изчистват ги, а те вкарват мисирките вътре, да се забавляват с тях. Така те искат да покажат, че са свободни, но това е детинска свобода, детинско схващане. Някой има добро разположение на духа, въодушевява се от нещо Божествено, но изведенъж детето му влиза в стаята и води след себе си мисирките и патиците - устройва си забавление. Бащата вижда, че стаята е изцапана, и в един момент доброто разположение го напушта. За да не губят доброто си разположение, майката и бащата трябва да затварят стаята си с девет ключа, да не влизат децата с мисирките вътре, да цапат. Вината е в майката и бащата, а не в детето. Като намери стаята отворена, то влиза вътре, взима царевица и вкарва патиците и мисирките, да си поиграе с тях.

„Ако държите моите заповеди“. Понеже глаголът „държа“ се отнася до волята, никога не казвайте, че не можете да направите нещо; че някой въпрос ви е тъмен и

не можете да го разберете; че условията ви са лоши, или че не е дошло още време за вашето проявяване и т.н. Оставете тези неща на страна. Знайте, че никой не може да ви препятства. Всеки сам се спъва. Кой спъна първите човеци в рая? Бог ги поставил при благоприятни условия за развитие, но те сгрешиха и излязоха от рая. Причината е в самите тях, в техните скрити желания. Човек се спъва, когато не разбира своите желания, не знае, дали са полезни, или не. Жената на един американски милионер имала много желания и не разбирала, кога и как трябва да ги задоволява. Като отивала в Париж, тя влизала във всички големи магазини и купувала, каквото очите ѝ виждали. Един ден тя накупила предмети, на извънредно голяма цена и, по нямане на възможност да ги изплати наведнъж, записала ги на името на мъжа си, който бил известен между големите търговци в Париж. Като получил полици за изплащане на големи суми, той веднага ги изплатил, но решил да се разведе с жена си. За да бъде свободен от задължението си към нея, той ѝ направил една къща - дворец за 15 мил. долара, дал ѝ в ръката 30 мил., да разполага с тях, както намира за добре. Той предпочел да ѝ даде големи суми, да я осигури добре, но да се запази от опропастяване.

Както милионерът постъпил с жена си, така и Бог постъпва с онзи, които разпиляват Божиите блага. Той им дава 45 miliona на разположение и се развежда с тях. Ще кажете, че който има 45 miliona, е щастлив човек. Горко на онзи, който се е развел с Бога. Той е готов да върши всякакви престъпления. Който не държи Божиите заповеди, той може да върши всички престъпления. Искате ли да се освободите от злото и престъпленията вън от себе си и вътре в себе си, дръжте Божиите заповеди и

пребъдайте в любовта. Като ставате сутрин от сън, ако сте жена, задайте си следните въпроси: държа ли заповедите на мъжа си, и мъжът ми държи ли заповедите на Господа? Ако си отговорите на тези въпроси положително, целия ден ще прекарате в мир и радост, защото Бог ви е благословил. Ако отговорът ви е отрицателен, вие ще бъдете недоволни, неразположени, нещастни. Защо са нещастни хората? - Защото не изпълняват Божиите заповеди, не пребъдват в любовта Му, а, въпреки това, искат да реализират всичките си желания. Лакомството прави хората нещастни.

Един ловджия, който ходил често на лов в Стара Планина, разправял следната опитност. Като минал край една река в планината, видял на брега на реката една мечка с пет малки мечета. Те си играели край брега, а майката постоянно бъркала във водата и вадела малки ракета, които давала на мечетата си. Той се спръял да ги наблюдава, но какво видял? Докато майката подавала по ред ракетата на малките си, едно от тях изпреварвало другите и изяждало ракетата. За другите не доходжало ред да си хапнат поне едно ракче. Като забелязала това, мечката ударила силно лакомото мече, което се търколило на земята. Най-после тя тръгнала към леговището си и се обрнала към наказаното мече, но видяла, че то било мъртво. Тя го взела на ръце, полюляла го, но не можала да го съживи. Натъжена от загубата, тя влязла в гората.

И човек носи в себе си едно лакомо мече, което трябва да възпитава и наказва. Той има право да го накаже, но така, че да не го умърти. Ако го умърти преждевременно, ще страда. Ето защо, Христос казва: „Който иска да бъде щастлив, трябва да има калена воля, светъл ум и чисто сърце; той трябва да държи моите заповеди така, както аз

държа заповедите на Отца си и да пребъдва в мене така, както аз пребъдва в любовта на Бога.“ Само така човек може да бъде велик, защото Бог, Който живее в него, е велик. Следователно, отворете сърцата и душите си за Бога, да влезе във вас със своите заповеди и със своята Любов, за да ви направи велики и силни. Тогава човек казва, че всичко, каквото пожелае да постигне, е възможно. Ако държите заповедите на Бога и пребъдвате в Любовта му, ще разберете стиха, който Христос е казал: „Невъзможното за человека е възможно за Бога.“ Къде е този Бог? - Във всеки, който изпълнява Неговата воля.

Някои искат да знаят, как се познава, кой държи Божиите заповеди. - Много просто. Ако мислите ви са ясни и положителни, чувствата ви благородни и чисти, вие държите заповедите на Бога и пребъдвате в Неговата Любов. Казах ви да проверявате нещата. За всяко нещо прилагайте думите „опитай и виж“. Ако имате някой мъчен въпрос за разрешаване, не бързайте да го разрешите изведнъж, но мислете върху него няколко часа, докато дойде светлина в ума ви. Ако до вечерта не можете да го разрешите, това показва, че имате някаква отрицателна мисъл, която ви препятства. Освободете ума си от отрицателните мисли и сърцето си от нечистите чувства и започнете да мислите върху въпроса, който ви интересува. Ще кажете, че нямате свободно време, да посветите на този въпрос часове и дни. Вие ще работите каквото трябва, а същевременно ще мислите. Ако не можете в един ден да разрешите въпроса, ще го разрешите за една седмица, важно е да се разреши правилно. Ако искате да знаете, дали сърцето ви пребъдва в любовта, вижте, имате ли вътрешен мир и спокойствие. Ако имате вътрешен мир, каквото и да ви се случи, и да се разколебаете външно,

вътрешно ще бъдете спокойни. Дали вярвате в това, или не, не е важно. Направете опит, и ще се уверите в думите ми.

Много от страданията на сегашните хора се дължат на външни влияния и внушения. Това не трябва да ви смущава. Човек има воля, с която може да понесе всички мъчнотии и страдания. Ако волята ви е силна, вие можете да правите чудеса. Който има силна и разумна воля, може да се справи и с най-силните страдания. В това отношение Христовите мъченици показват пример. Те бяха изгаряни, разкъсвани на парчета, изтезавани, но със силата на своята воля издържаха всичко, без да усещат болка. Те държаха Божиите заповеди и пребъдваха в любовта. Ако морската звезда може да възстанови отрязания или откъснатия си крак, защо човек да не е в състояние да направи същото? Човек трябва да усили волята си, за да може чрез нея да контролира своите мисли и желания. Любовта иде на помощ на человека, да отхрани неговите мисли, чувства и желания. Само така може да се работи. Какво правите, когато вземете работник в къщата си? - За да работи добре, първо му давате храна. Щом се нахрани добре, той е готов да работи. Значи, любовта е потребна като храна за човека. Без любов животът му не върви добре. Ще ми възразите, че животът е тежък, трябва да се издържат жена и деца. Чудно нещо! Жената беше в мъжа, оттам я извади Бог, от реброто на Адама. Тъй щото, дали човек е женен или не, това не усложнява, нито улеснява живота. Няма човек в света, който да не носи мъж или жената вътре в себе си. Мъжът и жената вървят всяко заедно. Дали жената или мъжът е вътре или вън от човека, не е важно. Всеки мъж носи жената в себе си, и всяка жена носи мъжа в себе си. Те не могат един без друг. Мъжът е

стимул за жената, а жената - за мъжа. Отнемете ли жената от света, всяка култура ще изчезне; отнемете ли мъжа, пак няма да има култура. Под думите „мъж и жена“ в широк смисъл, разбирам ума и сърцето. Ум без сърце не може, и сърце без ум не може. Те вървят всяко заедно и взаимно се допълват.

И тъй, когато хората страдат и се мъчат, причината не е нито в мъжа, нито в жената, но в това, че човек не държи на Божиите заповеди и не пребъдва в Божията Любов. Под думата „мъж“ разбирам още Божествения ум, а под „жена“ - Божественото сърце. Умът представя човешката воля, която се проявява в неговото тяло, а сърцето - движение. Умът представя волевите процеси, а сърцето - рефлексните. Ако мъжът иска да живее добре със жена си, нека я остави свободна, да се проявява като самостоятелен човек, а не да изпълнява чужда воля и чужди предписания. Нека двама мъже направят следния опит: единият да напише закони и правила, по които да се ръководи жена му, а другият да я остави свободна, да живее по свое вътрешно, дълбоко разбиране. Когато човек се ръководи не от писани закони, а от своето разумно сърце, всяко резултатите са добри. Ако мъжът е недоволен от жена си, че не върви по неговите лични изисквания, той е на крив път. Това не е Христовото учение. Христос е проповядвал любов и свобода. Там, дето любовта отсъства, съществува насилие и безлюбие. „Ако държите моите заповеди.“ С какво държи човек нещата? - С ръцете си. Цигуларят държи цигулката и лъка с ръцете си, и, от правилното държане на цигулката и движение на лъка, зависи, как ще се прояви той - като обикновен, талантлив или гениален цигулар. Някой казва че му се пее. Много естествено, когато любовта посети човека, той иска да пее, да свири,

да се прояви. Дето любовта отсъства, там няма песен, ням и музика. Като се казва на хората, че трябва да пеят, това значи, да отворят сърцата си за любовта. Пеенето е вратата през която любовта влиза в человека. Когато се казва на хората, че трябва да се молят, подразбираме същото - да отворят умовете и сърцата си за любовта. Яденето, пеенето и моленето представлят един и същ процес - отваряне на ума и на сърцето за любовта, която единствена повдига человека и го прави доволен от всичко, което му е дадено. Това са тясно свързани помежду си. Като пее, човек трябва да задоволи първо себе си, а после окръжаващите. Каквите мислят хората за него, доволни ли са, или не, това е второстепенна работа. Първо той трябва да бъде доволен от себе си. Това означават думите: „Ако държите заповедите ми, ще пребъдвате в моята любов.“ По нататък Той казва: „Каквото попросите в мое име, ще ви се даде.“ Опитайте Господа чрез Неговите закони, за да разрешите мъчните си въпроси. Някой не може да се справи със съседите си, не може да ги търпи. - Ако е без любовта на Бога не може да търпи никого. Какво струва на человека да изпълни Божия закон и да каже: За Бога всичко мога да направя. Това значи: С любовта всичко мога да понеса. Христос казва на вски човек: „Възлюби Бога в себе си, за да възлюбиш и ближния си.“ Но дяволът му казва: Велико нещо е любовта! Ти не си готов още за нея, не можеш да любиш и да прощаваш. За да любиш, ти трябва да бъдеш учен, да познаваш законите на цялото Битие. Христос се противопоставя на дявола и казва: Дали си учен, или прост, беден или богат, голям или малък, ти можеш да любиш и трябва да проявиш любовта, която е вложена в сърцето ти.

Помните: С любовта човек може всичко да постигне.

Грозният може да стане красив, бедният - богат, невежият - учен. Без любовта човек губи всичко - и богатство, и красота, и знание. Не вярвайте в лъжливи учения, които викават, че не можете да прилагате любовта. Ако държите Божиите заповеди и пребъдвате в любовта, не вярвайте на онзи, който ви казва, че не вървите в правия път. Не вярвайте, ако ви казва, че плодът, който сте изработили е горчив или кисел. В миналото, преди да узре, плодът е бил кисел и горчив, но днес е сладък. Не живейте с вашето минало. Важно е настоящето, през което днес минавате.

Един ден Настрадин Ходжа възседнал стария си вол, отишъл с него на нивата. Срещнал го един познат и го запитал: Ходжа, защо си възседнал този стар вол? Ходжата не отговорил, че направил това по нямане на кон, но казал: Не гледай какво представя днес моят вол. Трябаше да го видиш преди няколко години, когато скачаше и играеше пъргаво като младо и силно конче. Според мене, не е важно какъв е бил волът в миналото; важно е, какво днес представя. Миналото е отживяло времето си. Сегашният ни живот е израз на миналия, затова сме недоволни от него. Новото, което днес възприемаме и прилагаме, ще определи бъдещия ни живот. Който иска да знае, какъв е бил миналият му живот, нека се вгледа в сегашния, там ще намери своето минало. Ако живее по нов начин, той ще съгради своето светло бъдеще. Следователно, който се усъмни в пътя си, той е допуснал в себе си едното краче на дявола. Човек знае истината, а сам допушта съмнението в себе си. Никой никого не може да излъже, а себе си - още по-малко. Ако държите Божиите заповеди и пребъдвате в любовта *Му*, вие сте на прав път, и каквото пожелаете, можете да постигнете. Христос работи с думата „*мога*“, а дяволът с думата „*не мога*“. Кажеш ли, че можеш

да живееш добре, Христос е с тебе. Кажеш ли, че не можеш да живееш добре, Христос е далеч от тебе. - Грешен човек съм. Каже ли някой така, това значи, че волята му е слаба. Грехът, погрешките се крият в човешкото безволие. Дайте права насока на волята си, и вие ще се повдигнете. Ако сте сгрешили, ще се очистите. Много вода има в природата, следователно, човек всяко може да се мие и чисти. Мъже и жени - всички трябва да се чистят, да съзнаят своето предназначение и да го изпълнят.

Каква е задачата на жената? - Да повдигне първо себе си, а после - мъжа. Тя внася подтик в него към възвишеното, заставя го да мисли, а същевременно внася мир и спокойствие в душата му. Задачата на мъжа е да повдигне първо себе си, а после - жената. Той трябва да прояви силата на своя ум, да застави жената да работи. Каквото каже тя, мъжът трябва да го изпълни. Ако днес обещава нещо, а утре не го изпълнява той е подобен на баба, която на всяка стъпка спира и не може да върви напред. Каже ли мъжът на някая мома, че я обича, той трябва да докаже истинността на своите думи.

Време е вече да се приложи Христовото учение във всичката му широта и дълбочина. Кажеш ли, че не можеш да Го приложиш, баба си; кажеш ли, че можеш да Го приложиш, ти си млад човек, герой, който може да постигне всичко.

На жените пожелавам да бъдат пълни с Божията Любов, да носят идеята за прилагане на любовта и, дето отидат, да носят аромат със себе си, да пръскат благоуханието на любовта. На мъжете желая да внесат доверие във всички жени, да разчитат на тяхната дума и на обещанията им.

„Ако държите моите заповеди.“ - това се изисква от

мъжа. „Ще пребъдвате в любовта ми.“ - това се изисква от жената. Аз пък казвам: Жената да пребъдва в любовта, а мъжът да държи заповедите на жената.

Беседа от Учителя, държана на 27 май 1917 г.

София

БОГ Е ДУХ

*„Бог е Дух, и които Му се кланят с дух и истина да се кланят.“
(Иоана 4:24)*

„Бог е Дух, и с дух и истина трябва да Му се кланят.“ Христос е изказал тази мисъл още преди две хиляди години. Да се каже тази мисъл на едно събрание, това показва, че хората, които са присъствали там, не са били много културни. Те са разисквали върху въпроса, как трябва да се кланят на Бога, затова Христос им отговорил. Много начини има, по които човек може да служи на Бога, но Христос посочва един от правите начини - да се служи на Бога с дух и истина. Тук думата „кланяне“ е взета в смисъл на служене.

„Бог е Дух.“ Думата „Бог“ е неясна, неразбрана, главно за онези, които разглеждат въпросите философски. Обаче, Битието или същността на нещата не може да се схване с ума, по философски начин. Защо? - Защото, според законите на мисълта, има неща определени и конечни; има неща неопределени и безконечни. Едно от неопределените понятия е това за Бога. Бог е същество, което няма нито начало, нито край и на което не се знаят границите, между които се движи. Той е основа, принцип,

върху който трябва да градим своите отношения.

„Които служат на Бога, с дух и истина трябва да Му служат.“ Какво означава думата „дух“? Казват за някого, че предал Богу дух, т.е. умрял. Значи духът е онази разумна сила в човека, която носи живот. Ако искаме да определим, какво нещо е истината, обръщаме се към Евангелието, дето се казва: „Глава на Твоето Слово е истината.“ Значи, словото, чрез което се изказваме, представя тяло на истината. Всеки знае, какво нещо е главата за тялото. Най-ценното, най-скъпото за човека е вложеното в него мозък, в неговата глава. Затова, именно, човек се определя по качеството на своя мозък.

„С дух и истина да служат на Бога.“ Какво всъщност е Бог? Мнозина гледат на Бога като на велиък, отвлечен принцип, за Когото не могат да имат никакво понятие. Малко нещо се иска от човека, за да познае Бога. Достатъчно е да направи опит, да му служи с дух и истина, за да има контакт с Него, да намери допирните точки между Бога и своята душа. По какво ще познаете, че сте направили този контакт? - По последствията, а именно: ако сте мъртви, ще възкръснете; ако сте болни, ще оздравеете; ако сте невежи, ще се просветите; ако сте изгубили смисъла на живота, любовта ще ви посети, ще внесе светлина в ума ви, и ще осмисли вашия живот. В който момент прекъснете връзката си с Бога, всичко ще изгубите. Това всеки е опитал, благодарение на което въпросът за служенето не е отвлечен, а жизнен. Който е могъл да разреши този въпрос, той се е домогнал до смисъла на своя индивидуален живот и си е изработил своя лична философия за живота. Много философи са писали до въпроса за служенето; който се интересува, може да чете, какво е казано от различните философи. По

този въпрос е писано на различни езици. Вън от литературата, въпросът за служенето има вътрешна, опитна страна. Коя от двете страни на въпроса е истинската или реалната? Според мене, реалността на нещата е двояка: външна или обективна, която има форма; вътрешна или субективна без форма. Ще възразите, че не е възможно реалните неща да нямат форма. Какво ще кажете за чувствата, които преживявате? Те са реални, а, въпреки това, нямат форма. Каква форма имат чувствата „приятност и неприятност, радост или скръб“? Каква форма давате на понятието „истина“? Значи, не всяко реалните неща са облечени във форма. В сегашното развитие на человека има неща реални, които не се нуждаят от никакви форми. Учените ги наричат „субективни или вътрешни“.

„Които Му служат, да служат с дух и с истина.“ Това значи: Да служим на Бога с онова дълбоко, вътрешно разбиране за живота, което човек носи в себе си. Да служим на Бога с онова разбиране за вътрешния смисъл на живота. Всеки търси истината, познава я и, когато някой му говори, той иска да знае, истината ли му говори, или не. Истината определя отношенията между душите. Сама по себе си, тя е нещо конкретно. Да носиш истината в себе си, това значи, да имаш светлина в ума и топлина в сърцето си, да си свободен в своите вярвания и убеждения. Истината внася вътрешна свобода и сила в човека. Изгубили истината, човек започва да се колебае и съмнява. Каквато работа предприеме, той изпитва страх и смущение. Истината е жива величина, затова, дето влезе, тя осмисля и удохотовява нещата. Да говорим за истината като понятие само, това е все едно, да назваме само имената на хората, без човека, без живата представа за него. Името Иван е мъртво, свържем ли го със самия човек, името

оживява. Често за истината се говори като за нещо мъртво, но, когато се каже, че истината е глава на Словото, или „Бог е Истина“, веднага тя се удохотовява и оживява. Ето защо, който носи истината в себе си, е здрав, умен, щастлив, красив, силен човек. Искате ли да бъдете красиви, да ви обичат хората, приложете истината в живота си. Някой се оплаква, че е пожълтял, не знае, какво да прави, да придобие жизнен цвят на лицето си. Много просто - той трябва да приложи истината. Тя ще му даде, какъвто цвят иска. Истината е алхимическият, философския камък, който превръща нещата. Който носи истината в себе си, той е безсмъртен; той е господар на положението, цялата природа го познава и, отдето мине, всичко живо го поздравява; цветя, животни, хора. Даже реките, изворите, канарите и планините го поздравяват. Който не носи истината в себе си, постоянно се натъква на противоречия и мъчнотии. Срешните ли човек, когото всички нападат, ще знаете, че или той не носи истината в себе си, или обществото, в което се движи, стои далеч от нея.

Христос казва: „Трябва да Му се кланяме“. Думата „кланяне“ има отношение към човешката воля. Като работи, човек трябва да се кланя. Какво прави онзи, който копае на лозето, или жъне на нивата? - По цял ден се кланя. Той вдига и слага мотиката или сърпа и се кланя. Който яде и пие вода, също се кланя. Срещате някой познат човек на улицата - мъж или жена, пак се кланяте. Вие се кланяте не само в църква, но и в живота. Това показва, че човек се кланя на Бога, дето и да Го види - в човека, в животното, в растението, в храната и водата, от която постоянно се нуждае. Тогава стихът, който Христос е изказал за кланянето, взима широк смисъл и означава: „Който се кланя на Бога, дето Го види, той се кланя с дух и истина.“

В който дом влезете, вижте дали мъжът и жената се кланят на Бога с дух и истина. Ако жената не е доволна от мъжа си и от децата си, и желае да се освободи от тях, тя не се кланя на Бога с дух и истина. Ако и мъжът е недоволен от близките си и постоянно ги ругае, и той не се кланя с дух и истина. Мнозина искат да знаят, защо християнството, това велико учение, не дава онези резултати, които се очакват. Много естествено - малцина Го разбират. А между онези, които Го разбират, повечето не Го прилагат. Те намират, че ако приложат Христовото учение, интересите им ще пострадат. Това е неправилно схващане на нещата.

„Дух и истина“. Това са два елемента, които могат да се уподобят на мъжай и на жената. Духът е жената, истината - мъжът. Ето защо, всички мъже и жени, които служат на Бога, трябва да се обединят в дух и истина. Кланянето, като процес, представя идването на детето в света. Следователно, когато мъжът, жената и детето се съединят в дух и истина, те ще се кланят на Бога правилно. Това наричаме истинско кланяне. Дето е Духът, Истината и служенето, там е Бог. Плодовете на Духа са любов, радост, милосърдие, кротост, въздържание. Такива плодове трябва да ражда жената. Всяка жена може да ражда, но важно е, какво ражда. Като жени, пожелайте отсега нататък да раждате плодовете на Духа - любов, радост, дълготърпение, мир, кротост, въздържание, милосърдие. В раждането на тези плодове се заключава истинското служене на Бога. Кои плодни дървета обича човека? - Които раждат сладки, вкусни плодове. Има ли по-сладък плод от любовта? Ето защо, жената, която представя Духа, може да бъде обичана, само когато роди любовта. Жената е символ на любовта. Дете, родено от любовта, е обично на всички. Майката се радва, че детето ѝ се ползва

от любовта на хората. Но и за майката казват: Блажена е тази, която е родила детето на любовта. Неизменна и вечна е любовта, но и плодовете ѝ са вечни. Дайте място на Духа в себе си, за да родите любовта.

„Които Му служат с дух и истина.“ Защо е необходимо това? - За да могат да се свържат с реалността на живота, че, като се съблекат от плътта си и отидат в другия свят, да не се почувстват голи. Бог е център на вселената. Духът - извор на живота, а Истината - глава на Словото, на разумния живот. Духът и Истината трябва да се съединят в едно и така да се върнат към Бога, да станат едно с Него. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме.“ С това Той иска да каже, че носи в себе си и двата елемента - Дух и Истина. Христос мина през големи страдания, но роди плодовете на Духа и показва на хората, как трябва да живеят и да служат на Бога. Да ражда човек, това значи, да заеме положението на жена, която ражда и отглежда деца. Да бъдеш жена, това значи, да носиш плодовете на Духа в себе си - любов, мир, радост, дълготърпение, милосърдие, кротост и въздържание. Дали сте жени или мъже, от всички се иска служене с дух и истина, а не само по буква, или по форма.

Една християнка в Америка слушала речите на един знаменит оратор, който говорил против християнството. Огорчена в душата си от неговите проповеди, тя решила да отиде в дома му и там да поговори с него, да му покаже силата на Христовото учение и да го обърне към Христа. Ораторът я приел любезно, оставил я свободно да се изкаже и я поканил на обяд. След обяда той ѝ казал: Вие виждате, аз не служа на Бога, както вие разбирате, нито Му се кланям, нокъщата ми е пълна, имам на разположение всичко, каквото ми е нужно. Ще направите по-добре, ако

отидете в дома на моя съсед, който се моли на Бога по три пъти на ден, но, въпреки това, живее в лишения и сиромашия. Идете при него, утешете го, нахранете го, той се нуждае от вашата подкрепа, а не аз.

Често религиозните искат да обръщат хората към християнството по външен път, по форма. Християнството не се нуждае от външни поклонници, само по форма. Външното служене не спасява человека. Истинското спасяване подразбира правамисъл, прави чувства и прави действия. Който не мисли, не чувства и не постъпва право, той постоянно се натъква на противоречия. Той минава за вярващ, а всъщност не е. Изобщо, мъчно можете да определите, кой е вярващ и кой - безверник. Някои хора редовно посещават черквите, но не са религиозни; други не ходят на черква, а са религиозни. Съществува една наука, чрез която можете точно да определите, кой е религиозен, или духовен, и кой не е. Това е писано на главата, на лицето и на ръката му. Достатъчно е да погледнете на тези места, за да се убедите в религиозността, или в отсъствие на това чувство в человека..

Двама млади хора влезли в едно кафене и започнали да разискват върху въпроса за отношенията между хората. Единият от тях твърдял едно, вторият - друго и, като не могли да дойдат до едно разрешение, започнали да спорят. В това време отвън, по тротоара, минавал беден, стар човек, прегърбен от тежестта на товара, който носел на гърба си. Те видели това, но продължавали спора. В това време един господин от съседната маса, който не взимал участие в спора, веднага излязъл навън и повдигнал товара на бедния човек. Като го настанил добре на гърба му, той се върнал пак в кафенето и видял, че младите хора още продължавали спора. И до днес още някои религиозни

посещават черквите, разискват върху въпроса, кой е вярващ и кой - не, а отвън, по улиците, минават бедни, стари хора, натоварени със своите съндици и се измъчват от тежестта им, без да дойде някой да им помогне. Прекратете спора, напуснете местата си и излезте навън, да помагате на онези, който пъшкат под тежестта на товара си. Те са обременени, страдащи, пълни с противоречия и мъчнотии. Помогнете им, било с вашите добри примери, или с добрите си съвети и философия.

Христос казва: Не критикувайте, не нападайте хората, не им говорете върху това, което те мъчно разбираят. Ще кажете: Това, което говориш, право ли е, или не. - За мене е право, а за вас - не зная. Ето защо, имам предвид, че това, което е вкусно за вълка, не е вкусно за овцата; и това, което е вкусно за овцата, не е вкусно за вълка. Значи, религията на вълка е една, а тази на овцата - друга. Коя от двете религии е по-права? И двете са прави, всеки изповядва своя собствена религия. Следователно, оставете всеки свободно да изповядва религията си; цветята да растат, дърветата да цъфтят, плодовете да зреят, а човек да върши Божията воля. С други думи казано: Изворът трябва да извира, да дава от своята чиста, кристална вода. Реката трябва да бъде дълга; дето минава, да пои всички треви и растения, даже и онези, които хората не обичат. Като тече, реката пои и залива всичко, каквото среща на пътя си. Тя не прави разлика между цветята и дърветата, не ги дели на красиви и грозни, на полезни и вредни - всички напоява. Тъй щото, ако сте извор, раздавайте от изобилието си на всички, които ви посещават; ако сте река, напоявайте всички цветя и дървета, които срещате на пътя си; ако сте цвете, развивайте се правилно; ако сте дърво, цъфтете; ако сте плод, зрейте; ако сте човек,

изпълнявайте Божията воля. Като изучава процесите на живота, човек трябва да знае закона за превръщането. Ако чувате някой да казва, че иска да расте, вие трябва да му дадете нужните условия - влага, топлина и светлина, ако иска да цъфти, той се нуждае от топлина и светлина, влага не му е нужна. Когато зрее, нужна му е също светлина и топлина. Изкуство е да знае човек, от какво се нуждае във всеки даден момент и да си достави нужното. Това значи, познаване и прилагане на закона за превръщане на енергите.

Казано е, че Духът преобразява нещата. Понеже жената представя Духа, тя трябва да преобразява, да превръща нещата. Тъй щото, не е достатъчно жената да каже, че има мъж, но тя трябва да го преобрази. Той е плод на дървото и трябва да узре. За тази цел, жената трябва да го огрее, за да узре, да придобие нужната сладчина. Изобщо, жената трябва да познава естеството на мъжа и, ако е цвете, да го полива, за да расте; ако е дърво, което цъфти, да го разкопава и обработва; ако е плод на някое дърво, да го огрява; ако е човек, който изпълнява Божията воля, да му съдейства да служи с дух и истина. Същото се отнася и до мъжа. И той трябва да познава естеството на жената и да ѝ помога. Ако е цвете, което расте, да я полива; ако е дърво, което цъфти, да я разкопава, но вярът и дъждът да престанат - всички спорове и недоразумения да се прекратят; ако е плод, който зрее, да я огрява, т.е. да я обгради с любов. И най-после, ако е човек, който изпълнява Божията воля, да ѝ съдейства в служенето на Бога с дух и истина. Тогава и двамата ще се разбират, ще живеят в любов и съгласие. Който не разбира процесите на живота, той сам се излага на мъчнотии и страдания. Някой цъфти, а вие искате от него плод. Оставете го

спокойно да прецъфти, да завърже и след това очаквайте от него плод. Друг човек едва е завързal, а вие искате от него сладък плод. Оставете го свободно да зрее. Първоначално плодът ще бъде горчив, кисел, но след време ще стане сладък, вкусен. Като узре, тогава ще разберете. Сегашните хора страдат, мъчат се, защото не разбират езика, на който се разговарят. На какъвто език и да говорят хората, важно е навсякъде и във всичко да виждат проявите на Бога. Изкуство е да знае човек, да отделя разумното от неразумното. При това положение, който и да му говори, какъвто и език да слуша, той трябва да схване, къде е Бог и къде не е. Дето е разумността, там няма никакво колебание и съмнение.

Как трябва да разрешавате въпросите си? Искате ли да разрешите един важен въпрос за себе си, изберете момент, когато сте тих и спокоен вътрешно. Ако сте гневлив, неразположен, недоволен, или се съмнявате в нещо, не взимайте никакво решение по въпроса. Нека всичко това утихне, и тогава отправете мисълта си нагоре, към ума или към душата си, и чакайте отговор. След 15-20 минути ще получите отговор. Ако бързате, ще направите никаква погрешка.

Мнозина искат нещо от Бога и бързат, по-скоро да реализират желанието си. С бързане работите не стават добре. Един евангелист имал нужда от три хиляди лева и, без да мисли много, по какъв начин да си ги достави, той отишъл при един американски мисионер и му казал: Бог ме изпрати при тебе, да ми дадеш три хиляди лева. - Нямам пари на разположение, спокойно отговорил мисионерът. Понеже нямам пари в касата си, заключвам, че Бог не те е изпратил. Ако Той те беше изпратил, непременно щях да имам пари, за да ти услужа.

Следователно, когато човек се свърже с Бога, непременно ще има външно и вътрешно съчетание между нещата. При това положение, хората, към които се отправяте за някаква услуга, ще приемат заповедите на Бога и ще ви се притекат на помощ. Ще каже някой, че служи на Бога с дух и истина. Ако действително, той служи с дух и истина, неговите приятели - мъже и жени, ще му дойдат на помощ. Защо? - Защото Бог разбира нуждите ви, знае желанията ви и, за да ви услужи, ще заповядва на приятелите ви, в които живее, да изпълнят Неговата воля. Не прави ли същото и бащата? Преди да е заплакало още детето за хляб, бащата го доставил. Чрез него Бог задоволява нуждите на цялото семейство.

Съвременните хора живеят в усилини, тежки времена и казват: Какво ли ще стане с нас? - Нищо лошо няма да стане. По-добри времена от сегашните не е имало. Защо? - Защото днес Бог лекува хората. Когато една болест се лекува, положението на болния е много по-добро, отколкото преди лекуването ѝ. По-рано болестта е съществувала в човека, като зародиши, чакала е само времето да се прояви, а той се мислел за здрав. По-добре да се отворят очите на човека за известно заблуждение, отколкото да стои със затворени очи пред него. Сегашните страдания показват, че отношенията между хората започват постепенно да се оправят.

Христос казва: „С дух и истина.“ Това значи: Ако хората служат на Бога с дух и истина, отношенията им ще се оправят. Ако не служат с дух и истина, и оправените работи ще се объркат. Следователно, и като се оправи светът, ние трябва да служим на Бога с дух и истина. Откажете се от старите си разбирания и прояви, и приложете новите, които любовта носи. Ако някой ви

обиди, не се сърдете, не му отмъщавайте. Отмъщението е стар метод, който не допринася никакво добро. Христос казва: „Направете си приятели от неправдата.“ С други думи казано: Простете на онези, които ви дължат, или които са ви причинили някаква пакост.

Един българин лежал в затвор три години. След излизането от затвора решил да приложи това, което научил там от четенето на Евангелието. Той извикал своите длъжници и уредил сметките си по християнски. Как постъпил той? - Извикал длъжниците си един след друг и запитвал всеки поотделно: Колко ми дължиш? - Еди-колко си. - Можеш ли да изплатиш целия си дълг? - Не мога. - Половината? - Не мога. - Четвъртината? - Мога. - Плати, колкото можеш и бъди свободен. В лицето на своите длъжници той спечелил приятели, вместо неприятели.

Трима братя се сдружили да работят заедно. Единият от тях бил евангелист, а двамата - православни. Един ден, между тях се явило някакво недоразумение, и те решили да се разделят. Всеки искал равен дял, но големият настоявал за по-голям дял, понеже повече работил. Работата дошла до съд. Големият брат спечелил делото и, за да не го смущават повече братята му, приписал всички имот на жена си. Един ден тя го изпъдила от къщата си, и той останал на пътя. Другите братя решили да намерят големия си брат и да се споразумеят по някакъв начин с него, да им даде, каквото намери за добре. Те го намерили, но в окаяно положение. Той им казал: Късно е вече, и аз изгубих всичко. Така постъпват днес всички хора, всички общества и народи. Защо? - Защото не служат на Бога с дух и истина. Ако продължават да живеят по стария начин и не служат на Бога с дух и истина, те ще изгубят

всичко. Днес жената се оплаква от мъжа си, мъжът - от жена си. Жената не иска да живее вече с мъжа си, защото той ѝ казал една обидна дума. Какво ѝ казал? Нарекъл я будала. Тя трябва да бъде разумна, да превръща нещата. И мъжът трябва да постъпва по същия начин.

Какво се крие в думата „будала“? Буквата „б“ означава растене, „у“ - цъфтене, „д“ - познаване законите на любовта, „а“ - разумност, „л“ - любов към хората и към Бога. Лошо ли е човек да бъде будала? Какво повече може да иска той? Не е лошо, че мъжът нарича жена си будала; лошо е, ако тя не може да изведи соковете на тази дума и да ги свари, да изкара от тях нещо вкусно за ядене. Като опита сладките сокове на тази дума, тя трябва да каже на мъжа си: Благодаря ти за добрия подарък. Това значи, човек да служи на Бога с дух и истина. Това значи, да владее човек изкуството, да превръща горчивите сокове в сладки. Това се постига със силна, разумна воля. Който е приложил своята разумна воля в живота си, той никога няма да чуе думата „будала“. Който го срещне, ще му каже: Ти си красив цвет; ти си дърво, което цъфти; ти си плод, който зре; ти си разумен човек, който прилага волята си, за да превръща горчивите сокове в сладки.

Задачата на всеки човек е да научи закона на превръщане на енергиите. Жената трябва да превръща обидните думи на мъжа си в приятни, и мъжът трябва да търси хармония в обидните думи на своята жена. Каквато обидна или лоша дума да ви кажат, разложете я, както химикът разлага съединенията; изведете горчивите и отровни елементи от нея и оставете само ония, които са необходими за вашето развитие. Това значи, да служи човек на Бога с дух и истина. Служенето е велика наука. Бъдете алхимици в живота, да превръщате лошите и

обидни думи в добри. Думите, с които хората си служат, крият в себе си нещо ценно, даже и да са обидни външно. Не се спирайте върху външните форми на човешкия език, но търсете в тях онези елементи, които лекуват и повдигат човека. В старо време българите криели златото си в скъсаниторби, в миризливи гърнета, да не внесат съмнение, че тук и там има скрито богатство. Така постъпват и добрите духове. Когато дават на човека някакво богатство, те го скриват в някои обидни, лоши думи, да не го намерят злите същества и да го обсебят. Като знаете това, не се огорчавайте от обидната дума, която ви е казал вашият близък, но започнете да я анализирате, да изведете добрите елементи, които се крият в нея. Не мислете, че който обижда, не страда. Той съжалява за казаната дума, обвинява се и се наказва. Някой обижда, като мисли, че казва истината. Той трябва да знае, че истината се отличава с едно качество - тя носи свобода за човешката душа. Когато истината стане глава на Словото, човек се освобождава и става щастлив.

Днес пожелавам да дойде Духът и да стане глава на жената, а Истината - глава на мъжа. Тогава и Христос ще дойде на земята и ще си направи жилище в тях. Кога ще дойде това време? - Когато жената приеме за глава Духа, а мъжът - Истината. Само така ще се оправи светът и ще настане един прекрасен, красив живот. Всеки сам трябва да приеме Духът и Истината в себе си и да не очаква отвън да му проповядват за тях и да му ги налагат. Спасението на света се крие в стиха, който Христос е казал: „Истинските поклонници трябва да служат на Бога с дух и истина.“ Всички, които служат на Бога по този начин, ще донесат мира в света. Затова, нека всеки човек тури в ума си мисълта, че може да донесе мира. Мирът иде отвътре, а не

отвън. Затова казвам и на българите, и на всички народи. Не губете вяра в себе си; уповавайте на Бога, Който живее във вас, и Който е наредил всичко в света. Уповавайте на вашия дух и на истината в себе си. Всичко, което става сега в света, не е произволно, то е в реда на нещата. От пролятата кръв ще израстнат пъстри и красиви цветя хубави дървета, които ще дават сладки, вкусни плодове. За да дойде това време, всички трябва да служат на Бога с дух и истина. Спасението на света зависи от всеки човек поотделно. Не прави ли същото и житното зърно? Малко е, едно е, но поставено при добри условия, в продължение на 12 години, то може да из храни целия свят. Следователно, когато казваме, че Христос спаси света, имаме предвид онази мощна душа, която е проникнала във всички хора и се проявява навсякъде. Така, именно, тя дава подтик на цялото човечество да върви напред. Много от сегашните хора не успяват в работите си, защото гледат отрицателно на всички. Когото видят, все ще кажат нещо за него. Ако всички хора са лоши, отде ще дойде спасението? Всеки човек трябва да мисли, че Бог е вложил в близния му възможности, да бъде разумен, добър и силен, и условия за да се прояви. Всеки човек има възможност да бъде мъдър. Мъдростта е книга, написана във всекиго. Достатъчно е той да прочете тази книга, за да се домогне до онези истини, които ще го освободят от ограниченията и ще го направят щастлив. Нека всеки отвори книгата на своя живот и ще прочете написаното в нея. Ще кажете, че тази работа е мъчна. - Мъчните работи са Божествени.

Един младеж отишъл при един германски професор, с желание да го посъветва да избере такъв отдел от науката, който да му отнеме малко време. Професорът го погледнал и му казал: Когато Бог иска да създаде една тиква, определя

и срок шест месеца; когато иска да създаде един дъб, определя му сто години. Значи, ако искате да узреете в шест месеца, тиква ще бъдете; ако искате да узреете в продължение на сто години, дъб ще бъдете.

„С дух и истина.“ Работете върху тази мисъл, да извадите соковете, които се съдържат в нея. Така ще дойдете до вътрешно познаване на себе си и на своя близък. Не можете ли да извадете сладките сокове на тази мисъл, постоянно ще се съмнявате в себе си и ще приличате на онзи българин, на име Стоян, който спрят под едно дърво да си почине и завързal магарето си за дървото. В това време му се доспало, легнал под сянката на дървото и заспал. Няколко деца се доближили до дървото, развързали магарето и тихо се отдалечили на страна. Щом се събудил, Стоян погледнал към магарето и, като видял, че го няма, казал: Ако съм Стоян, изгубих магарето; ако не съм Стоян, спечелих един юлар. Той се усъмнил в себе си и се запитал: Стоян ли съм, или не? За да не изгуби магарето си, той не трябваше да спи. Следователно, когато Бог иде при вас, трябва да ви намери будни, както момъкът, който очаква своята възлюбена. Човек трябва да търси и да очаква Господа, а не Бог да търси человека. Затова е казано в Писанието: „Които ме търсят, ще ме намерят.“ Да намериш Бога, това значи, да си се домогнал до великата Божествена философия за живота. И всеки ще я приложи, както може и както разбира.

Като дойдем до разбиранятията на хората, ние виждаме голямото различие, което съществува в техните мисли и чувства по качество, по обем и по стойност. Различието в разбиранятията, в чувствата и мислите на человека създават правилните и неправилни отношения между хората. Например, повечето хора се разбират за доброто, за

богатството, за знанието, за силата и т.н. Господарят обича слугата си, докато може да му работи, докато не е накърнил с нещо интересите му. Щом му измени в нещо, той не го обича вече и го освобождава от служба. Мъжът обича жена си, докато е здрава и красива. Щом се разболее и изгуби красотата си, той престава да я обича. Същото се отнася и до жената. Геройство е да обичате грешен и грозен човек. Силният може да обича всички хора и да им дава подтик към доброто и красивото в света. Разчитайте на Божественото в себе си, както и в своя ближен. Колкото и да е слабо и тънко, то ще ви изведи на спасителния бряг. Всички дяволи да се качат на Божествения конец няма да го скъсат. Божественото ще изведе всички хора на правия път. То ще оправи даже и дяволите. Аз вярвам в силата на доброто и на Божественото. Вярвам, че всички хора ще станат добри.

„С дух и истина.“ Приложете Божественото учение в домовете си с дух и истина, да престане всяка къв плач и страдание. Приложете Божественото учение между мъжете и жените, да се установят между тях отношения на мир и съгласие. Нека жената каже на себе си: Аз съм Духът! Нека мъжът си каже: Аз съм Истината. Приложете тези формули в живота си и опитайте, какъв резултат ще дадат.

Беседа от Учителя, държана на 3 юни 1917 г.
София

•СЪДЪРЖАНИЕ•

ВСЕ ЩО Е ПИСАНО	3
ВСИЧКО МИ Е ПРЕДАДЕНО	27
СПАСЕНИЕТО	50
ЯКОВ И ИСАВ	70
РАДВАЙТЕ СЕ	91
БОЖИЯТА ВОЛЯ	112
ЧИСТОСЪРДЕЧНИТЕ	132
ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ	154
БОГ Е СЪЧЕТАЛ	175
ДОБРОТО СЪКРОВИЩЕ	192
ПРЕБЪДЕТЕ	212
БОГ Е ДУХ	228